

Knjiga proroka Jezekilja

Viđenje nebeskih kočija

¹ U tridesetoj godini, petog dana četvrtog meseca, dok sam bio među izgnanicima na reci Hevar, otvorila su se nebesa, i ukazala su mi se viđenja od Boga.

² Petog dana tog meseca, a to je peta godina izgnanstva cara Jehonije,

³ dođe reč Gospodnja svešteniku Jezekilju, sinu Vuzijevom, u zemlji Haldejaca, na reci Hevar. Tamo je ruka Gospodnja bila nad njim.

⁴ Pogledam ja, kad gle, dođe olujni vetar sa severa s velikim oblakom u kome je plamteo oganj; oko njega je bila jaka svetlost. Usred njega, u samom središtu ognja, bilo je nešto kao sjajni metal.

⁵ Usred toga je bilo nešto kao četiri bića, koja su po izgledu bila slična ljudskom obličju.

⁶ Svako je imalo četiri lica i četiri krila.

⁷ Noge su im bile ravne, stopala kao u teleta; blistali su kao uglačana bronza.

⁸ Ispod krila, na četiri strane, imali su ljudske ruke; svako od ovih četvoro imalo je svoje lice i svoja krila.

⁹ Krila su im se dodirivala. Dok su išla, nisu se okretala; svako se kretalo napred.

¹⁰ Ovako su izgledala njihova lica: svako od ovih je s prednje strane imalo ljudsko lice; sva četiri su imala lice lava s desne strane, a lice vola s leve strane; i sva četiri su imala lice orla.

¹¹ Takva su im bila lica. Krila su im bila raširena od gore; svako je imalo dva krila koja su dodirivala krila susednog, dok su im druga dva pokrivala telo.

¹² Svako od njih se kretalo napred. Gde god je Duh išao, tamo su išli i oni; nisu se okretali dok su išli.

¹³ Između tih bića je bilo nešto nalik užarenom uglju, ili bakljama. Svetlost vatre je prolazila između bića, a iz vatre su sevale munje.

¹⁴ Bića su trčala i vraćala se kao munja.

¹⁵ I kako sam pogledao bića, video sam da je na zemlji, pored svakog od četiri bića, bio po jedan točak.

¹⁶ Točkovi su po izgledu i načinu izrade bili nalik hrisolitu; sva četiri su izgledala isto. Po svom izgledu i načinu izrade svaki je bio kao točak unutar točka.

¹⁷ Kojim god od četiri pravaca kretala, svako je išlo na svoju stranu, pa se nisu morala okretati.

¹⁸ Rubovi su im bili visoki i zastrašujući; sva četiri ruba su svuda unaokolo bila pokrivena očima.

¹⁹ Kad su se bića kretala, pokretali su se i točkovi pored njih; kad su se bića podizala sa zemlje, dizali bi se i točkovi.

²⁰ Gde god bi Duh išao, išli bi i oni, a točkovi bi se dizali sa njima, jer je duh tih bića bio u točkovima.

²¹ Kad bi bića kretala, kretali bi i točkovi, kad bi bića stala, stali bi i oni; a kad bi se bića dizala sa zemlje, s njima bi se dizali i točkovi, jer je duh tih bića bio u točkovima.

²² Nad glavama bića prostiralo se nešto što je izgledalo kao svod, svetlucajući kao kristal iznad njihovih glava.

²³ Ispod svoda, krila su im se pružala jedno prema drugom. Svako biće je imalo dva krila kojima je pokrivalo sebi telo.

²⁴ Kad su se bića pokrenula, čuo sam zvuk njihovih krila. Zvuk njihovih krila je bio kao huk mnogih voda, kao glas Svemoćnoga, kao buka vojnog tabora. Kad bi bića stala, spuštala bi krila.

²⁵ Iznad svoda nad njihovim glavama dolazio je glas. Dok su bića stajala, spuštala bi svoja krila.

²⁶ Nad svodom iznad njihovih glava je bilo nešto kao safir s izgledom prestola. Na vrhu toga što je izgledalo kao presto, bilo je neko obličje slično čovečijem.

²⁷ Onda sam video oko njegovih bokova naviše nešto kao sjajni metal, kao oganj, a od njegovih bokova naniže nešto kao oganj; bio je okružen svetlošću

²⁸ Svetlost koja ga je okruživala bila je kao duga u oblacima na kišni dan.

To je izgledom bilo kao slava Gospodnja. Kada sam to video, pao sam licem na zemlju. Tada sam čuo jedan glas kako govori.

2

Viđenje o svitku

¹ On mi reče: „Sine čovečiji, ustani na noge da govorim s tobom.“

² I kako mi to reče, uđe u mene Duh i postavi me na noge. Tada sam čuo kako mi govori.

³ Reče mi: „Sine čovečiji, šaljem te Izrailjcima, otpadničkom narodu koji se pobunio protiv mene. Oni su se, kao i njihovi očevi, bunili protiv mene sve do danas.

⁴ Šaljem te među tvrdoglave i nepokorne sinove da im kažeš: 'Govori Gospod Bog.'

⁵ Poslušali ili ne – jer su otpadnički dom – znaće da je prorok bio među njima.

⁶ A ti, sine čovečiji, nemoj se bojati ni njih ni njihovih reči, makar te pritisnuli dračem i trnjem, makar sedeo na škorpijama. Ne boj se njihovih reči i ne daj se smesti pred njima, jer su otpadnički dom.

⁷ Prenesi im moje reči, bilo da ih poslušaju ili ne, jer su otpadnici.

⁸ A ti, sine čovečiji slušaj šta ti kažem. Ne buni se kao taj otpadnički dom. Otvori usta, pa ćeš jesti ono što ti ja dam.“

⁹ Tada sam pogledao i video da je prema meni ispružena ruka, i u njoj svitak knjige.

¹⁰ Kada ga je raširio preda mnom, svitak je bio ispisan i iznutra i spolja. Bio je ispisan tužbalicama, naricaljkama i lelecima.

3

¹ On mi reče: „Sine čovečiji, pojedi ono što se našlo pred tobom; pojedi ovaj svitak, pa idi i govori Izrailjcima.“

² Ja sam otvorio usta, a on mi je dao da pojedem svitak.

³ Onda mi je rekao: „Sine čovečiji, napuni svoj trbuh, nasiti stomak ovim svitkom koji ti dajem.“ Ja sam ga pojeo, i bio je sladak kao med u mojim ustima.

⁴ Zatim mi je rekao: „Sine čovečiji, idi domu Izrailjevom i prenesi im moje reči.

⁵ Nisi, naime, poslan k narodu koji govori nerazumljivim i teškim jezikom, već domu Izrailjevom.

⁶ I nisi poslan mnogim narodima koji govore nerazumljivim govorom i teškim jezikom, čije reči ne razumeš. Da sam te poslao k njima, oni bi te poslušali.

⁷ Ali dom Izrailjev neće te poslušati, jer oni mene neće da slušaju, pošto je sav dom Izrailjev tvrdoglav i nepokoran.

⁸ Evo, ja ću te učiniti nepopustljivim i tvrdoglavim kao što su oni.

⁹ Otvrdnuću ti čelo da bude kao dijamant, tvrđe od kremenca. Ne boj ih se i ne daj se smesti pred njima, jer su odmetnički dom.“

¹⁰ Još mi reče: „Sine čovečiji, uzmi k srcu sve reči koje ti govorim i pomno slušaj.

¹¹ Idi svome narodu u izgnanstvu i govori im. Reci im, hteli oni da slušaju ili ne: 'Govori Gospod Bog.'“

¹² Tada me je Duh podigao, i čuo sam iza sebe tutnjavu gromkog glasa: „Neka se blagosilja Slava Gospodnja u njegovom mestu!“

¹³ Onda sam čuo lepet krila onih bića kako udaraju jedno o drugo, i zvuk točkova pored njih, i tutnjavu gromkog glasa.

¹⁴ Duh me je, zatim, podigao i odneo. U duši sam bio ogorčen i ljut, a Gospodnja me je ruka teško pritisla.

¹⁵ Potom sam došao u Tel-Aviv, k onima u izgnanstvu koji su živeli pored reke Hevar i ostao

tamo s njima. Sedam sam dana sedeo zapanjen među njima.

Jezekilj na straži

¹⁶ Kad se navršilo sedam dana, došla mi je reč Gospodnja:

¹⁷ „Sine čovečiji, postavio sam te stražarem doma Izrailjevog; slušaj moje reči i opominji ih u moje ime.

¹⁸ Ako kažem bezbožniku 'Zaista ćeš umreti', a ti ga ne opomeneš i ne upozoriš ga da se odvrati sa svog bezbožničkog puta da spase sebi život, on će umreti zbog svoje krivice, ali ću račun za njegovu krv tražiti od tebe.

¹⁹ Ali ako opomeneš bezbožnika, a on se ne odvrati od svoje bezbožnosti i od svoga bezbožnog puta, on će umreti zbog svoje krivice, a ti ćeš spasti svoj život.

²⁰ Kad pravednik odstupi od svoje pravednosti i počne činiti nepravdu, postaviću pred njega nešto da posrne, pa će umreti. Ali pošto ga nisi opomenuo, umreće zbog svog greha. Njegova se pravednost neće pamtit, ali ću od tebe tražiti račun za njegovu krv.

²¹ Ako opomeneš pravednika da ne greši, i taj pravednik prestane da greši, on će ostati u životu zato što je primio opomenu, a ti ćeš spasti sebi život.“

²² Ruka Gospodnja je bila na meni i on mi reče: „Ustani i idi u dolinu, i tamo ću ti govoriti.“

²³ Ustao sam i otišao u dolinu, a tamo, Slava Gospodnja stoji, kao ona slava koju sam video pored reke Hevar. Ja padoh ničice.

²⁴ Ali u mene uđe Duh i podigne me na noge. Reče mi: „Idi i zatvori se u svoju kuću.

²⁵ Na tebe će, sine čovečiji, staviti užad i svezati te njima, te nećeš izlaziti među njih.

²⁶ A ja ću učiniti da ti se jezik prilepi za nepce, pa ćeš biti nem, i nećeš ih više prekorevati, jer su dom otpadnički.

²⁷ Kad ti budem govorio, otvoriću ti usta, a ti ćeš im reći: 'Govori Gospod Bog!' Ko sluša, neka sluša; a ko odbije da sluša, neka odbije, jer oni su odmetnički dom.

4

Opsada Jerusalima

¹ A ti, sine čovečiji, uzmi jednu ciglu, stavi je ispred sebe i nacrtaj na njoj grad Jerusalem.

² Postavi opsadu oko njega i sazidaj opsadnu kulu naspram njega. Oko njega podigni nasip, postavi tabor oko njega i namesti probojne sprave unaokolo.

³ Onda uzmi jednu gvozdenu ploču i postavi je kao gvozdeni zid između sebe i grada. Tada ćeš okrenuti svoje lice prema njemu i pošto je pod opsadom, zauzećeš ga. To će biti znak za dom Izrailjev.

⁴ Potom leži na levi bok i uzmi na sebe krivicu doma Izrailjevog. Koliko dana budeš ležao na njemu, toliko ćeš nositi njihovu krivicu.

⁵ Određujem ti da nosiš krivicu doma Izrailjevog tri stotine devedeset dana, prema broju godina njihovih krivica.

⁶ Kada završiš s tim, ponovo leži, sada na desni bok, i nosi krivicu doma Judinog. Određujem ti četrdeset dana, po jedan dan za svaku godinu.

⁷ Tada podigni svoj pogled na Jerusolim pod opsadom, otkrij svoju mišicu i prorokuj protiv njega.

⁸ Evo, ja ću te vezati užima, pa nećeš moći da se okreneš s jedne strane na drugu dok ne navršiš dane svoje opsade.

⁹ Uzmi, *zatim*, pšenicu, ječam, pasulj, sočivo, proso i raž. Stavi ih u jednu posudu, pa od njih napravi sebi hleb. Ješćeš ga onoliko dana koliko budeš ležao na svom boku: tri stotine devedeset dana.

¹⁰ Od te hrane izmeri dvadeset šekela* na dan. Jedi ga u određeno vreme.

¹¹ I vodu ćeš piti na meru: šestinu hina†. Pij je u određeno vreme.

¹² Jedi ga kao ječmenu pogaču. Ispeci je na ljudskom izmetu pred njihovim očima.“

¹³ Gospod nastavi: „Tako će Izrailjci jesti svoj nečisti hleb među narodima, gde ću ih izgnati.“

¹⁴ Ja odgovorih: „Ah, Gospode Bože, moja se duša nikada nije onečistila. Od detinjstva pa do sada nisam jeo telo uginule ili rastrgnute životinje, niti je u moja usta ušlo nešto nečisto.“

¹⁵ On mi reče: „Vidi, daću ti kravlju balegu umesto ljudskog izmeta; na tome peci svoj hleb.“

¹⁶ I reče mi: „Sine čovečiji, ja ću prekinuti snabdevanje hlebom u Jerusalimu, pa će jesti hleb na meru i sa strepnjom, i piti vodu na meru i pod užasom.

* 4:10 Oko 230 gr. † 4:11 Oko 0,6 l.

¹⁷ Jer, nestaće hleba i vode, pa će gledati jedan drugog u očaju i propašće zbog svoje krivice.

5

Mač protiv Jerusalima

¹ A ti, sine čovečiji, uzmi jedan oštar mač. Upotrebi ga kao briačku britvu i izbrij svoju glavu i bradu. Onda uzmi vagu za merenje i razdeli kosu.

² Kada se okončaju dani opsade, jednu trećinu spali ognjem usred grada, jednu trećinu poseci mačem oko grada, jednu trećinu razvej u vetar, a ja ću im s isukanim mačem biti za petama.

³ Uzmi odande nešto vlasi i zaveži ih na kraj svoga plašta.

⁴ Od ovih uzmi nekoliko, baci ih u oganj i spali ih; odatle će planuti oganj na sav dom Izrailjev.

⁵ Govori Gospod Bog: to je Jerusolim! Postavio sam ga usred naroda, sa zemljama oko njega.

⁶ Ali on se usprotivio mojim propisima i uredbama, čineći gore bezakonje od naroda i zemalja, jer su odbacili moje propise i nisu sledili moje uredbe.

⁷ Stoga govori Gospod Bog: zato što se bunite protiv mojih uredbi više od naroda oko vas, i ne sledite ih, i ne vršite moje propise, a ni propise naroda koji su oko vas,

⁸ stoga govori Gospod: evo me lično protiv tebe; izvršiću sud usred tebe na oči naroda.

⁹ Zbog svih tvojih gadosti učiniću s tobom što još nisam učinio, niti ću ikada učiniti.

¹⁰ Zato će očevi jesti svoje sinove usred tebe, a sinovi jesti svoje očeve. Izvršiću na tebi sud i rasejati tvoje preživele na sve strane.

¹¹ Zato govori Gospod Bog: Života mi moga! Zato što si oskrnavio moje Svetilište svim vašim odvratnim idolima i svim vašim gadostima, zato ću se povući od vas: moje se oko neće sažaliti na tebe i neću te poštediti.

¹² Trećina će pomreti od zaraze i od gladi, trećina će pasti od mača izvan tebe; trećinu ću rasejati na sve strane, pa ću im s isukanim mačem biti za petama.

¹³ A kad se dovrši moj gnev, i kad dam oduška svojoj jarošći na njima, i zadovoljim se; kad na njima dam oduška svojoj jarošći, tada će znati da sam ja, Gospod Bog, govorio u svojoj ljubomori.

¹⁴ Pretvoriću te u ruševinu i učiniti te predmetom poruge među narodima koji te okružuju, na oči svakom prolazniku.

¹⁵ Bićeš predmet ruganja i podsmeha, opomena i užas narodima koji te okružuju, kad izvršim sud gnevom, jarošću i žestokim opomenama. To sam ja, Gospod, rekao.

¹⁶ Kad odapnem kobne strele gladi na one koji su određeni za propast, odapeću ih da vas zatru. Dovešću na vas još i veću glad i ukinuti vam snabdevanje hlebom.

¹⁷ Poslaću na vas glad i divlje zveri koje će vas ostaviti bez dece. I proći će kroz tebe zaraza i krv, i dovešću na tebe mač. To sam ja, Gospod, rekao.“

Sud nad idolopokloničkim Izrailjem

¹ I dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, okreni se licem prema izrailjskim gorama i prorokuj protiv njih.

³ Reci: 'Gore izrailjske, čujte reč Gospoda Boga. Ovako Gospod Bog govori gorama i brdima, klancima i dolinama. Evo, ja ću dovesti na vas mač i uništiti vaše uzvišice.

⁴ Vaši žrtvenici biće opustošeni, razoreni vaši stubovi u čast sunca, a ja ću pobacati vaše poginule ispred vaših gnusnih idola.

⁵ Položiću leševe Izrailjaca ispred njihovih gnusnih idola, i rasuću vaše kosti oko vaših žrtvenika.

⁶ Po svim vašim naseljima, gradovi će opusteti, a uzvišice biti razorene, da bi vaši žrtvenici bili opustošeni i razoreni, vaši gnusni idoli polomljeni i istrebljeni, vaša svetišta oborena, a vaša dela uništena.

⁷ Kad pobijeni popadaju usred vas, znaćete da sam ja Gospod.

⁸ Ipak, ostaviću neke od vas u životu; one koji među narodima uteknu maču kad se rasejete po zemljama.

⁹ Ti što umaknu setiće me se među narodima gde ih budu odveli u roblje, kako sam patio zbog njihovog bludničkog srca koje se odvratilo od mene, i zbog njihovih očiju koje su se bludno okretale za njihovim gnusnim idolima. I gadiće se sami sebi zbog sveg zla što su učinili i zbog svih svojih odvratnih dela.

¹⁰ Tada će znati da sam ja Gospod, i da nisam uzalud govorio da ću dovesti na njih ovo zlo.'

¹¹ Govori Gospod: 'Pljesni dlanovima, lupi nogama i reci: jao domu Izrailjevom zbog svih njegovih odvratnih zala, jer će pasti od mača, gladi i zaraze.

¹² Ko je daleko, umreće od zaraze, ko je blizu, pašće od mača, a ko preživi ili bude pošteđen, umreće od gladi. Time će se dovršiti moja jarost nad njima.

¹³ Tada ćete znati da sam ja Gospod, kada njihovi pobijeni budu ležali među njihovim gnusnim idolima oko njihovih žrtvenika, na svakom visokom brdu, na svakom gorskom vrhu, ispod svakog zelenog drveta, ispod svakog krošnjatog hrasta – svuda gde su prinosili mirisni kad svim svojim gnusnim idolima.

¹⁴ Ispružiću svoju ruku protiv njih i pretvoriti zemlju u pustoš i užas od pustinje do Divle – svuda gde žive. Tada će znati da sam ja Gospod.”“

7

Predstojeća propast

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, govori Gospod Bog zemlji izrailjskoj:

'Kraj, došao je kraj
na četiri kraja zemlje!

³ Sada ti je došao kraj,
jer ću poslati svoj gnev na tebe.
Sudiću ti po tvojim putevima
i platiću ti za sve tvoje gadosti.

⁴ Moje ti se oko neće sažaliti,
neću te poštediti,

nego ću ti platiti za tvoje puteve
i za gadosti u tebi.
Tada ćete znati da sam ja Gospod.'

⁵ Govori Gospod Bog:
'Dolazi zlo za zlom.
⁶ Došao je kraj!
Kraj je stigao!
Gle, došao je,
na tebe se namerio.
⁷ Kucnuo ti je čas,
žitelju zemlje,
vreme je došlo,
blizu je dan;
strahota je u gorama,
a ne radost.
⁸ Svoj bes ću ubrzo izliti na tebe,
gnev ću svoj iskaliti na tebi.
Sudiću ti po tvojim putevima,
platiću ti za sve gadosti tvoje.
⁹ Moje ti se oko neće sažaliti,
neću te poštediti,
nego ću ti platiti za tvoje puteve,
i za gadosti koje su u tebi.
Tada ćeš znati da to ja, Gospod, udaram.

¹⁰ Dan je, evo, došao!
Propast je iznikla,
štap je procvetao,
oholost napupela!
¹¹ Nasilje je izraslo
u štap bezakonja.
Niko od njih neće ostati,

ništa od njihovog mnoštva,
ništa od njihovog blaga,
ničega vrednog među njima!

¹² Došlo je vreme, prispeo je dan.

Ko kupuje, neka se ne veseli,
ko prodaje, neka ne žali,
jer gnev dolazi na sve mnoštvo.

¹³ Ko prodaje neće moći da povрати što je prodao,
dokle god su obojica živi,

jer je viđenje za sve mnoštvo
i neće biti opozvano.

Zbog svoje krivice
niko neće sačuvati svoj život.

¹⁴ U trube su zatrubi,li,
sve je spremno,
ali nema nikog da u boj pođe,
jer moj je gnev nad svim mnoštvom.

¹⁵ Napolju je mač,
a unutra zaraza i glad;
ko je napolju poginuće od mača,
a ko je unutra,
njega će proždreti glad i zaraza.

¹⁶ A njihovi preživeli koji umaknu,
biće po gorama,
kao golubovi po dolinama,
i svi će uzdisati,
svaki za svoju krivicu.

¹⁷ Sve će ruke malaksati,
a sva će kolena postati kao da su od vode.

¹⁸ Opasivaće se kostreću,
drhtanje će ih obuzeti,
na svakom će licu biti sram,

i svaka će glava očelaviti.

¹⁹ Izbaciće na ulice svoje srebro
i zlato kao smeće.

Njihovo srebro i zlato
neće moći da ih izbavi u dan gneva Gospod-
njeg.

No, svoju glad neće utoliti,
svoje trbuhe neće napuniti,
jer su zbog toga posrnuli u krivicu.

²⁰ Dičili su se svojim divnim nakitom;
od njega su pravili likove svojih odvratnih i
gadnih stvari.
Zato ću im ga pretvoriti u smeće.

²¹ Onda ću ga predati u ruke tuđinaca da ga oplene,
i zlikovcima na zemlji da ga opljačkaju,
koji će ga oskrnaviti.

²² Okrenuću svoje lice od njih,
pa neka se skrnavi moje blago;
neka razbojnici upadaju u njega
i neka ga oskrnave!

²³ Iskuj okove,
jer je zemlja puna krvi nepravedno osuđenih,
a grad pun nasilja.

²⁴ Zato ću dovesti najgore među narodima
da zaposednu njihove kuće.
Tako ću dokrajčiti ponos moćnih,
a njihova svetilišta će biti oskrnavljena.

²⁵ Kad strahota dođe,
tražiće mir, a njega neće biti.

²⁶ Jedna će propast ići za drugom,
jedna loša vest stizaće za drugom.

Tada će tražiti viđenje od proroka,

ali će sveštenik ostati bez Zakona,
a starešine bez saveta.

²⁷ Car će tugovati,
knez biti obućen u očaj,
a ruke naroda zemlje će drhtati.

Postupaću s njima po njihovim putevima
i suditi im po njihovim sudovima.
Tada će znati da sam ja Gospod.”“

8

Idolopoklonstvo u Jerusalimu

¹ Šeste godine, petog dana šestog meseca, sedeo sam u svojoj kući. Preda mnom su sedele Judine starešine. Tada se na mene spustila ruka Gospoda Boga.

² I kako sam pogledao, video sam neko obličje slično čovečijem. Od njegovih bokova naniže, bilo je nešto kao oganj, a od njegovih bokova naviše bilo je nešto kao svetlost sjajnog metala.

³ On je ispružio nešto kao ruku i uhvatio me za pramen kose. Tada me je Duh podigao između zemlje i neba i odneo me, u Božijim viđenjima, u Jerusalim, na ulaz severnih vrata koja gledaju na sever, gde stoji idol koji izaziva ljubomoru.

⁴ I gle, tamo je bila slava Boga Izrailjevog, ista kao ona koju sam video u dolini.

⁵ Tada mi reče: „Sine čovečiji, Podigni svoje oči prema severu.“ I ja sam podigao oči prema severu – i gle – severno od žrtvenih vrata, na samom ulazu, bio je onaj idol što izaziva ljubomoru.

⁶ On mi reče: „Sine čovečiji, vidiš li šta čine, velike gadosti koje dom Izrailjev čini ovde, da bi me udaljili iz mog Svetilišta? A videćeš još i gore gadosti.“

⁷ Zatim me je doveo na ulaz dvorišta. Tamo sam video rupu u zidu.

⁸ On mi reče: „Sine čovečiji, prokopaj zid!“ Ja prokopam zid, a tamo jedan ulaz.

⁹ On mi reče: „Uđi i pogledaj zle gadosti koje se čine ovde.“

¹⁰ Uđem ja i pogledam, a tamo, gmizavci i nečiste životinje svih oblika – svi gnusni idoli doma Izrailjevog – iscrtani svuda po zidu.

¹¹ Pred njima je stajalo sedamdeset starešina doma Izrailjevog. Među njima je stajao Jazanija, sin Safanov. Svaki od njih je imao kadionicu u ruci iz koje se dizao oblak mirisnog kada.

¹² On mi reče: „Sine čovečiji, jesi li video šta starešine doma Izrailjevog čine tajno, svaki u kapeli svog nacrtanog idola? Jer govore: 'Gospod nas ne vidi; napustio je Gospod zemlju.'“

¹³ Još mi reče: „Videćeš kako čine tamo još i gore gadosti.“

¹⁴ Potom me je doveo na ulaz od vrata Doma Gospodnjeg koji je na severu. A tamo, gle, žene sede i oplakuju Tamuza.

¹⁵ On mi reče: „Jesi li video to, sine čovečiji? A videćeš još gore gadosti od ovih.“

¹⁶ Onda me je odveo u unutrašnje dvorište Doma Gospodnjeg. Tamo, na ulazu u Svetinju Gospodnju, između trema i žrtvenika, bilo je oko dvadeset

pet ljudi leđima okrenutih prema Svetinji Gospodnjoj. Bili su licem okrenuti prema istoku, i tamo prema istoku klanjali se suncu.

¹⁷ On mi reče: „Sine čovečiji, jesi li video to? Zar je mala stvar za dom Judin što čine gadosti koje čine ovde, pa još pune zemlju nasiljem i stalno me izazivaju? Vidi samo kako stavljaju granu pod svoj nos!

¹⁸ Zato ću postupati po svom gnevu: neću se sažaliti i neću se smilovati. Pa da me dozivaju i jakim glasom, neću ih slušati.“

9

Istrebljenje idolopoklonika

¹ Tada je povikao u moje uši jakim glasom, govoreći: „O, vi, pogubitelji grada, pristupite svaki s razornim oružjem u ruci!“

² Uto dođoše šestorica ljudi iz pravca Gornjih vrata, koja su okrenuta ka severu. Svaki je imao smrtonosno oružje u ruci. Jedan od njih je bio obučen u lan, a za pojasom je imao pisarski pribor. Došli su i stali pored bronzanog žrtvenika.

³ Tada se Slava Boga Izrailjevog podigla s heruvima na kome je bila i otišla prema pragu Doma. Gospod doviknu onome što je bio obučen u lan, koji je za pojasom imao pisarski pribor,

⁴ i reče mu: „Prođi kroz grad, kroz Jerusalim, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i stenju zbog svih gadosti koje se čine u njemu.“

⁵ A drugima je rekao na moje uši: „Sledite ga kroz grad i ubijajte. Ne žalite i ne pokazujte milost.

⁶ Pobijte starce, mladiće i djevojke, decu i žene; istrebite ih, ali ne dirajte nijednog čoveka koji na sebi ima znak. Počnite od mog Svetilišta.“ Počeli su od starešina pred Domom.

⁷ On im reče: „Oskrnajte Dom, napunite dvorište pobijenima, pa izađite.“ Oni su izašli i *počeli da* ubijaju po gradu.

⁸ Dok su ih ubijali, ja sam ostao sam. Tada sam pao ničice i zavapio: „Ah, Gospode Bože, zar ćeš pobiti sve što je ostalo od Izrailja izlivajući svoj gnev na Izrailj?“

⁹ On mi odgovori: „Krivica doma Izrailjevog i Jude je veoma velika. Zemlja je puna krvi, a grad se ispunio opakošću. Jer oni kažu: 'Gospod je napustio zemlju; Gospod ne vidi.'“

¹⁰ Stoga se ni ja neću sažaliti niti smilovati, nego ću im platiti po njihovim putevima.“

¹¹ Tada se vratio onaj čovek obučen u lan, koji je za pojasom imao pisarski pribor, i doneo vest: „Izvršio sam sve što si mi zapovedio.“

10

Božija slava napušta Jerusolim

¹ Zatim sam pogledao, i gle, na svodu koji je bio nad glavama heruvimima pojavilo se nešto kao kamen safir, po izgledu slično prestolu.

² Tada reče čoveku obučenom u lan: „Uđi između točkova ispod heruvima, ispuni šake užarenim ugljem koji je između heruvima i prospi ga na grad.“ On uđe na moje oči.

³ Heruvimi su stajali s desne strane Doma kad je taj čovek ušao. Oblak je ispunio unutrašnje dvorište.

⁴ Tada se podigla slava Gospodnja s heruvima prema pragu Doma; Dom se ispunio oblakom, a dvorište se napunilo svetlošću slave Gospodnje.

⁵ Zvuk krila heruvima se čuo do dvorišta, kao glas Svemoćnog kad govori.

⁶ Kad je zapovedio obučenom u lan: „Uzmi oganj između točkova, između heruvima“. Čovek ga donese i stavi pored točka,

⁷ jedan heruvim je pružio ruku između heruvima prema ognju koji je bio između heruvima, poneo ga i stavio ga u šake čoveka obučenog u lan. Ovaj ga je uzeo i izašao.

⁸ Tada se ispod krila heruvima pojavila nešto kao čovečija ruka.

⁹ Kad sam pogledao, video sam četiri točka pored heruvima, po jedan točak pored svakog heruvima. Točkovi su po izgledu bili slični kamenu hrisolitu.

¹⁰ Četiri od njih su bili sličnog izgleda, kao da je jedan točak bio unutar drugog.

¹¹ Kad su išli, svaki je mogao da se kreće u sva četiri pravca, a da se pritom ne okreće. Naime, išli su tamo kuda se glava okretala, ne okrećući se u kretanju.

¹² Celo njihovo telo: leđa, ruke, krila i točkovi, sva njihova četiri točka, bila su puna očiju svuda unaokolo.

¹³ Ja sam čuo da se ovi točkovi zovu „Vrtložni točkovi.“

¹⁴ Svaki heruvim je imao četiri lica. Prvo lice je bilo heruvimsko, drugo lice je bilo ljudsko, treće

lice je bilo lavlje, a četvrto lice je bilo orlovsko.

¹⁵ Potom su se heruvimi uzneli. To su bila ista bića koja sam video na reci Hevaru.

¹⁶ Dok su heruvimi išli, točkovi su išli uz njih, a kad su heruvimi mahali svojim krilima da se podignu od zemlje, točkovi se nisu odvajali od njih.

¹⁷ Kada bi se zaustavili, zaustavili bi se i točkovi; kada bi se podizali, podizali bi se i točkovi, jer je duh bića bio u njima.

¹⁸ Zatim se slava Gospodnja podigla s praga Doma i zaustavila se nad heruvimima.

¹⁹ I dok sam gledao, heruvimi su zamahnuli krilima i podigli se sa zemlje. Točkovi su bili uz njih kad su otišli. Zaustavili su se kod ulaza istočnih vrata Doma Gospodnjeg. Nad njima je bila slava Boga Izrailjevog.

²⁰ Bila su to ista bića koja sam video pod Bogom Izrailjevim na reci Hevaru. Tako sam shvatio da su to heruvimi.

²¹ Svako je imalo četiri lica i četiri krila. Ispod krila su imala nešto kao ljudske ruke.

²² Lica su im bila kao ona lica koja sam video na reci Hevaru. I svako se kretalo napred.

11

Sud nad izrailjskim vođama

¹ Onda me je Duh podigao i doneo me do istočnih vrata Doma Gospodnjeg, koja su okrenuta prema istoku. Tamo, na ulazu vrata, bilo je dvadeset pet ljudi. Među njima sam video narodne knezove Jazaniju, sina Azurovog, i Felatiju, sina Venajinog.

² On mi reče: „Sine čovečiji, ovo su ljudi koji smišljaju bezakonje i koji daju zle savete u ovom gradu.

³ Oni govore: 'Nije sad vreme da se grade kuće. Ovaj je grad lonac, a mi smo meso.'

⁴ Zato, prorokuj protiv njih, prorokuj, sine čovečiji.“

⁵ Duh Gospodnji se spusti na mene i reče mi: „Govori Gospod: 'Znam šta kažete, dome Izrailjev, znam ja misli vašeg srca.

⁶ Pobili ste mnogo ljudi u ovom gradu, ulice ste napunili ubijenima.'

⁷ Stoga, govori Gospod Bog: 'Oni koje ste pobili i nagomilali u njemu, oni su meso, a ovaj grad je lonac.

⁸ Vi se bojite mača, a ja ću baš mač dovesti na vas – govori Gospod Bog.

⁹ Isteraću vas iz njega i predati vas u ruke tuđincima i izvršiti sud nad vama.

¹⁰ Padaćete od mača po svim krajevima Izrailjevim; ja ću vam suditi. Tada ćete znati da sam ja Gospod.

¹¹ Ovaj grad neće biti vaš lonac, niti ćete biti meso u njemu; ja ću izvršiti sud nad vama po svim krajevima Izrailjevim.

¹² Tada ćete znati da sam ja Gospod; jer niste sledili moje odredbe, niti ste izvršavali moje propise, nego ste vršili propise naroda oko vas.“

¹³ Dok sam ja prorokovao, Felatija, sin Venajin, pade mrtav. Ja padoh ničice i glasno zavapih: „O, Gospode Bože, zar ćeš istrebiti što je ostalo od Izrailja?“

Obećanje o povratku Izrailja

14 Tada mi dođe reč Gospodnja:

15 „Sine čovečiji, tvoja braća, tvoja braća i tvoja rodbina i sav dom Izrailjev, su oni o kojima su stanovnici Jerusalima rekli: 'Oni su daleko od Gospoda; nama je zemlja dana u nasledstvo.'

16 Stoga govori Gospod Bog: 'Udaljio sam ih među narode i rasejao ih po zemljama. Ipak, samo sam im na kratko bio Svetilište u zemljama gde su otišli.'

17 Zato reci: 'Govori Gospod Bog: skupiću vas iz naroda, sabraću vas iz zemalja među koje ste bili rasejani, i dati vam zemlju Izrailjevu.'

18 A kada dođu tamo, ukloniće iz nje sve svoje gadne idole i sve svoje gnusnosti.

19 I daću im jedno srce, i staviću u njih novi duh. Izvadiću kamenno srce iz njihovih tela i dati im srce od mesa,

20 kako bi sledili moje odredbe, čuvali moje propise i vršili ih. Tada će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog.

21 A onima čija srca slede njihove gadne idole i gnusnosti, svaliću kaznu na njihovu glavu – govori Gospod Bog.“

22 Tada su heruvimi raširili svoja krila s točkovima pored sebe. Nad njima je bila slava Boga Izrailjevog.

23 Potom se Slava Gospodnja podigla iz središta grada, i zaustavila se nad gorom istočno od grada.

24 A mene je Duh poneo i doveo me u viđenju – Duhom Božijim – k izgnanicima u Haldeji.

Tada je viđenje koje sam imao otišlo od mene.

²⁵ Izgnanicima sam ispričao sve što mi je Gospod pokazao.

12

Simbol izgnanstva

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, ti prebivaš usred odmetničkog doma, koji ima oči da vidi, ali ne vidi, ima uši da čuje, ali ne čuje; jer odmetnički su oni dom.

³ A ti, sine čovečiji, spremi sebi stvari za izgnanstvo i po danu, na njihove oči, pođi u izgnanstvo. Pođi u izgnanstvo iz svoga mesta i na njihove oči idi u drugo mesto, ne bi li kako uvideli da su odmetnički dom.

⁴ Iznesi svoje stvari po danu, na njihove oči, kao izgnaničke stvari. Uveče, na njihove oči, izađi kao oni što idu u izgnanstvo.

⁵ Na njihove oči prokopaj zid i prođi kroz njega.

⁶ Iznesi ih po mraku, na njihove oči, noseći ih na ramenu. Pokrij svoje lice da ne vidiš zemlju, jer sam te postavio za znak domu Izrailjevom.“

⁷ Učinio sam kako mi je zapovedeno. Izneo sam svoje stvari po danu, kao izgnaničke stvari, a uveče sam svojim rukama prokopao zid. Izašao sam po tami, na njihove oči, noseći svoje stvari na ramenu.

⁸ Ujutro mi dođe reč Gospodnja:

⁹ „Sine čovečiji, zar te dom Izrailjev, taj odmetnički dom, nije pitao: 'Šta to radiš?'

¹⁰ Ti im reci: 'Govori Gospod Bog: ovo je proštvo za kneza u Jerusalimu i za sav dom Izrailjev, koji je u njemu.'

¹¹ Reci:

'Ja sam znak za vas; kako sam ja učinio, tako će biti učinjeno njima, kad odu i izgnanstvo kao roblje.'

¹² Knez koji je među njima nosiće po mraku svoje stvari na ramenu, pa će izaći. Prokopaće zid da bi izašao, i pokriće lice da ne bi video zemlju.

¹³ A ja ću baciti mrežu preko njega, te će se uhvatiti u moju zamku. Zatim ću ga dovesti u Vavilon, u zemlju Haldejaca, ali je on neće videti; umreće tamo.

¹⁴ A one što su oko njega, njegove pomoćnike i svu njegovu vojsku, ja ću rasejati na sve strane; isukaću mač i goniti ih.

¹⁵ I znaće da sam ja Gospod, kad ih rasejem među narode, i razaspem po zemljama.

¹⁶ Ipak, neke od njih ću sačuvati od mača, gladi i zaraze, da bi pričali narodima među koje budu dospeli o svojim gadostima. Tada će znati da sam ja Gospod.“

¹⁷ Dođe mi opet reč Gospodnja:

¹⁸ „Sine čovečiji, jedi svoj hleb s drhtanjem, i pij vodu sa strahom i brigom.

¹⁹ Reci narodu zemlje: 'Govori Gospod Bog, stanovnicima Jerusalima u izrailjskoj zemlji: svoj će hleb jesti s brigom, i svoju vodu piti s užasom, jer će im zemlja opusteti i ostati bez ičega zbog nasilja njegovih stanovnika.

²⁰ I znaće da sam ja Gospod, kad gradovi budu poharani, a zemlja se pretvori u pustoš.“

Nema odlaganja

²¹ I dođe mi reč Gospodnja:

²² „Sine čovečiji, kakva je to izreka koju imate za zemlju Izrailjevu? Jer kažete: 'Dani odmiču, a svako viđenje propada!'

²³ Stoga im reci: 'Govori Gospod Bog: ja ću učutkati ovu izreku i više je neće koristiti u Izrailju.' Reci im: 'Primakli su se dani da se svako viđenje ispuni.

²⁴ I neće više biti lažnih viđenja ni zavodljivih proricanja u domu Izrailjevu.

²⁵ Jer kad ja, Gospod, izrekнем što izrekнем, reč će se ispuniti bez odlaganja. Naime, u vaše ću dane, o, dome odmetnički, izreći reč i ispuniti je – govori Gospod Bog.”

²⁶ Dođe mi reč Gospodnja:

²⁷ „Sine čovečiji, evo dom Izrailjev govori: 'Viđenje koje on vidi odnosi se na daleke dane; on to prorokuje za daleka vremena.'

²⁸ Zato im reci: 'Ovako kaže Gospod Bog: neće se više odlagati ni jedna od mojih reči koje sam rekao; sve što sam rekao, to će se ispuniti – govori Gospod Bog.”

13

Osuda lažnih proroka

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, prorokuj protiv izrailjskih proroka. Prorokuj i reci onima što prorokuju po želji svoga srca: 'Čujte reč Gospodnju:

³ Govori Gospod Bog: teško bezumnim prorocima koji svoj duh slede, a ništa ne vide!

⁴ Tvoji su proroci, Izrailju, kao lisice među ruševinama.

⁵ Niste došli na probijena mesta da gradite zid oko doma Izrailjevoga, da se održi u ratu u dan Gospodnji.

⁶ Njihova su viđenja isprazna, a njihova proricanja lažna. Kažu – govori Gospod – a Gospod ih nije poslao, i još čekaju da se reč ispuni!

⁷ Zar viđenje koje imate nije isprazno, zar proricanje koje izričete nije lažno kad kažete – govori Gospod – a ja nisam govorio?!

⁸ Zato, govori Gospod Bog: zbog vaših ispraznih reči i lažnog proricanja, evo me protiv vas – govori Gospod Bog.

⁹ Dići će se moja ruka na proroke koji prorokuju isprazna viđenja i proriču laž. Oni neće opstati na saboru moga naroda, i u knjigu doma Izrailjeva neće biti upisani, niti će ući u zemlju Izrailjevu. Tada ćete znati da sam ja Gospod Bog.'

¹⁰ To je zbog toga što su zaveli moj narod govoreći 'Mir', a mira nema. Neko još gradi zid, a oni ga, evo, premazuju krečom.

¹¹ Reci onima što premazuju krečom da će pasti. Sručiće se kiša poplavna, padaće veliki grad, besneće olujni vetrovi.

¹² A kad zid padne, neće li vas pitati ljudi: gde je kreč kojim ste ga namazali?'

¹³ Stoga, govori Gospod Bog: 'Pustiću olujne vetrove u svom gnevu, i poplavnu kišu u svojoj jarozi, i veliki grad, da ga u gnevu zatrem.

¹⁴ Razoriću zid koji ste namazali krečom, oboriću ga na zemlju, pa će se pokazati njegov temelj. A kad padne, skončaćete i vi u njemu. Tada ćete znati da sam ja Gospod.

¹⁵ A kad iskalim svoj gnev na zidu i na onima koji su ga namazali krečom, reći ću vam: 'Nema više zida, nema više onih koji su ga okrečili,

¹⁶ nema više proroka izrailjskih koji su prorokovali Jerusalimu i imali viđenja o njegovom miru, a mira nigde – govori Gospod Bog.'

¹⁷ A ti, sine čovečiji, okreni svoje lice prema ćerkama svog naroda, koje prorokuju po želji svog srca, i prorokuj protiv njih.

¹⁸ Reci: 'Govori Gospod Bog: teško onima što prišivaju vračarske vrpce oko svih svojih zglobova, i prave amajlije za glave svih veličina, da ulove duše! Možete li da lovite duše mog naroda, a da svoje duše sačuvate?

¹⁹ Skrnave me pred mojim narodom za šaku-dve ječma, i koji komadić hleba. Lažete moj narod koji sluša laži, te ubijate duše koje ne treba da umru, a ostavljate u životu one koji ne treba da žive.'

²⁰ Zato, govori Gospod Bog: 'Evo me protiv vaših vračarskih vrpce kojima lovite duše kao ptice; strgnuću ih s vaših ruku i oslobodiću one čije duše lovite kao ptice.

²¹ Pokidaću vaše amajlije za glavu i izbaviću svoj narod iz vaših ruku, pa više neće biti plen u vašim rukama. Tada ćete znati da sam ja Gospod.

²² Zato što ste lažju ožalostili srca pravednih, koja ja nisam ožalostio, i zato što ste ohrabрили nepravedne da se ne odvrte od svog zlog puta kako bi se spasili,

²³ zato više nećete imati isprazna viđenja i baviti se proricanjem! Ja ću izbaviti moj narod iz vaših ruku, pa ćete znati da sam ja Gospod.'“

14

Opravidanost Božije kazne

¹ Zatim su došli neki od izrailjskih starešina i seli pred mene.

² I dođe mi reč Gospodnja:

³ „Sine čovečiji, ovi ljudi nose idole u svom srcu i stavljaju pred sebe ono što ih navodi na nepravdu. Zar da im odgovorim na ono što me pitaju?

⁴ Zato im govori i reci im: 'Govori Gospod Bog: svaki čovek iz izrailjskog doma, koji u srcu nosi svoje idole i pred sebe stavlja ono što ga navodi na nepravdu, pa dođe k proroku, tome ću ja, Gospod, odgovoriti prema mnoštvu njegovih idola,

⁵ da zadobijem srce doma Izrailjevog koje se otuđilo od mene zbog svih njihovih idola.'

⁶ Stoga, reci domu Izrailjevom: 'Govori Gospod Bog: pokajte se! Odvratite se od svojih idola i okrenite leđa svim svojim gadostima.

⁷ Jer, ko god se od doma Izrailjeva i od stranaca koji prebivaju u Izrailju odvrati od mene i postavi idola u svom srcu i stavi pred sebe ono što ga navodi na nepravdu, a onda dođe k proroku da traži savet od mene, tome ću ja, Gospod lično odgovoriti.

⁸ Okrenuću svoje lice prema tom čoveku učiniću da bude opomena i pouka; istrebiću ga iz svog naroda. Tada ćete znati da sam ja Gospod.

⁹ A ako bi se prorok prevario, pa saopštio kakvu poruku, to sam ja, Gospod, zaveo tog proroka. Ja ću, onda, ispružiti ruku na njega i istrebiti ga iz svog naroda Izrailja.

¹⁰ Obojica će primiti svoju krivicu; krivica će biti ista i za onog koji traži savet, i za proroka

¹¹ Tako dom Izrailjev neće više odstupati od mene, i neće se više skrnaviti svim prestupima. I biće moj narod, a ja ću im biti Bog – govori Gospod Bog.”“

Sud Jerusalima je neizbežan

¹² I dođe mi reč Gospodnja:

¹³ „Sine čovečiji, kada mi neka zemlja zgreši tako što učini neverstvo, i ja dignem ruku na nju i presečem joj snabdevanje hlebom, pa pošaljem na nju glad i istrebim iz nje i ljude i stoku,

¹⁴ čak i da su u njoj ova trojica: Noje, Danilo i Jov, njihova bi pravednost spasla samo njih – govori Gospod Bog.

¹⁵ Ili, ako pustim na tu zemlju divlje zveri da ih ostavljaju bez dece, pa postane pustara gde niko ne prolazi zbog zveri,

¹⁶ života mi moga, čak i da su ova trojica u njoj – govori Gospod Bog – ni oni ne bi mogli da spasu svoje sinove i ćerke; samo bi se oni spasli. A zemlja će se pretvoriti u pustaru.

¹⁷ Ili, ako pustim mač na tu zemlju i kažem: 'Maču, prođi zemljom i istrebi iz nje i ljude i stoku',

¹⁸ čak i da su u njoj i ova trojica, života mi moga – govori Gospod Bog – ne bi se spasli ni njihovi sinovi i ćerke; samo bi se oni spasli.

¹⁹ Ili, ako pošaljem zarazu na tu zemlju i izlijem na nju svoj gnev čineći krvoproliće, da istrebim iz nje ljude i stoku,

²⁰ čak i da su u njoj i ova trojica: Noje, Danilo i Jov, života mi moga – govori Gospod Bog – ne bi se

spasli ni njihovi sinovi i ćerke; oni sami bi se spasli zbog svoje pravednosti.

²¹ Jer, govori Gospod Bog: 'Čak i da pošaljem na Jerusolim svoja četiri strašna suda: mač, glad, divlje zveri i zarazu, da istrebim iz njega i ljude i stoku,

²² u njemu će, ipak, ostati preživeli; njihovi sinovi i ćerke će izaći iz njega. Kada dođu k vama i kad vidite njihove puteve i njihova dela, utešićete se za nevolje koje sam doveo na Jerusolim, za sve što sam doveo na njega.

²³ Oni će vas utešiti kad budete videli njihove puteve i njihova dela. Tada ćete znati da sam ja sve to uradio – govori Gospod Bog.”“

15

Jerusolim je nekorisna loza

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, po čemu je drvo vinove loze bolje od bilo koje grane drveta među šumskim drvećem?

³ Zar se uzima njeno drvo da se od njega nešto napravi? Da li se od njega pravi klin da se o njega okače kakve posude?

⁴ Eto, ono se baca u vatru za gorivo. Vatra sagoreva oba njegova kraja i nagoreva mu sredinu. Valja li onda za nešto?

⁵ I kad je zdravo, ništa se od njega ne da napraviti, a kad je spaljeno i nagorelo, šta se još od njega može napraviti?

⁶ Zato govori Gospod Bog: kao što sam bacio za gorivo drvo vinove loze, koje je među šumskim

drvećem, tako ću postupiti sa stanovnicima Jerusalima.

⁷ Okrenuću svoje lice protiv njih. Pobjegli su od vatre, ali će ih vatra ipak proždreti. I znaćete da sam ja Gospod, kad okrenem svoje lice protiv njih.

⁸ A zemlju ću obratiti u pustoš, jer su počinili neverstvo – govori Gospod Bog.“

16

Jerusalim je neverna nevesta

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, obznani Jerusalimu njegove gaudosti.

³ Reci: 'Ovako Gospod Bog govori Jerusalimu: poreklom i rodnom iz zemlje si hananske; otac ti je Amorejca, a majka Hetitka.

⁴ A tvoje rođenje? Na dan tvog rođenja pupčanu ti vrpce nisu odsekli, niti su te vodom oprali da te očiste; nisu te solju natrljali, niti te pelenama povili.

⁵ Ničije ti se oko nije sažalilo, da ti iz samilosti učini nešto od toga, nego su te s gađenjem bacili napolje na dan tvog rođenja.

⁶ Prolazeći pored tebe video sam te kako se koprcas u svojoj krvi. I dok si ležala u svojoj krvi, ja ti rekoh: živi! Živi! – rekoh ti – dok si ležala u svojoj krvi.

⁷ Učinio sam da porasteš kao biljka u polju. A ti si porasla i razvila se, nakitom se devojačkim okitila: dojke su ti napupele, dlake ti iznikoše, ali si bila još sasvim naga.

⁸ Prolazeći pored tebe, primetio sam da je došlo tvoje vreme, vreme za ljubav. Tada sam te zagrnio svojim plaštem i pokrio tvoju golotinju. Zakleo sam ti se i sklopio savez s tobom – govori Gospod Bog – i ti si postala moja.

⁹ Vodom sam te oprao, krv sam s tebe sprao i uljem te namazao.

¹⁰ Obukao sam te u vezenu haljinu, na noge ti obuo sandale od najbolje kože, opasao te finim lanom i pokrio te svilom.

¹¹ Nakitom sam te okitio: na ruke sam ti stavio narukvice i lančić oko vrata.

¹² Na nos sam ti stavio prsten, naušnice na tvoje uši i krasni venac na glavu.

¹³ Bila si okićena zlatom i srebrom, a odeća ti je bila od finog lana, svile i vezenog platna. Hranila si se brašnom, medom i uljem. Bila si sve lepša i lepša, do carske si se časti uzdigla.

¹⁴ Zbog tvoje lepote ime ti se pročulo među narodima, jer si bila savršena u svojoj lepoti zbog raskoši moje kojom sam te obdario – govori Gospod Bog.

¹⁵ Ali ti si se oslonila na svoju lepotu i bludu se odala zbog svoje slave: svojim si bludom obasipala svakog prolaznika; bila si njegova.

¹⁶ Uzela si svoje haljine i od njih načinila šarene uzvišice, i odavala se bludu na njima. Tako nešto nije smelo da se desi, nije smelo da se dogodi.

¹⁷ Uzela si i predivne posude od moga zlata i srebra koje sam ti dao, i napravila od njih muške likove s kojima si bludničila.

¹⁸ Onda si uzela svoje šarene haljine i obukla ih u njih, i prinela im moje ulje i moj kad.

¹⁹ A hranu koju sam dao tebi – brašno, ulje i med kojima sam te hranio – ti si prinosila njima na ugodan miris. Tako je bilo – govori Gospod Bog.

²⁰ Još si uzela i svoje sinove i ćerke koje si mi rodila, pa si ih prinela na žrtvu njima za hranu. Zar je bilo malo tvoga bludničenja,

²¹ pa si i moju decu klala, i davala ih da se spale njima u čast?

²² U svim svojim gadostima i bludničenjima, nisi se sećala dana svoje mladosti, kad si bila potpuno naga i koprcala se u svojoj krvi.

²³ Teško! Teško tebi – govori Gospod Bog. Jer, nakon svega zla svoga

²⁴ ti si podigla sebi humke, i napravila sebi uzvišenja na svakom trgu.

²⁵ Podigla si sebi humke na svakom raskršću i poganila svoju lepotu; širila si noge pred svakim prolaznikom, te si umnožila svoje bludničenje.

²⁶ Bludničila si sa Egipćanima, tvojim susedima velikih udova, množeći svoje bludničenje da bi me razgnevila.

²⁷ Zato sam, evo, digao ruku na tebe i smanjio ti obrok hrane. Predao sam te na milost i nemilost tvojim neprijateljima, filistejskim ženama, koje se stide tvog sramotnog puta.

²⁸ Bludničila si i sa Asircima, ne bi li se kako zadovoljila; bludničila si s njima, ali se nisi zadovoljila.

²⁹ Umnožila si svoje bludničenje u Haldeji, zemlji trgovaca, ali ni sa njima se nisi zadovoljila.

³⁰ Kako ti je srce posrnulo – govori Gospod Bog – kad si činila sva ova dela kao besramna bludnica!

³¹ A kad si gradila svoje humke na svakom raskršću, i pravila svoja uzvišenja na svakom trgu, ti nisi bila kao obična bludnica, nego si prezrela platu.

³² Preljubnice! Ti tuđince primaš umesto svoga muža!

³³ Svim bludnicama se plaća, a ti si davala darove svim svojim ljubavnicima, i potplaćivala ih da ti dolaze odasvuda da bludniče s tobom.

³⁴ U svom bludničenju ti si drugačija od drugih žena; niko ne ide za tobom radi tvoga bludničenja. Drugačija si, jer daješ platu za blud, a sama je ne primaš.

³⁵ Stoga, poslušaj, bludnice, reč Gospodnju:

³⁶ Govori Gospod Bog: zbog toga što si rasula svoju pohotu i otkrila svoju golotinju bludeći sa svojim ljubavnicima i sa svim svojim ogavnim idolima, i zbog toga što si im dala krv svoje dece,

³⁷ skupiću, evo, sve tvoje ljubavnike sa kojima si uživala, sve koje si volela, i sve koje si mrzela. Skupiću ih odasvud protiv tebe i otkriću pred njima tvoju golotinju, i videće svu tvoju golotinju.

³⁸ Sudiću ti kako se sudi preljubnicama i onima koje su prolile krv. Izručiću te njihovoj ljubomornoj jarosti.

³⁹ Daću te njima u ruke, a oni će oboriti tvoje humke i uništiti tvoja uzvišenja. Oni će svući s tebe tvoje haljine, uzeti tvoj predivni nakit, i ostaviti te sasvim nugu.

⁴⁰ Onda će dovesti svetinu na tebe koja će te zasuti kamenjem i iseći te svojim mačevima.

⁴¹ Oni će spaliti tvoje kuće i izvršiti pravdu na tebi, na oči mnogih žena. Tako ću stati na kraj

tvome bludničanju, pa nećeš više plaćati za blud.

⁴² A kada utihne moj gnev protiv tebe, i moja se ljubomora odvрати od tebe, smiriću se i neću se više gneviti.

⁴³ A zato što nisi prizivala u pamet dane svoje mladosti, nego si me izazivala svim tim, tvoje ću postupke svaliti na tvoju glavu – govori Gospod Bog. Nisi li na sve svoje gadosti dodala i bestidnost?

⁴⁴ Evo, ko god se služi izrekama govoriće ovu izreku o tebi: kakva majka, takva ćerka.

⁴⁵ Ti si ćerka svoje majke, koja je prezrela svoga muža i svoju decu. Ti si sestra svojih sestara, koje su prezrele svoje muževe i svoju decu, jer majka je vaša Hetitka, a otac vam je Amorejac.

⁴⁶ Tvoja starija sestra je Samarija koja sa svojim ćerkama živi levo od tebe, a tvoja mlađa sestra je Sodoma koja sa svojim ćerkama živi desno od tebe.

⁴⁷ Ne, ti nisi išla njihovim stopama, niti si činila njihove gadosti, nego si ubrzo postala pokvarenija od njih u svim svojim postupcima.

⁴⁸ Života mi moga – govori Gospod Bog – tvoja sestra Sodoma sa svojim ćerkama nije učinila ono što ste ti i tvoje ćerke učinile.

⁴⁹ A ovo je bila krivica tvoje sestre Sodome: oholo, u obilju hleba i bezbrižnom spokoju je živela sa svojim ćerkama, a nisu pomagale siromahu i ubogom.

⁵⁰ U svojoj uznositosti činile su što je gadno preda mnom, pa sam ih uklonio kad sam to video.

⁵¹ Samarija nije učinila ni polovinu greha kao ti. Ti si počinila više gadosti nego njih dve zajedno, te

si opravdala svoje sestre svim svojim gadostima koje si učinila.

⁵² Sama snosi svoju sramotu pošto si se založila za svoje sestre. Zato što si učinila gadnije grehe nego one, one su pravednije od tebe. Snosi dakle svoju sramotu, jer si opravdala svoje sestre.

⁵³ Ja ću obnoviti njihovu sreću, sreću Sodome i njenih ćerki, i sreću Samarije i njenih ćerki, a sa njima i tvoju sreću,

⁵⁴ da bi nosila svoju sramotu i poniženje zbog svega što si učinila kada si im donela utehu.

⁵⁵ Tvoje sestre, Sodoma i njene ćerke, i Samarija i njene ćerke, će se vratiti u prvobitno stanje, a i ti i tvoje ćerke ćete se vratiti u prvobitno stanje.

⁵⁶ Zar nisi govorila prezrivo o svojoj sestri Sodomi u vreme svoje uznositosti,

⁵⁷ pre nego što se otkrila tvoja zloća? A sada si ti postala predmet poruge za aramejske ćerke i sve njihove susede, i za filistejske ćerke – onih oko tebe koji te preziru.

⁵⁸ Zato ćeš ispaštati za svoju pokvarenost i gadosti – govori Gospod.

⁵⁹ Jer govori Gospod Bog: postupiću s tobom kao što si ti postupila kad si prezrela moju zakletvu i raskinula savez.

⁶⁰ Ipak, setiću se svoga saveza koji sam sklopio s tobom u vreme tvoje mladosti, i sklopiću s tobom večni savez.

⁶¹ A ti ćeš se setiti svojih puteva i postideti se kada primiš obe svoje sestre, stariju i mlađu od sebe. Njih ću ti dati za ćerke, ali neće pripadati tvom savezu.

⁶² Ja ću uspostaviti svoj savez s tobom, i znaćeš da sam ja Gospod,

⁶³ da se setiš i postidiš i da više ne otvoriš usta od sramote, kad izvršim otkupljenje za sve što si učinila – govori Gospod Bog.”

17

Dva orla i loza

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, postavi zagonetku i izloži priču domu Izrailjevom.

³ Reci: 'Govori Gospod Bog: veliki orao velikih krila, dugih pera, pun šarolikog perja, dođe na Livan i odnese vrh kedra.

⁴ Odlomio mu je vrh od mladih grana, odneo ga u zemlju trgovaca, i spustio ga u gradu prodavaca.

⁵ Uzme on od semena te zemlje i posadi ga u plodnu njivu. Zasadio ga je kraj obilnih voda, postavio ga je kao vrbu.

⁶ Ono je niklo i postalo bujna loza, niska rasta, koja je pružila granje prema orlu. Koren mu se razvio ispod njega i ono postade loza. Ona je poterala izdanke i pružila mlado granje.

⁷ Bio je još jedan orao velikih krila i pun perja. I gle, čokot pusti k njemu svoje žile i pruži k njemu svoje grane da bi ga zalivao iz brazda gde je bio zasađen.

⁸ Bio je zasađen na plodnoj njivi kraj obilnih voda, da bi razvio grane, doneo plod i postao plemenita loza.'

⁹ Reci: 'Govori Gospod Bog: hoće li napredovati? Neće li mu *orao* iščupati koren i otkinuti mu plodove, pa će se osušiti sve lišće koje je na

njemu izniklo? Osušiće se i neće trebati jaka mišica ni mnogo ljudi da ga iščupaju iz njegovog korena.

¹⁰ No, iako je zasađena, hoće li napredovati? Neće li se potpuno osušiti kad ga zahvati vetar istočnjak? Da, osušiće se na brazdama gde je posađen.”“

¹¹ I dođe mi reč Gospodnja:

¹² „Reci tom odmetničkom domu: 'Zar ne znate šta to znači?' Reci: 'Eto, car je vavilonski ušao u Jerusalim, uzeo njegovog cara i njegove knezove i doveo ih u Vavilon.

¹³ A od carskog roda je uzeo jednog i sa njim sklopio savez i vezao ga zakletvom. Vodeće ljude u zemlji je odveo

¹⁴ da carstvo bude slabo, da se ne bi podiglo ponovo, nego da drži savez kako bi opstalo.

¹⁵ Međutim, on se pobunio protiv njega i poslao glasnike u Egipat, da nabavi sebi konje i veliku vojsku. Hoće li uspeti? Hoće li se izvući onaj koji tako nešto uradi? Može li se izvući onaj ko krši savez?

¹⁶ Života mi moga, govori Gospod Bog: umreće usred Vavilona, u zemlji cara koji ga zacario, čiju je zakletvu odbacio i čiji je savez prekršio.

¹⁷ Faraon neće moći da ga spase u bici ni velikom vojskom, ni mnogobrojnim ljudstvom, kad se podignu nasipi i sagrađe se borbene kule da se istrebe mnoge duše.

¹⁸ Odbacio je zakletvu prekršivši savez; dao je obećanje, a učinio je sve to. Zato se neće izvući.

¹⁹ Stoga govori Gospod Bog: "Života mi moga, on je prezreo moju zakletvu i prekršio moj savez, i zato ću to svaliti na njegovu glavu.

²⁰ Razapeću nad njim svoju mrežu i uloviće se u moju zamku. Onda ću ga odvesti u Vavilon i tamo ću mu suditi zbog neverstva koje je počinio protiv mene.

²¹ I svi će njegovi begunci sa svom njegovom vojskom pasti od mača, a koji ostanu raspršiće se na sve strane. Tada ćete znati da sam to ja, Gospod, govorio.'

²² Govori Gospod Bog: 'Ja ću uzeti grančicu s vrha tog visokog kedra i posaditi je; odlomiću grančicu s vrha njegovih mladih grana, i posadiću je na gori visokoj i uzvišenoj.

²³ Posadiću je na visokoj gori Izrailjevoj, i pustiće grane, i rodiće, i postaće predivan kedar. Pod njim će prebivati svakojake ptice, i gnezditi se u hladu njegovih grana.

²⁴ I sva će stabla poljska znati da ja, Gospod, snižavam visoko drvo i uzvisujem nisko drvo; da sušim zeleno drvo i činim da ozeleni suvo drvo.

Ja, Gospod, to sam rekao, i to ću učiniti.”“

18

Svako je odgovoran za svoj greh

¹ I dođe mi reč Gospodnja:

² „Šta vam znači poslovice kojom se služite za Izrailjevu zemlju:

'Očevi su jeli kiselo grožđe,
a sinovima trnu zubi.'

³ Života mi moga, govori Gospod Bog: nećete se više služiti ovom poslovicom u Izrailju!

⁴ Evo, sve žive duše pripadaju meni; duša oca i duša sina meni pripadaju. Duša koja zgreši, ona će umreti.

- ⁵ Ko je pravedan
i vrši što je pravo i pravedno,
⁶ ne jede na gorama,
ne podiže oči prema idolima doma Izrail-
jevog,
ne skrnavi ženu svoga bližnjega,
i ne leže sa svojom ženom tokom njenog
mesečnog reda;
⁷ nikoga ne iskorištava,
vraća zalog svome dužniku,
ne pljačka, nego daje gladnome hleba
i gologa pokriva odećom;
⁸ ne pozajmljuje zbog dobiti
i ne uzima kamatu,
kloni se nepravde,
i po istini deli pravdu
između jednog čoveka i drugog;
⁹ i sledi moje uredbe
i drži moje propise postupajući po istini –
taj je pravedan;
on će zaista živeti
– govori Gospod Bog.
¹⁰ Ali ako ima sina nasilnika, koji proliva krv, i
on učini jedno od ovoga –
¹¹ iako *otac* nije učinio ništa od ovoga –
pa jede na gorama,
skrnavi ženu svoga bližnjega,
¹² ugnjetava siromašnog i ubogog,
pljačka, ne vraća zalog,
i podiže oči prema idolima,
taj čini gadno delo.
¹³ Ako pozajmljuje zbog dobiti i uzima kamatu,
hoće li živeti?

Neće živeti! Zato što je počinio sve te gadosti, zato će svakako umreti. Krv njegova na njegovu glavu!

¹⁴ Ako li on ima sina koji vidi sve grehe koje njegov otac čini – ali ih sam ne čini, iako ih vidi –

¹⁵ te ne jede na gorama,
ne podiže oči prema idolima doma Izrail-
jevog,

ne skrnavi ženu svoga bližnjega;

¹⁶ nikoga ne iskorištava,
vraća zalog svome dužniku,

ne pljačka,
nego daje gladnome od svoga hleba
i gologa pokriva odećom;

¹⁷ kloni se nepravde,
ne pozajmljuje radi koristi, niti s kamatom,
već izvršava moje propise
i sledi moje uredbe –

taj neće umreti zbog krivice svoga oca; on će zaista živeti.

¹⁸ A njegov otac će umreti za svoju krivicu, zbog toga što je tlačio druge, pljačkao, i nije činio ništa dobro među svojim narodom.

¹⁹ A vi kažete: 'Zašto da sin ne ispašta za krivicu svoga oca?' Ako sin vrši pravo i pravdu i drži moje uredbe i vrši ih, zaista će živeti.

²⁰ Umreće onaj koji zgreši. Sin neće ispaštati zbog krivice svoga oca, a ni otac neće ispaštati zbog krivice svoga sina. Pravedniku će se računati njegova pravda, a opakome njegova opakost.

²¹ Ali ako se opaki odvрати od svih svojih greha koje je učinio i bude držao sve moje uredbe i vršio pravo i pravdu, zaista će živeti, neće umreti.

²² Nijedan od njegovih prestupa neće mu se više spominjati; zaista će živeti, neće umreti.

²³ Zar ja uživam da opaki umre – govori Gospod Bog – a ne da se odvrati od svojih puteva i da živi?

²⁴ Ali ako se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane da čini nepravdu i gadosti koje čini opaki, hoće li živeti? Sva njegova pravednost koju je učinio neće se više spominjati zbog neverstva i greha koje je učinio; zbog njih će umreti.

²⁵ A vi kažete: 'Put Gospodnji nije pravedan.' Zato čuj, dome Izrailjev: zar je moj put nepravedan? Nisu li vaši putevi nepravedni?

²⁶ Ako se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane da čini nepravdu, pa umre zbog svoje nepravde, umreće zbog nepravde koju je učinio.

²⁷ Ali ako se opaki odvrati od svoje opakosti koju je činio i počne vršiti pravo i pravdu, spašće sebi život.

²⁸ Jer je uvideo sve svoje prestupe koje je učinio i odvratio se od njih, zaista će živeti i neće umreti.

²⁹ A dom Izrailjev kaže: 'Put Gospodnji nije pravedan.' Zar moji putevi nisu pravedni, dome Izrailjev? Nisu li vaši putevi nepravedni?

³⁰ Zato ću vam, dome Izrailjev, suditi prema njegovim delima – govori Gospod Bog. Pokajte se i odvratite se od svih svojih prestupa, i više se nećete saplitati o svoju krivicu.

³¹ Odbacite od sebe sve prestupe koje ste počinili i naćinite sebi novo srce i novi duh! Zašto da izginete, dome Izrailjev?

³² Jer ja ne uživam u ničijoj smrti – govori Gospod Bog. Zato se pokajte i živećete!

19

Naricaljka o Izrailjevom padu

¹ A ti izreci naricaljku za izrailjskim knezovima.

² Reci:

Šta je bila mati tvoja? Lavica!

Među lavovima je ležala,
među mladim lavovima mlade je hranila.

³ Kad jednog mladunca othrani,
mlad lav od njega postade.

Naučio se da plen razdire,
pa je ljude stao da proždire.

⁴ Narodi su za njega dočuli;
u njihovu se jamu uhvatio,
u lancima ga u Egipat odvedoše.

⁵ A kad vide da uzalud čeka,
i da joj se nada razvejala,
ona uze drugoga mladunca,
i od njega učini lavića.

⁶ Među lavovima on je išao,
u mladoga je lava izrastao.

Naučio se da plen razdire,
pa je ljude stao da proždire.

⁷ Rušio je njihove dvorove,
pustošio njihove gradove,
Zemlja i svi što u njoj žive,
isprazni se od rike njegove.

⁸ Skupiše se narodi na njega,
iz okolnih krajeva dođoše,
svoje mreže razapeše nad njim,
i uhvati se u jamu njihovu.

⁹ U lancima ga u kavez metnuše,

dovedoše ga caru u Vavilon.
U tamnicu su njega bacili,
da se rika njegova više ne čuje
po gorama izrailjskim.

- ¹⁰ Mati ti je bila kao loza,
zasađena kraj obilnih voda.
Plodna beše i sa puno lišća,
natapana obilnim vodama.
- ¹¹ Grane su joj bile moćne,
svaka beše kao žezlo carsko.
Visinom se više krošnji digla,
visina joj beše na vidiku
sa granama svojim mnogobrojnim.
- ¹² Iščupaše je gnevno,
i baciše na zemlju.
Osuši je vetar istočni,
rod joj bi pokidan, osušen,
a moćne grane oganj je proždro.
- ¹³ A sada je u pustinji zasađena,
u zemlji suvoj i žednoj.
- ¹⁴ Planu oganj iz jednoga pruta,
rod joj proždra;
Ne osta joj moćna grana,
dostojna žezla vladarskog.”“

To je naricaljka, i tako treba da se nariče.

20

Izrailjevo odmetničko ponašanje

¹ Sedme godine, desetog dana petog meseca,
došli su neki od Izrailjevih starešina da traže savet
od Gospoda, i seli pred mene.

² Tada mi dođe reč Gospodnja:

³ „Sine čovečiji, govori Izrailjevim starešinama. Reci im: 'Govori Gospod Bog: da li ste došli da me pitate za savet? Života mi moga – govori Gospod Bog – neću vam odgovoriti na pitanje!'

⁴ Hoćeš li da im sudiš? Hoćeš li da im sudiš, sine čovečiji? Saopšti im gadosti njihovih predaka.

⁵ Reci im: 'Govori Gospod Bog: onoga dana kad sam izabrao Izrailja, kad sam se zakleo Jakovljevim potomcima i objavio im se u Egiptu, podigao sam ruku i rekao: ja sam Gospod, Bog vaš!

⁶ Tog dana sam im se zakleo da ću ih izvesti iz Egipta u zemlju koju sam istražio za njih, zemlju kojom teku med i mleko, najlepšu od svih zemalja.

⁷ Rekao sam im: neka svako od vas izbaci gadne likove u koje upirete pogled, i ne poganite se egipatskim idolima; ja sam Gospod Bog!

⁸ Ali oni su se pobunili protiv mene i nisu hteli da me slušaju. Ni jedan od njih nije izbacio svoje gadne likove u koje su upirali pogled, niti su ostavili svoje egipatske idole. Tada sam rekao da ću izliti svoj gnev na njih i dati oduška svojoj jarosti na njima usred Egipta.

⁹ Radi svoga imena sam delovao tako da se ne bi skrnavilo u očima naroda među kojima su bili i pred kojima sam im se objavio, kad sam ih izveo iz Egipta.

¹⁰ Tako sam ih izveo iz Egipta i doveo ih u pustinju.

¹¹ Dao sam im svoje uredbe i obznanio im svoje propise, jer će po njima živeti onaj koji ih izvršava.

¹² Dao sam im i svoje subote da im budu znak

između mene i njih, te da znaju da ih ja, Gospod, posvećujem.

¹³ Ali dom se Izrailjev pobunio protiv mene u pustinji; nisu sledili moje uredbe, nego su odbacili moje propise, po kojima će živeti onaj koji ih izvršava, i preko svake mere skrnnavili moje subote. Tada sam rekao da ću izliti svoj gnev na njih u pustinji da ih istrebim.

¹⁴ Radi svoga imena sam delovao tako da se ne bi skrnavilo u očima naroda na očigled kojih sam ih izveo.

¹⁵ Još sam im se zakleo u pustinji da ih neću dovesti u zemlju kojom teku med i mleko, najlepšu od svih zemalja,

¹⁶ zato što su odbacili moje propise, nisu sledili moje uredbe, i skrnnavili moje subote, jer im je srce išlo za idolima.

¹⁷ Ipak, sažalio sam se na njih i nisam ih uništio, i nisam ih zatro u pustinji.

¹⁸ Rekao sam njihovoj deci u pustinji: 'Ne sledite uredbe svojih predaka, ne držite njihove propise, i ne poganite se njihovim idolima.

¹⁹ Ja sam Gospod, Bog vaš! Sledite moje uredbe, držite moje propise i izvršavajte ih.

²⁰ Držite svetim moje subote; neka one budu znak između mene i vas, da znate da sam ja Gospod, Bog vaš.'

²¹ Ali deca su se pobunila protiv mene: nisu sledili moje uredbe, nisu držali moje propise kako bi ih vršili, koje vršeći ih, svaki čovek ima život; skrnnavili su moje subote. Tada sam odlučio da izlijem svoj gnev na njih i da dam oduška svojoj jarosti u pustinji.

²² Ali zadržao sam svoju ruku. Učinio sam to radi svog imena da se ne bi skrnavilo u očima naroda na očigled kojih sam ih izveo *iz Egipta*.

²³ Još sam im se uz podignutu ruku zakleo u pustinji da ću ih raspršiti među narode i rasejati ih po zemljama,

²⁴ zato što nisu vršili moje propise, nego su odbacili moje odredbe, skrnavili moje subote, i upirali pogled u idole svojih predaka.

²⁵ A dao sam im i odredbe koje nisu dobre i propise po kojima ne mogu da žive.

²⁶ Ja sam ih oskrnavio njihovim darovima, kad su odvajali svakog prvenca majčine utrobe, kako bih na njih svalio propast, da bi znali da sam ja Gospod.'

²⁷ Stoga, sine čovečiji, govori domu Izrailjevom. Reci im: 'Ovako Govori Gospod Bog: vaši preci su me uvredili i ovim: učinili su neverstvo protiv mene.

²⁸ Kad sam ih doveo u zemlju za koju sam se zakleo da ću im je dati, i kad su videli svaku veliku uzvišicu i svako granato drvo, tamo su prinosili svoje žrtve. Izazivali su me prinoseći tamo svoje prinose, paleći mirisni kad, i izlivajući svoje žrtve izlivnice.

²⁹ Tada im rekoh: kakva je to uzvišica* na koju idete? Tako je ostalo ime Bama – uzvišica – sve do danas.'

Izrailj ponovo greši

* **20:29** Uzvišica (jev. *bama*) je izraz koji se u Starom zavetu upotrebljava za nedozvoljeno bogoslužbeno mesto, ili za mnogobožačke hramove na uzvišicama.

³⁰ Zato reci domu Izrailjevom: 'Govori Gospod Bog: zar ćete da se skrnavite kao vaši preci, i da se upuštate u blud s njihovim gadnim idolima?

³¹ Kad prinosite svoje darove, kad spaljujete svoju decu u ognju, vi se i dalje skrnavite sa svim vašim idolima do ovog dana. Pa kako onda da vam odgovorim, dome Izrailjev? Života mi moga – govori Gospod Bog – neću vam odgovoriti!

³² Što zamišljate neće se ostvariti. Vi govorite: bićemo kao narodi, kao plemena zemaljska koja služe drvetu i kamenu.

³³ Života mi moga – govori Gospod Bog – vladaću nad vama moćnom rukom, ispruženom mišicom, i izlivom svog gneva.

³⁴ Izvešću vas iz naroda i skupiti vas iz zemalja po kojima ste bili rasejani, moćnom rukom, ispruženom mišicom i izlivom svoga gneva.

³⁵ Odvešću vas u pustinju naroda i sudiću vam tamo licem u lice.

³⁶ Kako sam sudio vašim precima u egipatskoj pustinji, tako ću suditi vama – govori Gospod Bog.

³⁷ Ja ću vas provesti ispod mog štapa i dovesti vas da se pokoravate savezu.

³⁸ Ukloniću one što se bune protiv mene; odvešću ih iz mesta njihovog boravka, ali neće ući u zemlju izrailjsku. Tada ćete znati da sam ja Gospod.

³⁹ A ti, dome Izrailjev, govori Gospod Bog: idite, svaki od vas, i služite svojim idolima, ali pazite se ako me posle ne poslušate! Nećete više skrnaviti moje sveto ime vašim darovima i vašim idolima!

⁴⁰ Jer, na mojoj svetoj gori, na visokoj gori Izrailjevoj – govori Gospod Bog – tamo u zemlji služiće mi sav dom Izrailjev. Tamo ću ih prihvatiti. Tamo ću tražiti vaše prinose, vaše najbolje darove, i vaše svete žrtve.

⁴¹ Prihvatiću vas kao ugodni miris, kada vas izvedem iz naroda i sakupim vas iz zemalja gde ste bili rasejani, i pokazaću svoju svetost među vama pred očima naroda.

⁴² Tada ćete znati da sam ja Gospod, kada vas uvedem u zemlju izrailjsku za koju sam se uz podignutu ruku zakleo da ću je dati vašim ocima.

⁴³ Setićete se tamo svojih puteva i svojih idola kojima ste se skrnnavili, pa ćete se samih sebe gaditi zbog svih zala koje ste počinili.

⁴⁴ Znaćete, dome Izrailjev, da sam ja Gospod, kad tako postupim sa vama radi svog imena, a ne prema vašim zlim putevima i vašim izopačenim delima – govori Gospod Bog.”“

21

Protiv Jerusalima i okolnih naroda

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, okreni se licem prema jugu; izreci reč protiv juga, prorokuj protiv šumskog kraja u Negevu.

³ Reci šumi negevskoj: 'Čuj reč Gospodnju! Govori Gospod Bog: evo, razbuktaću u tebi oganj, koji će progutati svako drvo, zeleno i suvo. Razbuktao plamen neće se ugasiti, i svako će lice biti spaljeno od juga do severa.

⁴ Tada će svako videti da sam ga ja, Gospod, zapalio; i neće se ugasiti.“

⁵ A ja rekoh: „Jao, Gospode Bože, oni govore za mene: 'Nije li to onaj što ispreda priče?'“

⁶ Tada mi dođe reč Gospodnja:

⁷ „Sine čovečiji, okreni se licem prema Jerusalmu i propovedaj protiv Svetilišta, i prorokuj protiv zemlje Izrailjeve.

⁸ Reci zemlji Izrailjevoj: 'Govori Gospod: evo, ja sam protiv tebe; isukaću svoj mač iz korica i istrebiću iz tebe i pravednog i opakog.

⁹ I pošto ću istrebiti iz tebe i pravednog i opakog, zato ću isukati mač iz korica na svakoga od juga do severa.

¹⁰ Tada će svi ljudi znati da sam ja, Gospod, isukao svoj mač iz korica, i da se tamo neće više vratiti.'

¹¹ A ti, sine čovečiji, uzdiši kao da su ti polomljena bedra, gorko uzdiši na njihove oči.

¹² Kada te budu pitali: 'Zašto uzdišeš?', odgovori im: 'Zbog vesti koja će doći. Tada će svako srce izgubiti odvažnost i sve će ruke klonuti, svaki će duh zamreti i sva će kolena biti oduzeta.' Evo, dolazi i ispuniće se – govori Gospod Bog.“

¹³ I dođe mi reč Gospodnja:

¹⁴ „Sine čovečiji, prorokuj i reci: 'Gospod kaže: Mač! Mač

naoštren i izglaćan,

¹⁵ naoštren za klanje,
uglaćan da seva.

Zar da se radujemo vladarskoj palici, sine moj*?

* **21:15** Ili: *Zar da se radujemo vladarskoj palici sina mog?*

Mač ne mari ni za kakvo drvo.

¹⁶ Dat je da se uglača,
da ga ruka prihvati;
naoštren je mač, izglačan,
da se ubici da u ruku!

¹⁷ Zaplači, zakukaj, sine čovečiji,
jer mač će stići narod moj
i sve knezove izrailjske;
s mojim narodom
maču su oni predani.

Zato se udaraj u grudi svoje.

¹⁸ To će biti kušanje. A ako vladarskog štapa, za koga mač ne mari, ne bude više? – govori Gospod Bog.

¹⁹ Zato prorokuj, sine čovečiji,
udari dlanom o dlan,
neka mač udari dvaput, tripot,
mač taj što služi za pokolj.
Mač je to velikog pokolja,
što ih odasvud vreba.

²⁰ Da klonu srca i da mnogi padnu,
na svaka sam vrata njihova
postavio mač da zatire.

Jao! Načinjen je da seva kao munja,
isukan je za klanje.

²¹ Zamahni na desno,
udri na levo,
gde god ti se sečivo nameri.

²² I udariću dlanom o dlan,
i smiriće se gnev moj.

Ja, Gospod, sam govorio.”“

²³ Dođe mi reč Gospodnja:

24 „Sine čovečiji, označi dva puta kojim će doći mač cara vavilonskog. Neka oba izlaze iz iste zemlje. Zatim načini znak i postavi ga na početak puta koji vodi u grad.

25 Označi put kojim će mač doći u Ravu amonsku, i u Judu, u jerusalimsku tvrđavu.

26 Naime, car vavilonski će se zaustaviti na raskršću, gde počinju dva puta, da gata: trešće strele, pitaće idole i gledati u jetru.

27 U desnoj će ruci držati gatarski žreb za Jerusaleim, da postavi probojne sprave, da naredi pokolj, da podigne bojni poklik, da namesti probojne sprave prema vratima, da podigne nasip, i da sagrađi opsadne kule.

28 To će izgledati kao isprazno gatanje onima koji su položili zakletvu, ali on će im dozvati u pamet njihovu krivicu, pa će ih zarobiti.“

29 Zato govori Gospod Bog: „Zato što dozivate u pamet svoju krivicu javno čineći svoje prestupe, te iznosite na videlo vaše grehe – sva vaša dela – zato ćete biti pohvatani njegovom rukom.

30 A ti, nečisti, opaki kneže Izrailjev, došlo ti je vreme; kucnuo je čas da se stane na kraj tvom bezakonju!“

31 Govori Gospod Bog: „Skinij turban i odloži krunu. Neće više biti kao pre: neka se niski uzvisi, a uzvišeni snizi.

32 Propast! Propast! Dovešću takvu propast kakve još nije bilo, dok ne dođe onaj kome pripada sud; njemu ću ga dati.“

33 „A ti, sine čovečiji, prorokuj i reci: 'Govori Gospod Bog Amoncima za njihovo ruganje: Mač! Mač je isukan za klanje,

- izglačan da proždere,
da seva kao munja!
- ³⁴ Pošto ti donose isprazna viđenja
i proriču ti laži,
položiće se mač
na vratove opakih bezbožnika.
Njima je došlo vreme,
kucnuo je čas da se stane na kraj njihovom
bezakonju.
- ³⁵ A ti[†] vrati svoj mač u korice!
Ja ću ti suditi u mestu gde si stvoren,
sudiću ti u zemlji tvog porekla.
- ³⁶ Izliću na tebe svoju jarost,
dunuću oganj svoga besa na tebe
i predaću te u ruke svirepim ljudima,
veštim u zatiranju.
- ³⁷ Bićeš hrana ognju,
a tvoja će krv teći u zemlji,
i pašćeš u zaborav,
jer sam ja, Gospod, progovorio.”“

22

Gresi Jerusalima

- ¹ Dođe mi reč Gospodnja:
- ² „A ti, sine čovečiji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi
tom gradu što proliva krv? Zatim mu obznani sve
njegove gadosti.
- ³ Reci: 'Govori Gospod Bog: evo, bliži se čas
gradu u kome se proliva krv, i koji pravi idole da
se njima oskrnavljuje.

[†] **21:35** Bog se sada obraća vavilonskom caru.

⁴ Navukao si na sebe krivicu zato što si prolivao krv, i zato što si se oskrnavio idolima koje si napravio. Skratio si sebi dane, i došao je kraj tvojim godinama. Zato ću učiniti da te narodi preziru i da ti se sve zemlje rugaju.

⁵ Rugaće ti se i oni koji su blizu i koji su daleko, grade osramoćenog imena, koji si pun nereda.

⁶ Gle, izrailjski knezovi u tebi, svaki od njih, koriste svoju vlast da prolivaju krv.

⁷ U tebi ponižavaju očeve i majke, u tebi zlostavljaju strance, i tlače siročad i udovice.

⁸ Ti prezireš moje svetinje i skrnaviš moje subote.

⁹ U tebi su klevetnici koji gledaju da proliju krv, u tebi jedu na gorama i čine što je sramota.

¹⁰ U tebi *deca* otkrivaju očevu golotinju, u tebi obeščašćuju žene dok su obredno nečiste.

¹¹ Jedan čini gadost sa ženom svoga bližnjeg, drugi sramotno skrnavi svoju snahu, a treći opet obeščašćuje svoju sestru, ćerku svoga oca.

¹² U tebi primaju mito da prolivaju krv, pozajmljuješ radi koristi i s kamatom, i nepošteno zarađuješ na svome bližnjem iznuđujući od njega, a mene si zaboravio – govori Gospod Bog.’

¹³ Evo, udariću dlanom o dlan zbog nepoštenog dobitka koji si stekao, i krvoprolića koje se čini u tebi.

¹⁴ Hoće li ti srce ostati mirno i hoće li ostati snage u tvojim rukama u dan kada budem postupao s tobom? To sam ja, Gospod, rekao i to ću učiniti.

¹⁵ Jer, rasejaću te među narode i rasuti te po zemljama, i dokrajčiću tvoju nečistotu.

¹⁶ A kad oskrnaviš sebe u očima naroda, znaćeš da sam ja Gospod Bog.“

¹⁷ Dođe mi reč Gospodnja:

¹⁸ „Sine čovečiji, dom Izrailjev mi je postao šljaka; svi su bronza, kalaj, gvožđe i olovo u peći, a postali su šljaka od srebra.

¹⁹ Stoga govori Gospod Bog: 'Zato što ste svi postali šljaka, evo, skupiću vas usred Jerusalima.

²⁰ I kao što se skuplja bronza, gvožđe, olovo i kalaj u peći, pa se oko toga raspiri oganj da se istopi, tako ću vas skupiti u svom gnevu i jarosti, položiti vas i rastopiti.

²¹ A kad vas skupim, dunuću na vas oganj moga gneva i rastopiti vas u njemu.

²² Kao što se srebro topi u peći, tako ćete i vi biti rastopljeni u njemu. Tada ćete znati da sam to ja, Gospod, izlio svoj gnev na vas.“

²³ Dođe mi reč Gospodnja:

²⁴ „Sine čovečiji, reci joj: 'Ti si zemlja koja nije očišćena, na koju još nije pala kiša u dan gneva.'

²⁵ Udružili su se njeni proroci u njoj kao lavovi što riču i razdiru plen. Oni proždiru duše, uzimaju blago i dragocenosti, i umnožavaju udovice usred nje.

²⁶ Sveštenici njeni krše moj Zakon i skrnave moje svetinje; ne prave razliku između svetog i nesvetog, i ne poučavaju da se pravi razlika između nečistog i čistog. Oni zatvaraju oči kad se krše moje subote, te sam i ja bez časti među njima.

²⁷ Knezovi su njeni u njoj kao vuci koji razdiru plen; prolivaju krv i upropašćuju duše radi nepoštenog dobitka.

²⁸ Proroci njeni kreće u belo; zamazuju im oči donoseći prazna viđenja i proričući im laž. Oni govore: govori Gospod Bog, a Gospod nije govorio.

²⁹ Narod zemlje odao se nasilništvu i pljački; tlače siromaha i ubogoga i bespravno zlostavljaju stranca.

³⁰ Tražio sam među njima čoveka koji će popraviti zid i stati u procep preda mnoom radi zemlje, da je ne bih uništio. I nisam ga našao.

³¹ Zato ću izliti na njih svoj gnev, istrebiću ih ognjem svoje jarosti, i svaliću im na glavu njihova dela – govori Gospod Bog.“

23

Ola i Oliva

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, bile su dve žene, ćerke jedne majke.

³ Bludničile su u Egiptu, bludničile su od mladosti svoje. Tamo su im grudi stiskali, devojачke im dojke dirali.

⁴ Starija se zvala 'Ola'*, a 'Oliva'† joj je bila sestra. Bile su moje, i rodile su sinove i ćerke. Ola je Samarija, a Oliva je Jerusaleim. To su im imena.

⁵ Ola se odala bludu dok je bila moja; vukla ju je pohota za njenim ljubavnicima, Asircima, ratnicima

⁶ u purpur obučenima, upraviteljima i namesnicima, sve zgodnim momcima, konjanicima što jezde na konjima.

* **23:4** Ola znači njen šator. † **23:4** Oliva znači moj je šator u njoj.

⁷ Nudila im je svoj blud, sve najvršnjima od Asiraca, i svima za kojima ju je vukla pohota, te se oskrnavila svim svojim idolima.

⁸ Od Egipta nije ostavljala svoje bludničenje, jer su sa njom legali u njenoj mladosti i dirali joj devojačke dojke, a ona ih je zasipala svojim bludom.

⁹ Zato sam je predao u ruke njenim ljubavnicima, Asircima, za kojima ju je vukla pohota.

¹⁰ Oni su otkrili njenu golotinju: pohvatali su njene sinove i ćerke i pobili ih mačem. Tako je došla na loš glas među ženama, kad je na njoj izvršen sud.

¹¹ Videla to njena sestra Oliva, pa je u svojoj pohoti postala još pokvarenija od nje; u svojim je bludničenjima postala gora od svoje sestre.

¹² Vukla ju je pohota za Asircima, upraviteljima i namesnicima, ratnicima, raskošno obučanim konjanicima što jezde na konjima, sve zgodnim momcima.

¹³ I video sam da se oskrnavila; obe su pošle istim putem.

¹⁴ U svojim je bludničenjima postala još gora. Videla je na zidu nacrtane likove muškaraca, slike Haldejaca naslikane crvenom bojom,

¹⁵ opasane opasačima oko bedara, s nabranim turbanima na glavama, s izgledom vojnih zapovednika, nalik Vaviloncima, kojima je rodna zemlja Haldeja.

¹⁶ I kako ih je ugledala, pohota je obuzela, pa im je poslala glasnike u Haldeju.

¹⁷ Vavilonjani su došli k njoj na postelju ljubavničku i oskrnavili je njihovim bludom. A kad se s njima oskrnavila, zgadili su joj se.

¹⁸ Kad je javno počinila svoja bludničenja i otkrila svoju golotinju, duša se moja od nje odvratila, kao što mi se duša odvratila od njene sestre.

¹⁹ Ali ona je još više bludničila sećajući se dana svoga devojaštva, kad je činila blud u Egiptu.

²⁰ Vukla ju je pohota za njenim ljubavnicima kojima je muškost kao u magarca, a izliv kao u konja.

²¹ Ti si se vratila na razvratnost svoje mladosti, kad su ti u Egiptu dirali dojke i milovali ti devojačke grudi.

²² Zato, Olivo, govori Gospod Bog: evo, okrenuću protiv tebe tvoje ljubavnike koji su ti se zgadili, i dovešću ih na tebe sa svih strana:

²³ Vavilonjane, sve Haldejce, Fekođane, Sojane i Kojane, sve Asirce s njima, zgodne mladiće, sve same upravitelje i namesnike, vojne zapovednike i ratnike što jašu na konjima.

²⁴ Oni će navaliti na tebe s oružjem, bojnim kolima na točkovima i združenim snagama. Postaviće se protiv tebe sa svih strana sa štitovima, štiticima i šlemovima. Ja ću im predati sud, pa će ti suditi po svojim zakonima.

²⁵ Okrenuću protiv tebe svoju ljubomoru i gnevno će postupati s tobom: odseći će ti nos i uši, a ti što ti preostanu, ti će pasti od mača; odvešće ti sinove i ćerke, a te što ti preostanu, njih će proždreti oganj.

²⁶ I strgnuće s tebe tvoje haljine i odneti tvoj nakit.

²⁷ Tako ću odstraniti od tebe tvoju razvratnost i tvoj blud koji si počela u Egiptu. I nećeš više žudeti za njima, niti se sećati Egipta.

²⁸ Jer govori Gospod Bog: evo, daću te u ruke onih koje mržiš, od kojih ti se duša gadi.

²⁹ Dušmanski će postupati s tobom: uzeće plod tvoje muke i ostaviti te potpuno голу, pa će se pokazati golotinja tvojih bludničenja, tvoja razvratnost i tvoja bludničenja.

³⁰ To će ti se dogoditi zato što si bludničila s narodima i oskrnavila se njihovim idolima.

³¹ Pošto si išla stopama svoje sestre, daću ti u ruku njenu čašu.

³² Govori Gospod Bog:

Ispićeš čašu svoje sestre,

čašu duboku i široku,

do ruba punu,

i bićeš na podsmeh i porugu.

³³ I obuzeće te pijanstvo i žalost.

To je čaša strahote i pustošenja,

čaša tvoje sestre Samarije!

³⁴ Ispićeš je do dna,

pa ćeš je razbiti u komade

i odseći sebi dojke.

To sam ja rekao – govori Gospod Bog.

³⁵ Zato, govori Gospod Bog: zato što si me zaboravila i okrenula mi leđa, ispašćaćeš zbog svog razvrata i svojih bludničenja.“

³⁶ Gospod mi reče: „Sine čovečiji, hoćeš li suditi Oli i Olivi? Objavi im njihove gadosti,

³⁷ jer su počinile preljubu, i krv je na njihovim rukama. Počinile su preljubu sa svojim idolima, a sinove koje su mi rodile žrtvovala je njima za hranu.

³⁸ Još su mi učinile i ovo: istoga su dana oskrnavile moja Svetilišta i okaljale moje subote.

³⁹ Toga su dana poklale svoje sinove za svoje idole i došle u moje Svetilište da ga okaljaju. Eto, to su učinile u mom domu.

⁴⁰ Šta više, poslale su glasnike po ljude iz daleka, a kad su došli, ti si se za njih okupala, namazala oči, i stavila nakit na sebe.

⁴¹ Onda si sela na raskošni krevet, a pred tobom je bio postavljen sto na koji si stavila moj kad i moje ulje.

⁴² Dizala se bezbrižna buka mnogih ljudi; pijanice su došle iz pustinje i stavile narukvice na ruke i raskošne krune na svoje glave.

⁴³ Tada rekoh njoj koja je istrošena od preljube: neka je iskoriste kao bludnicu, jer nije ništa drugo.

⁴⁴ I kao što se dolazi bludnici, tako su došli k Oli i Olivi, razvratnicama.

⁴⁵ Ali pravednici će im suditi kao što se sudi preljubnicama i onima koji prolivaju krv, jer one su preljubnice i krv im je na rukama.

⁴⁶ Jer govori Gospod Bog: saberi vojsku protiv njih i predaj ih užasu i pljački.

⁴⁷ Neka ih vojska zaspe kamenjem, neka poseku mačevima njihove sinove i ćerke, i neka spale njihove kuće.

⁴⁸ Tako ću odstraniti razvratnost iz zemlje i dati primer svim ženama, da ne slede vašu razvratnost.

⁴⁹ Oni će vas kazniti za vašu razvratnost, i ispašćete za grehe koje ste učinile s vašim idolima. Tada ćete znati da sam ja Gospod Bog.“

24

Kotao s ključalom vodom

¹ Dođe mi reč Gospodnja devete godine, u desetom mesecu, desetog dana:

² „Sine čovečiji, zabeleži ovaj dan, upravo ovaj dan, jer je car vavilonski na ovaj isti dan opseo Jerusalim.

³ Ispričaj priču odmetničkom domu. Reci im: 'Govori Gospod Bog:

Pristavi kotao; pristavi ga
i nalij vodu u njega.

⁴ Stavi u njega komade mesa,
sve najbolje komade, but i plećku,
i napuni ga najboljim kostima.

⁵ Uzmi najbolje grlo sitne stoke
i naslaži kosti* ispod njega.
Neka dobro uzavri,
tako da se i kosti skuvaju u njemu.

⁶ Zato govori Gospod Bog:
Teško krvničkom gradu,
kotlu koji je zagoreo,
a čija zagorelina nije uklonjena!
Isprazni ga komad po komad;
za njega se neće bacati žreb.

⁷ Jer njegova je krv još u njemu:
stavio ju je na голу stenu;
nije je prolio na zemlju
da je pokrije prašina.

⁸ I ja ću ostaviti njegovu krv

* 24:5 *Kosti*, prema jevrejskom i Septuaginti.

na goloj steni, nepokrivenu,
da plane gnev i da se izvrši osveta.

⁹ Zato govori Gospod Bog:

Teško krvničkom gradu,
jer ću naložiti veliki oganj!

¹⁰ Stavi mnogo drva,
podloži vatru,

skuvaj meso,
umešaj začine;
neka kosti zagore.

¹¹ Zatim ga stavi praznog
na užareni ugalj da se zagreje,
tako da se bronza usija,
pa da zagorelina u njemu sagori.

¹² Mukotrpan je to posao!
Zagorelina se ne skida s njega
čak ni ognjem.

¹³ Razvratnost je u tvojoj nečistoti! Zato što sam
te čistio, a ti se nisi dala očistiti od svoje nečistote,
nećeš se više očistiti od svoje nečistote, dok ne
iskalim svoj gnev na tebi.

¹⁴ Ja, Gospod to sam rekao; to dolazi i to ću
učiniti. Neću odustati, neću se sažaliti, neću se
smilovati. Bićeš kažnjena zbog svojih puteva i
svojih dela – govori Gospod Bog.”

Jezekilju umire žena

¹⁵ Dođe mi opet reč Gospodnja:

¹⁶ „Sine čovečiji, uzeću od tebe želju tvojih očiju
jednim udarcem. A ti ne tuguj, ne plači, niti roni
suze.

17 Uzdiši tiho, ne nariči za mrtvima, obmotaj turban oko svoje glave, obuj sandale na noge, ne pokrivaj svoju bradu, i ne jedi što ti spremaju ljudi.“

18 To sam ujutro rekao narodu, a uveče mi je umrla žena. Ujutro sam učinio kao što mi je bilo zapovijeđeno.

19 Ljudi mi rekoše: „Zar nam nećeš reći šta za nas znači sve to što radiš?“

20 Ja im rekoh: „Došla mi je reč Gospodnja:

21 'Reci domu Izrailjevom: govori Gospod Bog: evo, oskrnaviću svoje Svetilište, ponos vaše snage, uživanje vaših očiju, ono što vam duša želi, a vaši sinovi i ćerke koje ste ostavili, popadaće od mača.

22 Tada ćete učiniti kao što sam ja učinio; nećete pokrivati bradu i nećete jesti što vam spremaju ljudi.

23 Turbani će vam biti na glavi a sandale na nogama. I nećete tugovati, ni plakati, nego ćete istrunuti zbog svojih krivica i uzdisati jedan pred drugim.

24 Jezekilj će vam biti znak; što je on radio, radićete i vi. A kad se to dogodi, znaćete da sam ja Gospod Bog.

25 A ti, sine čovečiji, onoga dana kada im oduzmem ponos njihove snage, uživanje njihovih očiju i ono što im duša želi, njihove sinove i ćerke,

26 tog dana će doći begunac da ti donese vest.

27 Tog dana će ti se otvoriti usta pred tim beguncem, pa ćeš progovoriti i nećeš više biti nem; ti ćeš im biti znak. Tada će znati da sam ja Gospod.“

25

Proroštvo protiv Amonaca

¹ I dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, okreni se licem prema Amoncima i prorokuj protiv njih.

³ Reci Amoncima: 'Čujte reč Gospoda Boga! Govori Gospod Bog: zato što si rekao: „Aha!“ – za moje Svetilište kada je bilo oskrnavljeno, i za zemlju Izrailjevu kada je bila opustošena, i za dom Judin kada je otišao u izgnanstvo,

⁴ zato ću te, evo, predati u posed sinovima istoka. Oni će u tebi postaviti svoje tabore i napraviti svoja naselja u tebi; oni će jesti tvoj urod i piti tvoje mleko.

⁵ Od Rave ću učiniti pašnjake za kamile, a od Amonaca obor za ovce. Tada će znati da sam ja Gospod.

⁶ Jer govori Gospod Bog: zato što si pljeskao rukama, i udarao nogom o tlo i s krajnjim se prezirom radovao u srcu nad zemljom Izrailjevom,

⁷ zato ću, evo, ispružiti svoju ruku na tebe i dati te za plen narodima. I istrebiću te iz naroda, iskoreniću te iz zemalja; zatrću te. Tada ćeš znati da sam ja Gospod.”

Proroštvo protiv Moavaca

⁸ Govori Gospod: „Zato što su Moav i Sir rekli: 'Gle, dom je Judin *postao* kao svi drugi narodi',

⁹ zato ću otvoriti granicu Moavovu, da uklonim njegove gradove, pogranične gradove, ponos zemlje: Vet-Jesimot, Val-Meon i Kirijatajim.

¹⁰ Daću Amonce u posed sinovima istoka, da se Amonci ne spominju među narodima.

¹¹ I nad Moavcima ću izvršiti sud. Tada će znati da sam ja Gospod.“

Proroštvo protiv Edomaca

¹² Govori Gospod Bog: „Zato što je Edom izvršio osvetu nad domom Judinim, pa je, sveteći im se, navukao na sebe krivicu,

¹³ zato, govori Gospod Bog: podignuću ruku na Edom i istrebiću iz njega i ljude i stoku, i pretvoriću ga u ruševine; i izginuće od mača od Temana do Dedana.

¹⁴ Osvetiću se Edomu rukom moga naroda Izrailja. Oni će postupiti s Edomom po mome gnevu i jarosti. Tako će upoznati moju osvetu – govori Gospod Bog.“

Proroštvo protiv Filistejaca

¹⁵ Govori Gospod Bog: „Zato što su Filistejci izvršili osvetu, sveteći se s prezirom u srcu, i zatirali s vekovnim neprijateljstvom,

¹⁶ zato, govori Gospod Bog: evo, podići ću ruku na Filistejce: istrebiću Herećane i uništiti ostatak što živi uz more.

¹⁷ Izvršiću nad njima veliku osvetu i gnevno ih kazniti. I znaće da sam ja Gospod, kada izvršim svoju osvetu nad njima.“

26

Proroštvo protiv Tira

¹ U jedanaestoj godini, prvog dana u mesecu, dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, zato što je Tir govorio za Jerusolim: 'Ha, ha, razbijena su vrata naroda,

širok su mi otvorena, obogatiću se sad kad je opustošen!’,

³ zato govori Gospod Bog: o, Tire, evo me, dolazim na tebe! Podići ću na tebe mnoge narode, kao što more podiže talase.

⁴ Oni će razoriti zidine tirske i srušiti njene kule. Ja ću sastrugati zemlju s njega i učiniti ga golom stenom.

⁵ I postaće mesto gde se suše mreže usred mora, jer sam ja, Gospod, to rekao – govori Gospod Bog. Tir će postati pljen narodima.

⁶ A tvoje ćerke u zemlji biće pobijene mačem. Tada će znati da sam ja Gospod Bog.

⁷ Jer govori Gospod Bog: evo, dovešću na Tir sa severa Navuhodonosora, cara vavilonskog, cara nad carevima, s konjima i bojnim kolima, s konjicom i velikom vojskom.

⁸ On će pobiti mačem tvoje ćerke u zemlji. Dignuće protiv tebe opsadne kule, iskopati nasipe protiv tebe i postaviti štitove protiv tebe.

⁹ I namestiće probojne sprave da udaraju u tvoje zidove, i sekirama razaraće tvoje kule.

¹⁰ Od mnoštva njegovih konja prekriće te prašina; a od buke njegovih konjanika i točkova bojnih kola zatrešće se tvoji zidovi kada uđe kroz tvoja vrata, kao što se ulazi u provaljen grad.

¹¹ Kopitama svojih konja protutnjaće kroz sve tvoje ulice; mačem će pobiti tvoj narod, a tvoji moćni stubovi će biti oboreni na zemlju.

¹² Zapleniće tvoje blago i opljačkati tvoja dobra, srušiće tvoje zidove i razoriti tvoje lepe kuće, a tvoje kamenje, drvo, i prašinu pobacaće u vodu.

¹³ Prekinuću jeku tvojih pesama, a zvuk tvojih harfi više se neće čuti.

¹⁴ Učiniću od tebe golu stenu; postaćeš mesto gde se suše mreže. Nikada više nećeš biti sagrađen, jer sam ja, Gospod, to rekao – govori Gospod Bog.“

¹⁵ Ovako Gospod Bog govori Tiru: „Zar se neće zatresti ostrva od praska tvoga pada, kad ranjeni stanu da jauču i pokolj nastane u tebi?

¹⁶ Tada će sići s prestola svi morski knezovi, odložiti svoje plašteve i skinuti sa sebe izvezene haljine, pa će se obući u strah, posedati na zemlju i neprestano se tresti zapanjeni nad tobom.

¹⁷ Onda će zapevati tužbalicu nad tobom i reći ti: 'Kako propade, slavni grade,

kako nestade s mora!

A bio si morska sila,

ti i meštani tvoji,

sejući strah među svima

koji su živeli u tebi.

¹⁸ Sad se tresu ostrva u dan tvoga pada, smela su se ostrva morska zbog tvog kraja.'

¹⁹ Jer govori Gospod Bog: 'Kad te učinim pustim gradom, kao gradove gde se više ne živi, kad na tebe dovedem dubine morske i silne te vode prekriju,

²⁰ spustiću te k onima što silaze u raku, k narodu iz davnih vremena, nastaniću te u najniže krajeve zemlje, što liče na drevne ruševine, s onima što silaze u raku. I nećeš više biti nastanjen, niti zračiti sjajem u zemlji živih.

²¹ Dovešću na tebe propast i neće te više biti. Tražiće te, ali te nikada više neće naći – govori Gospod Bog.“

27

¹ I dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, zapevaj tužbalicu o Tiru!

³ Reci Tiru:

’O, ti što stoluješ na vratima morskim,
što trguješ s narodima na mnogim ostrvima,
Govori Gospod Bog: o, Tire, ti reče:
„Ja sam savršenstvo lepote!“

⁴ Granice tvoje u srcu su mora,
savršena tvoja lepota tvojih je zidara delo.

⁵ Od čempresa senirskih
sve su ti daske načinili,
s Livana kedar uzeše,
da ti jarbol načine,

⁶ od hrastova vasanskih,
vesla su ti napravili,
a palubu od borova s kitimskih ostrva;
slonovu kost u nju su umetnuli.

⁷ Jedro ti je bilo od lana vezenog, egipatskog,
a zastori od grimiza i skerleta s ostrva eliskih.

⁸ Meštani Sidona i Arvada bili su ti veslači,
mudraci tvoji, Tire, bili su ti kormilari.

⁹ Starešine gevalske i mudraci njegovi
pukotine su tvoje popravljali;
sve lađe na moru i posada njihova
dolazili su da od tebe robu kupuju.

¹⁰ Ljudi iz Persije, Luda i Futa,
tvoji su bili ratnici.

O tvoje su zidove štitove i šlemove kačili,
i kitili te sjajem.

¹¹ Arvađani i vojska tvoja na tvojim zidovima,
kule su tvoje Gamaditi čuvali unaokolo.

Štitove su svoje kačili na tvoje zidove
da doteraju tvoju lepotu.

¹² Tarsis je trgovao s tobom; zbog tvog silnog bogatstva svakojakog plaćao je tvoju robu srebrom i gvožđem, kalajem i olovom.

¹³ Javan, Tuval i Meseh su trgovali s tobom razmenjujući roblje i bronzano posuđe za tvoju robu.

¹⁴ Oni iz doma Togarminog razmenjivali su konje, jahaće konje i mazge za tvoju robu.

¹⁵ Sinovi Dedanovi su trgovali s tobom. I mnoga su ostrva trgovala za tebe; donosili su ti kao naknadu slonovu kost i ebonovo drvo.

¹⁶ Aram je trgovao s tobom zbog obilja tvojih proizvoda; plaćali su za tvoju robu malahitima, skerletom, vezenim platnom i finim lanom, koralima i rubinima.

¹⁷ Juda i zemlja Izrailjeva su trgovali s tobom; plaćali su za tvoju robu pšenicom iz Minita, brašnom, medom, uljem i melemom.

¹⁸ Damask je, zbog obilja tvojih proizvoda svake vrste, trgovao s tobom helvonskim vinom i vunom iz Sahara.

¹⁹ Dan i Javan iz Uzala za tvoju su robu davali obrađeno gvožđe, kasiju i trsku.

²⁰ Dedan je trgovao s tobom s jahačkim prostirkama.

²¹ Arabljani i svi knezovi kedarski trgovali su s tobom i plaćali ti jaganjcima, ovnovima i jarcima.

²² Trgovci iz Save i Regme su trgovali s tobom. Za tvoju robu plaćali su najboljim začинима svake vrste, svakojakim draguljima i zlatom.

²³ Haran, Kana, Eden, savski trgovci, Asirija i Hilmad, su trgovali s tobom.

²⁴ Trgovali su s tobom na tvojoj pijaci u zamenu za najbolje ruho od vezene purpurne tkanine, i raznobojne tepihe od čvrsto upletenih niti.

²⁵ Tarsiske lađe prevozile su tvoju robu. Bio si pun i veoma natovaren na morskoj pučini.

²⁶ Tvoji veslači su te izveli na pučinu, ali istočni vetar te je razbio usred mora.

²⁷ Tvoje bogatstvo, tvoja roba, tvoji moreplovci, tvoji mornari, kormilari i majstori za tvoje pukotine, tvoji trgovci, svi ratnici u tebi, i svi koji su na palubi, pašće u morske dubine u dan tvoga pada.

²⁸ Kad se začuje vapaj tvojih kormilara zatrešće se obala.

²⁹ Tada će svi veslači, mornari i svi morski kormilari napustiti svoje lađe i iskrcati se na zemlju.

³⁰ Oni će podići svoj glas i gorko zavapiti nad tobom. Prašinom će posuti svoju glavu i valjati se u pepelu,

³¹ obrijaće glavu za tobom, pripasaće kostret, pa će, ogorčene duše, plakati za tobom i gorko naricati.

³² Zakukaće i zapevati naricaljku nad tobom:

„Ko je kao Tir

ućutkan usred mora?“

³³ Kad su ti robu dovozili s mora,

njom si sitio mnoge narode;

obiljem blaga i robom svojom,

ti si bogatio careve zemaljske.

³⁴ A sada te more razbi u vodi dubokoj,

roba tvoja propade, i sav narod u tebi.

³⁵ Svi su žitelji ostrvski zapanjeni nad tobom;

careve im podilazi jeza, od straha im se lice grči.

³⁶ Trgovci naroda zvižde nad tobom;
postao si ruglo
i više te neće biti.“

28

Proroštvo protiv tirskog kneza

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, reci tirskom vladaru: 'Govori Gospod Bog:

Uzoholio si se u srcu govoreći:

„Ja sam bog;

sedim na Božijem prestolu*

u srcu mora.“

Ipak, ti si samo čovek, a ne Bog,
iako svoj um izjednačavaš s Božijim umom.

³ Eto, mudriji si od Danila;
nijedna tajna ti nije skrivena.

⁴ Stekao si sebi bogatstvo
mudrošću i razumom,
nakupio si srebro i zlato
u svojim riznicama.

⁵ Umnožio si svoje bogatstvo
velikom svojom mudrošću u trgovini,
ali si se uzoholio u srcu
zbog svog bogatstva.

⁶ Zato govori Gospod Bog:
Zato što izjednačavaš svoj um
s Božijim umom,

⁷ evo, dovešću na tebe tuđince,
najnemilosrdnije među narodima,

* **28:2** Ili: *sedim na prestolu bogova.*

a oni će isukati mačeve
na lepotu tvoje mudrosti
i okaljati tvoj sjaj.

⁸ Baciće te u jamu
i umrećeš smrću posećenih usred mora.

⁹ Hoćeš li pred svojim pogubiteljem da kažeš: „Ja sam Bog“?

Ti si čovek, a ne Bog,
kad padneš u ruke svojih pogubitelja!

¹⁰ Umrećeš smrću neobrezanih rukom tuđinaca,
jer sam ja to rekao – govori Gospod Bog.”“

¹¹ Opet mi dođe reč Gospodnja:

¹² „Sine čovečiji, ispevaj tužbalicu protiv tirskeg cara. Reci mu: 'Govori Gospod Bog:

Ti si pečat savršenstva,
pun mudrosti i savršen u lepoti.

¹³ Bio si u Edenu, vrtu Božijem,
sav okićen dragim kamenjem:
rubinom, topazom, dijamantom,
hrisolitom, oniksom, jaspisom,
safiro, malahitom i smaragdom;
zlatom te uokvirili i izvezli,
učvrstili ih u dan kad si bio stvoren.

¹⁴ Učinih te heruvimom zaštitnikom,
postavih te na svetu goru Božiju,
hodio si posred ognjenog kamenja.

¹⁵ Besprekoran beše na putevima svojim,
od dana kad si stvoren,
do dana kad se nepravda našla na tebi.

¹⁶ Zbog obilja tvoje trgovine
napunilo se nasilje u tebi; zgrešio si.
Zato te zbacih nečistog s gore Božije

i uklonih te, heruvime zaštitniče,
ispred ognjenog kamenja.

¹⁷ Ponelo se srce tvoje zbog tvoje lepote,
upropasti mudrost svoju zbog svog sjaja.

I bacio sam te na zemlju,
pred careve te zemaljske postavio
da te oni gledaju s prezrenjem.

¹⁸ Zbog mnogih tvojih krivica,
zbog trgovine tvoje nepoštene,
svetilište si svoje oskrnavio.

Zato sam zapalio oganj posred tebe,
i oganj te je progutao;
u pepeo sam te pretvorio
na oči svima što te gledaju.

¹⁹ Svi koji su te znali među narodima,
zgražaju se sad nad tobom,
postao si prizorom užasa,
i više te nikada neće biti.”

Proroštvo protiv Sidona

²⁰ Dođe mi reč Gospodnja:

²¹ „Sine čovečiji, okreni se licem prema Sidonu i
prorokuj protiv njega.

²² Reci: 'Govori Gospod Bog:
Evo me protiv tebe, Sidone,
da se proslavim usred tebe.

I znaćete da sam ja Gospod,
kada nad njim izvršim sud,
i kada pokažem svoju svetost u njemu.

²³ Poslaću na njega pošast,
i krvi će biti na njegovim ulicama.
Posećeni će ginuti usred njega od mača,
koji će ih stizati sa svih strana.

Tada će znati da sam ja Gospod.

²⁴ Dom Izrailjev neće više imati trn koji ubada, ni bodlju koja nanosi bol; niotkuda više neće biti onih koji ih preziru. Tada će znati da sam ja Gospod Bog.

²⁵ Zato govori Gospod: kada skupim dom Izrailjev iz naroda gde su bili rasejani, i pokažem na njima svoju svetost pred pucima, tada će živeti na zemlji, koju sam ja dao svome sluzi Jakovu.

²⁶ I živeće spokojno na njoj: gradiće kuće, sadiće vinograde i živeće bezbedno, kada izvršim sud nad svima koji ih preziru sa svih strana. Tada će znati da sam ja, Gospod, njihov Bog.”“

29

Proroštvo protiv Egipta

Sud nad faraonom

¹ U desetoj godini, u desetom mesecu, dvanaestoga dana, dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, okreni lice prema faraonu, egipatskom caru i prorokuj protiv njega i protiv celog Egipta.

³ Govori i reci: 'Govori Gospod:

Evo me protiv tebe,
faraone, care egipatski!

Ti si velika neman
što leži u svojim rekama i govori:
„Nil je moj, sebi sam ga načinio!“

⁴ Zato ću zakačiti kuku za tvoju čeljust
i učiniti da se sve ribe iz tvojih reka priljube uz
tvoje krljušti.

Zatim ću te izvući iz tvojih reka
zajedno sa ribama iz tvojih reka
koje su se priljubile uz tvoje krljušti.

⁵ Ostaviću te u pustinji,
tebe i sve ribe iz tvojih reka.

Pašćeš na ledinu
i niko te neće poneti ni sahraniti.
Daću te za hranu poljskim zverima
i pticama nebeskim.

⁶ I svi će stanovnici Egipta znati da sam ja Gospod.

Bili ste štap od trske domu Izrailjevu.

⁷ Kada su te uzeli u ruke, ti si se slomio i probio
im sva ramena; kada su se oslonili na tebe, ti si
pukao i oduzeo im snagu u svim bedrima.

⁸ Zato govori Gospod Bog: poslaću na tebe mač i
istrebiti iz tebe i ljude i stoku.

⁹ Zemlja egipatska postaće pustoš i pustinja.
Tada će znati da sam ja Gospod.

To je zbog toga što si rekao: „Nil je moj, sebi sam
ga načinio!“

¹⁰ Stoga, evo dolazim na tebe i na tvoje reke:
pretvoriću egipatsku zemlju u pustoš i pustinja,
od Migdola do Siene, do međe kuške.

¹¹ Ljudska noga neće više preko nje prelaziti, a
neće ni stoka svojom nogom prelaziti preko nje,
nego će četrdeset godina biti nenastanjena.

¹² I pretvoriću egipatsku zemlju u najgoru pus-
toš među opustošenim zemljama. Njegovi će
gradovi biti pusti među razorenim gradovima
četrdeset godina. A ja ću rasuti Egipćane među
narode i rasejati ih po zemljama.

¹³ Jer govori Gospod Bog: kad se navrší četrdeset godina, skupiću Egipćane iz naroda, gde su bili rasuti,

¹⁴ pa ću vratiti Egipćane iz ropstva i dovesti ih u zemlju Patros, njihovu postojbinu, i tamo će biti malo carstvo.

¹⁵ Ono će biti najmanje od zemaljskih carstava, te se neće više uzdići nad narode; tako ću ga smanjiti da više nikad ne zagospodari nad narodima.

¹⁶ I više neće biti uzdanica domu Izrailjevu, nego podsetnik na njihovu krivicu, kada su se k njemu okretali za pomoć. Tada će znati da sam ja Gospod Bog.“

Nagrada za Navuhodonosora

¹⁷ U dvadeset sedmoj godini, prvog dana u prvom mesecu, dođe mi reć Gospodnja:

¹⁸ „Sine čovečiji, Navuhodonosor, car vavilonski, je odveo svoju vojsku u veliki pohod na Tir. Svaka je glava očelavila, svako se rame odralo, ali od pohoda koji je preduzeo protiv Tira nije imao dobit ni on ni njegova vojska.

¹⁹ Zato govori Gospod Bog: evo, ja dajem Navuhodonosoru, caru vavilonskom, zemlju egipatsku. On će odneti njeno blago, oteti njen plen i opljačkati je. To će biti plata njegovoj vojsci.

²⁰ A kao nadoknadu za njegov trud daću mu egipatsku zemlju, jer su radili za mene – govori Gospod Bog.

²¹ U onaj ću dan podići rog domu Izrailjevu, a tebi ću otvoriti usta među njima. Tada će znati da sam ja Gospod.“

30

Teško Egiptu u dan Gospodnji!

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, prorokuj i reci: 'Govori Gospod:
Zakukajte –

Jao, dane!

³ Jer blizu je dan,
dan Gospodnji,
dan oblačni,
vreme za narode.

⁴ Doći će mač na Egipat,
strepnja će obuzeti Kuš
kad poginuli stanu da padaju po Egiptu,
kad mu otmu njegovo bogatstvo,
i kad mu sruše temelje.

⁵ Kuš i Fut, Lud, Arabija i Huv, i narod zemlje
saveza, pašće s njima od mača.

⁶ Govori Gospod Bog:
Propašće oni koji pomažu Egiptu,
survaće se ponos njegove snage;
padaće od mača od Migdola do Siene
– govori Gospod Bog.

⁷ Biće opustošeni usred opustošenih zemalja,
a njegovi gradovi će ležati među razorenim
gradovima.

⁸ Tada će znati da sam ja Gospod
kada zapalim vatru u Egiptu
i kada pretrpe slom svi njegovi pomagači.

⁹ U taj dan izaći će preda mnoom poslanici u
brodovima da uplaše spokojni Kuš. I obuzeće ih
užas u dan egipatski, jer on, evo, dolazi.

¹⁰ Govori Gospod Bog:

Ja ću istrebiti mnogobrojni narod
egipatski rukom Navuhodonosora, vavilon-
skog cara.

¹¹ On i njegov narod,
najnemilosrdniji među narodima,
doći će da unište zemlju.
Oni će isukati svoje mačeve na Egipćane,
pa će ispuniti zemlju mrtvima.

¹² Ja ću isušiti rukavce Nila,
a zemlju ću prodati zlikovcima.
Rukom tuđinaca opustošiću zemlju
i sve što je u njoj.
Ja sam, Gospod, govorio.

¹³ Govori Gospod Bog:
Uništiću idole i istrebiti
ništavna božanstva iz Nofa.
Neće više biti kneza u Egiptu;
i predaću strahu zemlju egipatsku.

¹⁴ Opustošiću Patros,
zapaliću Soan,
i izvršiti sud na Noi.
¹⁵ Izliću svoj gnev na Sin,
tvrđavu egipatsku,
i istrebiti mnoštvo u Noi.

¹⁶ Zapaliću vatru u Egiptu:
Sin će se previjati od muka,
Noa će biti osvojen,
a Nof će biti svakog dana u teskobi.
¹⁷ Mladići Avina i Pi-Veseta pašće od mača,
a gradovi* će otići u ropstvo.

* **30:17** Septuaginta (kao i Daničić) prevodi *a žene (devojke) će biti odvedene u ropstvo.*

- 18 U Tafnesu će se pomračiti dan
kada slomim jaram egipatski.
Tada će se ugasiti ponos njegove snage.
Prekriće ga oblak,
a njegove će ćerke otići u ropstvo.
- 19 Tako ću izvršiti sudove na Egiptu,
pa će znati da sam ja Gospod.”“

Osuda faraona

20 U jedanaestoj godini, prvog meseca sedmog dana u mesecu, dođe mi reč Gospodnja:

21 „Sine čovečiji, ja sam slomio mišicu faraonu, egipatskom caru, a evo, niko mu na nju nije stavio povoj s melemima, niti je povio zavojima da se učvrsti, kako bi se latila mača.

22 Zato govori Gospod Bog: evo me protiv faraona, cara egipatskog; slomiću mu ruke, i zdravu i onu slomljenu, i učiniti da mu mač ispadne iz ruke.

23 Rasuću Egipćane među narode, i rasejati ih po zemljama.

24 Ja ću ojačati ruke vavilonskom caru i dati mu mač u ruku; slomiću ruke faraonu, a on će stenjati pred njim kao što stenje smrtno ranjen čovek.

25 Ojačaću ruke vavilonskom caru, a faraonove će ruke klonuti. Kada stavim mač u ruke vavilonskom caru, i on zamahne njime nad Egiptom, tada će znati da sam ja Gospod.

26 Ja ću rasuti Egipćane među narode i rasejati ih po zemljama. Tada će znati da sam ja Gospod.“

31

Faraon, ponosni kedar

¹ U jedanaestoj godini, trećeg meseca, prvog dana u mesecu, dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, reci faraonu, egipatskom caru, i njegovom mnoštvu:

’Kome li si sličan po svojoj veličini?

³ Pogledaj Asiriju!

Ona je bila kao kedar na Livanu:

divnih grana, senovite krošnje.

Rastom je bio veoma visok,

među oblake vrh mu se vinuo.

⁴ Vode su mu dale da poraste,

dubinske su ga vode uzdigle.

Oko stabla su mu tekle reke,

potoke je svoje odaslao

da napaja sve poljsko drveće.

⁵ Stoga je visinom nadvisio sve poljsko drveće,

mnoge su mu grane izrasle,

u dužinu su mu ogranci otišli,

od obilnih se voda razgranali.

⁶ U njegovim granama

gnezdile su se sve ptice nebeske,

ispod njegovih grana

rađale se sve poljske zveri,

a u njegovom hladu

sedeli svi veliki narodi.

⁷ Divan je bio u svojoj veličini

i dužini svojih grana,

jer mu je koren bio kraj obilnih voda.

⁸ Kedrovi u Božijem vrtu

nisu mogli da se mere s njim,

čempresi nisu bili ravni njegovim granama,

platani nisu mogli da se porede s njegovim granama;

nijedno drvo u Božijem vrtu
nije mu bilo ravno po lepoti.

⁹ Podario sam mu lepotu –
mnoge grane –

pa su mu zavidela
sva drveta edenska u Božijem vrtu.

¹⁰ Zato govori Gospod Bog: zato što se uzdigao
svojim rastom, i digao svoj vrh među oblake, i
poneo se u srcu zbog svoje visine,

¹¹ predaću ga u ruke najsilnijem među naro-
dima, da postupa s njim prema njegovoj opakosti.
Zato sam ga proterao.

¹² Posekli su ga stranci, najokrutniji među nar-
odima, i ostavili ga. Sve su mu grane popadale
po gorama i po svim dolinama, ogranci mu leže
slomljeni po svim klisurama zemlje. Svi su narodi
zemaljski otišli iz njegovog hlada i napustili ga.

¹³ Na njegovom oborenom stablu gnezde se sve
ptice nebeske, a među njegovim granama borave
sve zveri poljske.

¹⁴ To je zbog toga da se nijedno drvo kraj vode
ne ponosi svojom visinom, i ne diže svoj vrh među
oblake, i da nijedno navodnjavano drvo svojom
visinom ne dosegne do njih. Jer svi su oni na smrt
osuđeni, bačeni u najniže krajeve zemlje među
sinove ljudske, s onima što silaze u raku.

¹⁵ Govori Gospod Bog: onoga dana kad je kedar
sišao u Svet mrtvih*, upriličih tugovanje; radi
njega sam bezdan pokrio i reke njegove zaustavio,
te stadoše silne vode. Zbog njega sam Livan

* **31:15** U izvornom tekstu *Šeol*, ili *podzemlje*, gde prebivaju duše umrlih.

u žalost zavio, zbog njega se sve poljsko drveće osušilo.

¹⁶ Od praska njegovog pada sam potresao sve narode kada sam ga survao u Svet mrtvih, s onima što silaze u raku. Tada se sve drveće edensko, najprobranije i najbolje na Livanu, sve što vodu prima, utešilo u najdubljim delovima pod zemljom.

¹⁷ U Svet mrtvih siđoše i oni što su pali od mača, mišica njegova, i oni koji su sedeli pod njegovim hladom.

¹⁸ Eto kome si sličan po slavi i veličini! S edenskim si drvećem survan u najniže krajeve pod zemljom. Stoga ćeš leći među neobrezane, među one koji padoše od mača.

To je faraon i sve njegovo mnoštvo – govori Gospod Bog.”“

32

Tužbalica za faraona

¹ U dvanaestoj godini, dvanaestog meseca, prvog dana u mesecu, dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, ispevaj tužbalicu za faraonom, egipatskim carem, i reci mu:

”Ti što smatraš sebe lavićem naroda!

Ti si kao neman u moru,

haraš u svojim rekama,

nogama vodu talasaš,

i reke njihove mutiš!

³ Govori Gospod Bog:

Razapeću svoju mrežu preko tebe

sa zborom mnogih naroda;

oni će te izvući u mojoj mreži.

- 4 Ostaviću te na zemlji,
baciću te na poljanu,
daću te pticama nebeskim,
i sve divlje zveri na zemlji
tobom ću nasititi.
- 5 Telo ću ti razbacati po gorama,
ispuniću doline ostacima tvojim.
- 6 Natopiću zemlju krvlju tvojom isteklom,
rečna će korita biti puna tvoga mesa.
- 7 A kad te ugasim, zastreću nebesa,
i pomračiti zvezde njihove.
Sunce ću prekriti oblacima,
a mesec neće više davati svoju svetlost.
- 8 Pomračiću nad tobom sva sjajna svetlila,
i prekriti tamom tvoju zemlju – govori Gospod
Bog.
- 9 Ispuniću brigom srca mnogih naroda,
kad donesem tvoje izlomljene ostatke među
narode,
u zemlje koje ne poznaješ.
- 10 Užasom ću ispuniti mnoge narode,
a njihovi će se carevi zgražati nad tobom,
kad zavitlam svojim mačem pred njima.
U dan tvog pada svaki će čovek
sve vreme strahovati za svoj život.
- 11 Jer govori Gospod Bog:
Mač vavilonskog cara će te sustići.
- 12 Tvoje ću mnoštvo pobiti mačevima moćnih –
najokrutnijima među svim narodima.
Oni će uništiti ponos Egiptu
i istrebiti sve njegovo mnoštvo.
- 13 Ja ću pobiti svu njegovu stoku
kraj obilnih voda.

Ljudska ih noga više neće mutiti,
niti će ih mutiti životinjski papak.

¹⁴ Tada ću umiriti njihove vode,
i učiniti da njihove reke teku kao ulje
– govori Gospod Bog.

¹⁵ Kad opustošim zemlju egipatsku
i kad zemlja ostane bez ičega u njoj,
kada udarim sve njegove stanovnike,
tada će znati da sam ja Gospod.'

¹⁶ Ovo je tužbalica koja će se naricati. Čerke
naroda će je naricati; naricaće je za Egiptom i za
svim njegovim mnoštvom – govori Gospod Bog.“

Egipatski potomci u carstvu smrti

¹⁷ U dvanaestoj godini, petnaestoga dana u
mesecu, dođe mi reč Gospodnja:

¹⁸ „Sine čovečiji, zakukaj nad egipatskim
mnoštvom, obori ga, njega i čerke uzvišenih naroda,
u najdonje krajeve pod zemljom, sa onima što
silaze u raku.

¹⁹ Reci mu: 'Jesi li sad lepši od svih drugih? Silazi
dole i počini sa neobrezanima!

²⁰ On će pasti među pobijene od mača; maču je on
predan. Neka ga odvuku sa njegovim mnoštvom.

²¹ Neka mu moćnici i njegovi pomoćnici kažu
iz središta Sveta mrtvih: spustili su se, leže neo-
brezani, poginuli od mača.

²² Tamo je Asirija i sav njen zbor; oko nje su
njeni grobovi, svi izginuli, pali od mača.

²³ Grobovi im leže u najdubljim delovima jame;
njen zbor je oko njenog groba, svi izginuli, pali od
mača – oni što su sejali užas u zemlji živih.

²⁴ Tamo je i Elam i sve njegovo mnoštvo oko njegovog groba, svi izginuli, od mača pali, koji su neobrezani sišli u najdublje krajeve pod zemljom. Oni su sejali užas u zemlji živih, a sad nose svoju sramotu s onima što silaze u raku.

²⁵ Stavili su mu ležaj među pobijenima, sa svim njegovim grobovima oko njega, svi neobrezani, izginuli od mača. Oni su sejali užas u zemlji živih, a sad nose svoju sramotu sa onima što silaze u raku; smešteni su među pobijene.

²⁶ Tamo su i Meseh, Tuval i sve njegovo mnoštvo oko njegovog groba, svi izginuli, svi neobrezani, izginuli od mača, jer su sejali užas u zemlji živih.

²⁷ Oni ne počivaju sa neobrezanim ratnicima koji su pali, koji su sišli u Svet mrtvih sa svojim oružjem za rat, koji su stavili svoje mačeve pod svoju glavu i svoju krivicu na svoje kosti, jer su ratnici sejali užas u zemlji živih.

²⁸ I ti ćeš biti slomljen, pa ćeš leći među neobrezane, sa onima što su izginuli od mača.

²⁹ Tamo je i Edom, njegov car i njegovi knezovi, koji su uprkos svojoj sili, stavljeni među one što su izginuli od mača. Oni sad počivaju među neobrezanima i onima što silaze u raku.

³⁰ Tamo su i svi knezovi sa severa i svi Sidonci koji su u sramoti sišli sa izginulima zbog užasa svoje sile. Oni su neobrezani počinili sa izginulima od mača, i poneli svoju sramotu sa onima što silaze u raku.

³¹ Kad ih faraon bude video, utešiće se on i njegova vojska za svim svojim mnoštvom koje je izginulo od mača – govori Gospod Bog.

³² Ja sam, naime, sejao užas u zemlji živih.* A faraon će sa svim svojim mnoštvom biti položen među neobrezane, sa onima što su izginuli od mača – govori Gospod Bog.”

33

Odgovornost proroka

¹ Dođe mi opet reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, govori svojim sunarodnicima. Reci im: 'Ako dovedem mač na neku zemlju, a narod zemlje uzme jednog čoveka iz svojih krajeva i postave ga za čuvara,

³ i ako on vidi da mač dolazi na tu zemlju, pa zatrubi u trubu i opomene narod,

⁴ ali se onaj koji čuje glas trube ne da opomenuti, a mač dođe i pokosi ga, njegova će krv pasti na njegovu glavu.

⁵ Pošto je čuo glas trube, a nije se dao opomenuti, njegova će krv biti na njemu. Da se dao opomenuti, spasio bi sebi život.

⁶ Ako čuvar vidi da mač dolazi, a ne zatrubi u trubu, te narod ne bude opomenut, a dođe mač i pokosi jednog od njih, taj će platiti životom za svoju krivicu, ali ću odgovornost za njegovu krv tražiti od čuvara.’

⁷ Tebe sam, sine čovečiji, postavio za čuvara domu Izrailjevom. Kad čuješ reč iz mojih usta, prenesi im moju opomenu.

⁸ Kad kažem opakome: 'Zaista ćeš umreti', a ti mu ne kažeš ništa kako bi ga opomenuo da se okane svog opakog puta, opaki će svakako umreti

* **32:32** Ili: *Ja ću, naime, da sejem užas u zemlji živih.*

zbog svoje krivice, ali ću odgovornost za njegovu smrt tražiti od tebe.

⁹ Ali ako opomeneš opakog da se vrati sa svog puta, a on se ne vrati sa svog puta, umreće za svoju krivicu. Ti ćeš, pak, spasti sebi život.

¹⁰ A ti, sine čovečiji, reci domu Izrailjevu: 'Vi govorite: naši prestupi i gresi nas terete, i zbog njih propadamo. Kako ćemo opstati!'

¹¹ Reci im: 'Života mi moga – govori Gospod Bog – nije meni milo da opaki umre, nego da se vrati sa svog puta i živi. Vratite se! Vratite se sa svojih zlih puteva! Zašto da izginete, dome Izrailjev?'

¹² Ti, sine čovečiji, reci svojim sunarodnicima: 'Pravednika neće spasti njegova pravednost kada zgreši, niti će opakost dovesti opakoga do njegove propasti kada se okane svoje opakosti. Pravednik neće ostati u životu kad zgreši.'

¹³ Kad kažem pravedniku da će živeti, ali se on pouzda u svoju pravednost, pa zgreši, sva njegova pravednost neće se pamtit; umreće zbog nepravde koju je počinio.

¹⁴ A ako kažem opakome: 'Zaista ćeš umreti!' – i on se okane svog greha, pa počne da čini pravo i pravdu;

¹⁵ ako opaki vrati zalog i vrati što je opljačkao, drži se zapovesti života i ne čini nepravdu, zaista će živeti, neće umreti.

¹⁶ Ni jedan od greha koje je počinio mu se neće pamtit. Činio je pravo i pravdu, zaista će živeti.

¹⁷ Ipak, tvoji sunarodnici kažu: 'Put Gospodnji nije pravedan.' Ne, njihovi putevi nisu pravedni!

¹⁸ Kad se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane da čini nepravdu, umreće zbog nje.

¹⁹ A ako se opaki okane svoje opakosti i počne da čini pravo i pravdu, živeće zbog njih.

²⁰ A vi kažete: 'Put Gospodnji nije pravedan.' Dome Izrailjev, svakome ću od vas suditi po njegovim putevima!"

Pad Jerusalima

²¹ U dvanaestoj godini našeg izgnanstva, petoga dana desetog meseca, došao mi je jedan begunac iz Jerusalima i rekao mi: „Grad je pao!"

²² A uveče, pre nego što je begunac došao, na mene se spustila ruka Gospodnja. Gospod mi je otvorio usta pre nego što je ovaj došao ujutro. I pošto su mi se otvorila usta, više nisam ćutao.

²³ Tada mi dođe reč Gospodnja:

²⁴ „Sine čovečiji, oni što žive u onim ruševinama u Izrailjevoj zemlji govore: 'Avraham je bio jedan jedini kad je primio zemlju u posed, a nas je mnogo. Nama je zemlja dana u posed.'

²⁵ Zato im reci: 'Govori Gospod Bog: eto, vi jedete meso s krvlju, dižete oči prema svojim idolima i prolivate krv, a hoćete da posedujete zemlju?

²⁶ Oslanjate se na svoj mač, činite gadosti, i svako od vas skrnavi ženu svog bližnjeg. Zar vi da posedujete zemlju?"

²⁷ Ovako im reci: 'Govori Gospod Bog: života mi moga, oni koji žive u ruševinama izginuće od mača, one koji su napolju daću zverima za hranu, a oni koji su u skloništima i pećinama pomreće od zaraze.

²⁸ Tako ću zemlju pretvoriti u krajnju pustoš, pa će nestati ponos njene sile. Gore će Izrailjeve opusteti, i više niko tamo neće prolaziti.

²⁹ I znaće da sam ja Gospod, kada pretvorim zemlju u krajnju pustoš zbog gadosti koje su počinili.'

³⁰ Sine čovečiji, tvoji sunarodnici govore o tebi uz zidove i kod kućnih vrata. Govore jedan drugom: 'Dođite i poslušajte reč koja je došla od Gospoda!'

³¹ Dolaze k tebi kao kad narod dolazi na sabor; moj narod seda ispred tebe i sluša tvoje reči, ali ih ne izvršava; prijaju im u ustima, a srce im ide za nepoštenim dobitkom.

³² Ti si za njih kao pevač umilnog glasa, koji peva ljubavne pesme i vešto svira; slušaju tvoje reči, ali ih ne izvršavaju.

³³ Ali kad ovo dođe, a evo, već dolazi, tada će znati da je prorok bio među njima.“

34

Izrailjevi lažni pastiri

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, prorokuj protiv Izrailjevih pastira. Reci pastirima: 'Govori Gospod Bog: teško Izrailjevim pastirima, koji napasaju sami sebe! Zar ne bi trebalo da pastiri napasaju stado?'

³ Jedete salo*, oblačite se vunom, i prinosite na žrtvu utovljene ovce ali ne napasate ovce.

⁴ Slabašne ne jačate, bolesne ne lečite, povređene ne zavijate, odlutale ne vraćate, izgubljene ne

* **34:3** Septuaginta i Vulgata: *jedete mleko*.

tražite, nego grubo i okrutno gospodarite nad njima.

⁵ I kako nisu imale pastira, raštrkale su se, i tako raštrkane postale plen svim poljskim zverima.

⁶ Moje ovce lutaju po svim gorama i na svakom visokom brdu; rasejane su moje ovce po celoj zemlji, i niko ne pita za njih, niti ih iko traži.

⁷ Zato, pastiri, čujte reč Gospodnju:

⁸ Života mi moga, govori Gospod Bog: zato što su moje ovce, nemajući pastira, bile opljačkane, te su postale hrana svakoj poljskoj zveri; i zato što moji pastiri ne haju za moje ovce, nego sami sebe napasaju, a ne napasaju stado;

⁹ zato, pastiri, čujte reč Gospodnju:

¹⁰ Ovako kaže Gospod: evo me protiv pastirâ; držaću ih odgovornima za moje stado, i neću im više dati da napasaju stado. Pastiri neće više napasati sebe, jer ću ja izbaviti svoje ovce iz njihovih ralja, i više im neće biti hrana.

Bog je pravi Pastir

¹¹ Jer govori Gospod Bog: ja, glavom, ću potražiti svoje ovce i starati se o njima!

¹² Kao što se pastir stara o raštrkanom stadu kad je među njima, tako ću se ja starati o ovcama i izbavljati ih iz svih mesta gde budu rasejane u dan kad se nadviju oblaci i gusta tama.

¹³ Izvešću ih iz naroda, skupiti ih iz zemalja, i dovesti ih u njihovu zemlju. Napasaću ih po gorama Izrailjevim, po dolinama i po svim naseljenim mestima u zemlji.

¹⁴ Napasaću ih na dobroj paši, na visokim gorama izrailjskim biće im pašnjaci. Počivaće tamo,

na gorama izrailjskim, na dobrim pašnjacima i pašće na obilatoj paši.

¹⁵ Ja ću napasati svoje ovce, i ja ću im dati počinak – govori Gospod Bog.

¹⁶ Tražiću izgubljenu, dovešću natrag odlutalu, povređenu ću zaviti, a bolesnu okrepiti. A utovljenu i jaku ću držati na oku; napasaću ih po pravdi.

¹⁷ A tebi, moje stado, govori Gospod Bog: evo, ja ću suditi između ovce i ovce, i između ovnova i jaraca.

¹⁸ Zar vam nije dovoljno što pasete na dobroj paši? Zašto onda nogama gazite što ostane od pašće? Zar vam nije dovoljno što pijete bistru vodu? Zašto onda nogama mutite ostalu vodu?

¹⁹ A moje ovce moraju da pasu što ste vi nogama izgazili, i da piju što ste vi nogama zamutili.

²⁰ Zato im Gospod Bog govori ovako: evo, ja ću suditi između debele i mršave ovce.

²¹ Zato što ste bokom i ramenom gurali, i rogovima boli sve koji su slabi, dok ih niste razagnali;

²² zato ću izbaviti svoje stado da ne bude više pljačkano. Ja ću suditi između ovce i ovce.

²³ Postaviću im jednog pastira, moga slugu Davida, koji će ih napasati; on će ih napasati i biti im pastir.

²⁴ Ja, Gospod, biću im Bog, a moj sluga David biće knez među njima. Ja, Gospod, sam govorio.

²⁵ I sklopiću sa njima savez mira: istrebiću zle zveri iz zemlje, pa će spokojno prebivati u pustinji i spavati u šumama.

²⁶ Izliću blagoslov na njih oko mog brda i davaću na vreme kišu; biće to kiša blagoslova.

²⁷ Poljsko drveće davaće svoje plodove a zemlja rađaće svoj rod. I biće spokojni u svojoj zemlji. Kada slomim palice na njihovom jarmu i izbavim ih od onih koji su ih porobili, znaće da sam ja Gospod.

²⁸ I više neće biti plen narodima, niti će biti hrana zemaljskim zverima. Živeće u spokojstvu i niko ih neće plašiti.

²⁹ A ja ću im posaditi bujni nasad i više ih neće moriti glad u zemlji, niti će trpeti sramotu od naroda.

³⁰ Tada će znati da sam ja, Gospod Bog njihov, sa njima, a da su oni, dom Izrailjev, moj narod – govori Gospod Bog.

³¹ A vi, moje ovce, vi ste ljudi, stado moje paše, a ja sam vaš Bog – govori Gospod Bog.”“

35

Sud nad gorom Sir

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, okreni svoje lice prema Siru i prorokuj protiv njega.

³ Reci mu: 'Govori Gospod Bog: evo me protiv tebe, sirska goro! Ispružiću na tebe svoju ruku i pretvoriti te u krajnju pustoš.

⁴ Razoriću tvoje gradove i postaćeš pustoš. Tada ćeš znati da sam ja Gospod.

⁵ Zbog toga što si gajio trajno neprijateljstvo i izručivao maču Izrailjce u vreme njihove nevolje, u vreme njihove konačne kazne,

⁶ zato ću ti, života mi moga, spremiti krvoproliće, i krvoproliće će ti biti za petama; krvi se nisi

gnušao, krv će ti biti za petama – govori Gospod Bog.

⁷ Pretvoriću goru Sir u krajnju pustoš, i odseći je za sve prolaznike i za povratnike.

⁸ Gore ću mu ispuniti pobijenima; pobijeni će padati po tvojim uzvišicama, dolinama i udolinama.

⁹ Učiniću od tebe večnu pustoš, a tvoji gradovi će biti nenastanjeni. Tada ćete znati da sam ja Gospod.

¹⁰ Zbog toga što kažete: „Dva naroda i dve zemlje će biti moje, mi ćemo ih osvojiti“ – iako je Gospod tamo –

¹¹ zato ću, života mi moga, postupiti sa onakvim gnevom i zavišću s kojom si ti postupao iz svoje mržnje prema njima. Tako ću obznaniti sebe među njima kada vam budem sudio – govori Gospod Bog.

¹² Tada ćeš znati da sam ja, Gospod, čuo sve prezrive reči koje si izrekao protiv izrailjskih gora, govoreći: „Opustele su; nama su za hranu!“

¹³ Oholo ste govorili protiv mene i gomilali reči protiv mene. Ja sam to čuo!

¹⁴ Govori Gospod Bog: učiniću od tebe pustoš na radost cele zemlje.

¹⁵ I kako si se ti radovala kad je dom Izrailjev bio opustošen, tako ću ja postupiti s tobom. Opustećeš, sirska goro, ti i sav Edom! Tada će znati da sam ja Gospod.’

36

Blagoslov dolazi na Izrailj

¹ Ti, sine čovečiji, prorokuj Izrailjevim gorama i reci: ‘Čujte, gore Izrailjeve, reč Gospodnju.

² Govori Gospod Bog: zato što je neprijatelj rekao za vas: „Aha! Večne uzvišice su postale naša svojina!“,

³ prorokuj i reci: govori Gospod Bog: zato što su vas pustošili i gazili sa svih strana da postanete imovina ostalih naroda, i što vas uzimaju u usta i kleveću,

⁴ čujte, gore Izrailjeve, reč Gospoda Boga! Govori Gospod Bog gorama i uzvišicama, uvalama i dolinama, pustim razvalinama i napuštenim gradovima, koje su postale plen i predmet poruge ostalim narodima unaokolo.

⁵ Zato govori Gospod Bog: u svojoj sam ognjenoj revnosti govorio protiv ostalih naroda, i protiv celog Edoma, koji je iz radosti, iz sveg srca, i s prezirom u duši prisvojio moju zemlju, radi pašnjaka i plena.

⁶ Zato prorokuj za zemlju Izrailjevu i reci gorama i uzvišicama, uvalama i dolinama. Govori Gospod Bog: evo, govorio sam u revnosti i jarosti, jer ste podneli porugu naroda.

⁷ Stoga govori Gospod Bog: dižem svoju ruku i kunem se da će i narodi oko vas podneti porugu.

⁸ A vi, gore izrailjske, širićete svoje grane i donositi plod mom narodu Izrailju, jer mu se bliži dolazak.

⁹ Jer, evo, ja sam za vas! Okrenuću se k vama, i bićete obrađene i posejane.

¹⁰ Umnožiću ljude na vama, sav dom Izrailjev, te će gradovi biti naseljeni, a ruševine podignute.

¹¹ Umnožiću na vama i ljude i stoku, i biće mnogobrojni i plodni, a ja ću vas naseliti kao nekada i učiniti vas uspešnijima nego ranije. Tada ćete znati

da sam ja Gospod.

¹² I dovešću ljude, moj narod Izrailj, da hodaju po vama. Oni će vas posedovati, i postaćeš im nasljedstvo, i nećeš ih više ostavljati bez dece.

¹³ Govori Gospod Bog: pošto ljudi govore o vama: „Vi proždirete ljude i ostavljate svoju zemlju bez dece“ –

¹⁴ stoga više nećeš proždirati ljude, niti ćeš više ostavljati svoj narod bez dece – govori Gospod Bog.

¹⁵ Neću više dati da slušaš uvrede naroda, niti da trpiš njihovo ruganje, i više nećeš ostavljati svoj narod bez dece – govori Gospod Bog.”

Obnova Izrailja osigurana

¹⁶ Dođe mi opet reč Gospodnja:

¹⁷ „Sine čovečiji, dom Izrailjev je živeo u zemlji, ali ju je oskrnavio svojim putevima i svojim delima. Njihovi su putevi preda mnom bili kao žena u svojoj mesečnoj nečistoći.

¹⁸ Zbog toga sam izlio svoju jarost na njih zbog krvi koju su prolili u zemlji i zbog njihovih idola kojima su je oskrnavili.

¹⁹ Zato sam ih razvejao među narode i rasejao po zemljama. Sudio sam im po njihovim putevima i delima.

²⁰ I među koji god narod da su došli, skrnnavili su moje sveto ime. Govorilo se za njih: 'Oni su narod Gospodnji, a morali su da odu iz svoje zemlje.'

²¹ A meni je bilo žao moga svetog imena koje su oni, dom Izrailjev, oskrnavili među narodima gde su došli.

²² Zato recite domu Izrailjevom: 'Govori Gospod Bog: ne radim ovo radi vas, dome Izrailjev, nego

radi svog svetog imena, koje ste oskrnavili među narodima u koje ste došli.

²³ A ja ću posvetiti moje veliko ime, koje je bilo oskrnavljeno među narodima, koje ste vi oskrnavili među njima. Tada će narodi znati da sam ja Gospod – govori Gospod Bog – kad na njihove oči pokažem svoju svetost na vama.

²⁴ Onda ću vas pokupiti iz naroda i sabrati vas iz svih zemalja, pa ću vas dovesti u vašu zemlju.

²⁵ Poškropiću vas čistom vodom i bićete čisti. Očistiću vas od svih vaših nečistoća i od svih vaših idola.

²⁶ Daću vam novo srce i novi duh ću staviti u vas. Odstraniću kameno srce iz vašeg tela i daću vam srce od mesa.

²⁷ Staviću svoj Duh u vas i učiniću da sledite moje uredbe i da držite i izvršavate moje propise.

²⁸ I živećete u zemlji koju sam dao vašim precima. Vi ćete mi biti narod, a ja ću vam biti Bog.

²⁹ Izbaviću vas od svih vaših nečistoća, i dozvaću žito i umnožiću ga, i više neću dovesti na vas glad.

³⁰ Umnožiću rod na drveću i urod na njivama i nećete više podnositi sramotu među narodima zbog gladi.

³¹ Tada ćete se setiti svojih zlih puteva i nevaljalih dela, pa ćete se gaditi sami sebi zbog svojih krivica i gadosti.

³² Ovo znajte: neću to učiniti radi vas – govori Gospod Bog. Neka vas je stid i sram zbog vaših puteva, dome Izrailjev!

³³ Govori Gospod Bog: onoga dana kad vas očistim od svih vaših krivica, naseliću vas na gorama i obnoviću vaše ruševine.

³⁴ Opustela zemlja će biti obrađivana umesto da leži pusta pred prolaznicima.

³⁵ Tada će govoriti: „Opustošena zemlja postala je kao edenski vrt, a gradovi nekad razoreni, opusteli i uništeni, sada su utvrđeni i naseljeni.“

³⁶ Tada će preostali narodi oko vas znati da sam ja, Gospod, podigao razvaline i posadio što je bilo pusto. Ja, Gospod, sam to rekao.

³⁷ Govori Gospod Bog: još jednom ću dozvoliti domu Izrailjevom da traže da im učinim ovo: da umnožim njihove ljude kao stado.

³⁸ Kao što je mnogo ovaca posvećenih za žrtvu u Jerusalimu za njegove praznike, tako će razoreni gradovi biti puni ljudi kao ovaca. Tada će znati da sam ja Gospod.“

37

Dolina suvih kostiju

¹ Ruka se Gospodnja spustila na mene. Gospod me je poneo svojim Duhom i postavio me usred doline pune kostiju.

² Proveo me je oko njih, i gle, bilo ih je veoma mnogo po dolini. Bile su veoma suve.

³ Rekao mi je: „Sine čovečiji, mogu li da ožive ove kosti?“

Ja odgovorih: „To samo ti znaš, Gospode Bože.“

⁴ On mi reče: „Prorokuj ovim kostima i reci im: 'Suve kosti, čujte reč Gospodnju!'

⁵ Govori Gospod Bog ovim kostima: evo, udahnuću svoj Duh u vas i oživećete.

⁶ Staviću na vas žile, obložiću vas mesom, i navući na vas kožu. Udahnuću u vas duh i oživećete. Tada ćete znati da sam ja Gospod.“

⁷ Ja sam prorokovao kako mi je zapovedio. I dok sam ja prorokovao, začuo se zvuk kao klepet; kosti su se pribirale jedna uz drugu.

⁸ Pogledao sam, i gle, na njima su se pojavile žile i meso, preko njih se navukla koža, ali nije bilo duha u njima.

⁹ *Gospod* mi reče: „Prorokuj duhu, prorokuj, sine čovečiji, i reci duhu: 'Govori Gospod Bog: od četiri vetra dođi, duše, i dahni u ove pobijene da ožive.'“

¹⁰ Ja sam prorokovao kako mi je zapovedio, i duh je došao u njih; oni su oživeli i stali na svoje noge, vojska veoma, veoma velika.

¹¹ On mi reče: „Sine čovečiji, ove kosti su sav dom Izrailjev. Oni, evo, govore: 'Osušiše nam se kosti, nadu smo izgubili; propadosmo!'“

¹² Zato prorokuj i reci im: 'Govori Gospod Bog: evo, ja ću otvoriti vaše grobove i podići vas iz vaših grobova, moj narode, i dovesti vas u zemlju Izrailjevu.

¹³ I znaćete, da sam ja Gospod, moj narode, kad otvorim vaše grobove i podignem vas iz vaših grobova.

¹⁴ Udahnuću svog Duha u vas i oživeću vas, pa ću vas smestiti u vašu zemlju. Tada ćete znati da sam to ja, Gospod, rekao i učinio – govori Gospod Bog.'“

Dva drveta

¹⁵ Dođe mi reč Gospodnja:

¹⁶ „Ti, sine čovečiji, uzmi jedno drvo i napiši na njemu: 'Juda, i njegov saveznik, narod Izrailjev.' Onda uzmi drugo drvo i napiši na njemu: 'Josif,

drvo Jefremovo, i njegov saveznik, sav dom Izrailjev.'

¹⁷ Sastavi ih jedno s drugim, da budu jedno u tvojoj ruci.

¹⁸ Kada te tvoji sunarodnici upitaju: 'Nećeš li da nam kažeš šta ovo znači?',

¹⁹ ti im reci: 'Govori Gospod Bog: evo, ja ću uzeti drvo Josifovo, koje je u ruci Jefremovoj i plemena Izrailjevih, njegovih saveznika, pa ću ga sastaviti s Judinim drvetom i sjediniti ih u jedno drvo. I postaće jedno drvo u mojoj ruci.'

²⁰ Neka drveta, na kojima si to napisao, budu u tvojoj ruci pred njihovim očima.

²¹ Reci im: 'Govori Gospod Bog narodu Izrailjevom: uzeću narod Izrailjev iz naroda među koje su otišli, pa ću ih skupiti i dovesti u njihovu zemlju, i sjediniti ih u jedan narod.

²² Učiniću ih jednim narodom u zemlji, na gorama Izrailjevim, i jedan će car biti car nad svima njima. I neće više biti dva naroda, niti će ikad više biti podeljeni na dva carstva.

²³ Više se neće skrnaviti svojim idolima, svojim gadostima i svim svojim prestupima. Izbaviću ih od svih njihovih otpadničkih dela* kojima su grešili, i očistiću ih. Tada će mi biti narod, a ja ću im biti Bog.

²⁴ Moj sluga David će im biti car, i svi će oni imati jednog pastira. Slediće moje sudove, čuvaće moje uredbe i vršiće ih.

* **37:23** Daničić je preveo jev. reč, prema Septuaginti *Izbaviću ih iz svih njihovih mesta u kojima su grešili*, što ne odgovara kontekstu i temi ovog govora.

²⁵ Nastaniće se u zemlji koju sam dao svome sluzi Jakovu, u kojoj su živeli i vaši očevi. U njoj će doveka živeti i vaši sinovi, i sinovi vaših sinova, a moj sluga David biće im knez zauvek.

²⁶ Sklopiću sa njima savez mira; biće to večni savez sa njima. Ja ću im dati zemlju i umnožiću ih, i postaviću zauvek svoje Svetilište među njih.

²⁷ Moje će Prebivalište biti među njima; ja ću im biti Bog, a oni će mi biti narod.

²⁸ Kad moje Svetilište bude zauvek među njima, narodi će znati da ja, Gospod, posvećujem Izrailja.”“

38

Proroštvo protiv Goga

¹ Dođe mi reč Gospodnja:

² „Sine čovečiji, okreni lice prema Gogu, u zemlji Magog, knezu i glavaru Meseha i Tuvala i prorokuj protiv njega.

³ Reci: 'Govori Gospod Bog: protiv tebe sam, Gože, kneže i glavaru Meseha i Tuvala.

⁴ Ja ću te obrnuti, zakačiću kuke za tvoju čeljust i izvući te sa svom tvojom vojskom, konje i konjanike, sve besprekorno odevene, veliki zbor sa velikim i malim štitovima, sve vične maču.

⁵ S njima je Persija, Kuš i Fut, svi sa štitovima i pod šlemovima,

⁶ Gomer, i sve njegove čete, dom Togarmin s krajnjeg severa i njegove čete, mnogi narodi s tobom.

⁷ Budi pripravan! Spremi se ti i tvoj zbor, oni koji su se skupili oko tebe i budi im čuvar.

⁸ Bićeš pozvan nakon mnogo dana, doći ćeš, u godinama što dolaze, u zemlju koja se oporavila od mača. Oni će biti skupljeni iz mnogih naroda na gore Izrailjeve, odavno opustošene, narod izbavljen od naroda, koji svi žive u spokojstvu.

⁹ Dići ćeš se kao oluja, doći ćeš kao oblak što prekriva zemlju, ti, tvoje čete i mnogi narodi s tobom.

¹⁰ Govori Gospod Bog: u onaj dan prolaziće ti umom misli, i smislićeš opaki naum.

¹¹ Reći ćeš: „Dići ću se na nebranjenu zemlju, navaliću na miran i spokojan narod, gde svi žive u mestima bez zidina, bez prevornica i vrata,

¹² da ugrabim plen i napljačkam što je za pljačku, da okrenem ruku protiv opet naseljenih ruševina i naroda skupljenog iz naroda, naroda koji je stekao stoku i imovinu, i živi usred zemlje.“

¹³ Pitaće te Sava i Dedan, trgovci iz Tarsisa i svi tarsiski velikaši*: „Jesi li došao da ugrabiš plen? Zar si toliki narod sabrao da napljačkaš što je za pljačku, da odneseš srebro i zlato, stoku i imovinu, i da ugrabiš veliki plen?“

¹⁴ Stoga, sine čovečiji, prorokuj i reci Gogu: 'Govori Gospod Bog: neće li ti biti poznato u onaj dan da moj narod Izrailj živi u spokojstvu?'

¹⁵ Doći ćeš iz svog mesta s krajnjeg severa, ti i mnogi narodi s tobom, sve jahači na konjima, veliko mnoštvo, silna vojska.

¹⁶ Dići ćeš se na moj narod Izrailj kao kad oblak prekrije zemlju. U poslednje dane dovešću te

* **38:13** Doslovno: *lavići*. Reč označava velikaše ili krupne kapitaliste.

na moju zemlju da me upoznaju narodi kad na njihove oči pokažem svoju svetost na tebi, Gože.

¹⁷ Govori Gospod Bog: nisi li ti onaj o kome sam govorio u minulim danima preko mojih slugu, proroka Izrailjevih, koji su u ono vreme godinama prorokovali da ću te dovesti na njih?

¹⁸ U ono vreme kad Gog napadne zemlju Izrailjevu – govori Gospod Bog – planuće moj jarosni gnev.

¹⁹ U svojoj revnosti, u svom ognjenom besu, objavljujem: u taj dan će veliki zemljotres zadesiti zemlju Izrailjevu.

²⁰ Trešće se preda mnoom ribe u moru, ptice na nebu, divlje zveri, svi gmizavci što puze po zemlji, i svi ljudi na zemlji. Gore će se srušiti, grebeni će pasti, a svaki zid će se srušiti do temelja.

²¹ Pozvaću mač protiv Goga na svim mojim gorama, pa će okrenuti mač jedan na drugoga – govori Gospod Bog.

²² Kazniću ga zarazom i krvoprolićem; pljusak, grad, oganj i sumpor sručiću na njega, na njegove čete i na mnoge narode što su sa njim.

²³ Pokazaću svoju veličinu i svoju svetost, i objaviću se pred mnogim narodima. Tada će znati da sam ja Gospod.'

39

Gogova propast

¹ Sine čovečiji, prorokuj protiv Goga i reci: 'Govori Gospod: evo, dolazim na tebe, Gože, kneže i glavaru Meseha i Tuvala.

² Okrenuću te, povešću te, podići te s krajnjeg severa i dovesti te protiv Izrailjevih gora.

³ No, ja ću izbiti luk iz tvoje leve ruke i prosuti strele iz tvoje desne ruke.

⁴ Pašćeš na gorama Izrailjevim, ti, sve tvoje čete i narodi koji su s tobom, i daću te za hranu pticama grabljivicama svake vrste i divljim životinjama.

⁵ Pašćeš na ledinu, jer to sam ja rekao – govori Gospod Bog.

⁶ Poslaću oganj na Magog, na one koji spokojno žive na ostrvima. Tada će znati da sam ja Gospod.

⁷ A ja ću učiniti znanim moje sveto ime usred mog naroda Izrailja, i niko više neće kaljati moje sveto ime. Tada će narodi znati da sam ja, Gospod, sveti u Izrailju.

⁸ Evo, to dolazi i to će se dogoditi. To je dan o kome sam govorio – govori Gospod Bog.

⁹ Zatim će izaći stanovnici gradova Izrailjevih i naložiti vatru i spaliti oružje: štitove i štitiće, lukove i strele, buzdovane i koplja. Ložiće ih na svojim ognjištima sedam godina.

¹⁰ Neće donositi drva iz polja niti će skupljati drva po šumama, nego će ložiti vatru oružjem. Ubiće plen od onih koji su plenili od njih, i pljačkaće one koji su pljačkali njih – govori Gospod.

¹¹ U onaj dan ću odrediti Gogu mesto za sahranu u Izrailju, u Dolini prolaznika, istočno od mora, i preprečiti put prolaznicima. Tamo će sahraniti Goga i sve njegovo mnoštvo, i nazvaće je Dolina Gogovog mnoštva.

¹² Dom Izrailjev će ih sahranjivati sedam meseci da očisti zemlju.

¹³ Sahranjivaće ih sav narod zemlje, i time steći sebi ime onoga dana kad pokažem svoju slavu – govori Gospod Bog.

¹⁴ Oni će izdvojiti sebi ljude, koji će stalno prolaziti zemljom i sahranjivati one što su ostali da leže na zemlji, kako bi je očistili. Tragaće za njima sedam meseci.

¹⁵ Kada ovi budu prolazili zemljom, pa jedan od njih bude ugledao ljudske kosti, on će podići spomenik kraj njih, dok ih grobari ne sahrane u Dolini Gogovog mnoštva.

¹⁶ Grad će se, takođe, prozvati Mnoštvo. Tako će očistiti zemlju.'

¹⁷ A ti, sine čovečiji, reci pticama svake vrste i svim divljim zverima: 'Govori Gospod Bog: skupite se, dođite i saberite se odasvud na moju žrtvu koju prinosim za vas – veliku žrtvu na gorama Izrailjevim – da jedete meso i pijete krv.

¹⁸ Ješćete meso ratnika i piti krv zemaljskih knezova, ovnova, jaganjaca, jaraca i teladi, sve ugojene stoke vasanske.

¹⁹ Ješćete salo dok se ne nasitite, i pićete krv dok se ne opijete od moje žrtve koju prinosim za vas.

²⁰ Nasitićete se za mojim stolom konja i konjanika, junaka i svakojakih ratnika – govori Gospod Bog.

Izrailjev povratak u zemlju

²¹ Ja ću pokazati svoju slavu među narodima i svi će narodi videti moj sud koji sam izvršio, i moju ruku koju sam na njih spustio.

²² A dom Izrailjev znaće od tog dana nadalje da sam ja, Gospod, njihov Bog.

²³ I znaće narodi da je dom Izrailjev izgnan zbog svoje krivice, jer su mi bili neverni. Zato sam sakrio svoje lice od njih i predao ih u ruke njihovih neprijatelja, da svi izginu od mača.

²⁴ Postupio sam s njima prema njihovim nečistoćama i prestupima, i sakrio svoje lice od njih.

²⁵ Zato govori Gospod Bog: sada ću vratiti roblje Jakovljevo i smilovati se svemu domu Izrailjevu. Pokazaću revnost za svoje sveto ime.

²⁶ Oni će nositi sramotu i sva njihova neverstva, kojima su se ogrešili o mene, kada su spokojno živeli u svojoj zemlji, i nije bilo nikoga da ih plaši.

²⁷ Kada ih vratim iz naroda i skupim ih iz zemalja njihovih neprijatelja, pokazaću svoju svetost pred mnogim narodima.

²⁸ Tada će znati da sam ih ja, Gospod Bog njihov, izгнаo među narode, ali da sam ih opet sabrao u njihovoj zemlji. I neću ostaviti tamo nijednog od njih.

²⁹ Neću više kriti svoje lice od njih, nego ću izliti svoga Duha na dom Izrailjev – govori Gospod Bog.”“

40

Novi Dom

¹ Dvadeset pete godine našeg izgnanstva, na početku godine, desetog u mesecu, četrnaeste godine nakon pada grada – na isti dan – spustila se na mene ruka Gospodnja, i on me je odneo tamo.

² Gospod me je u viđenjima odveo u zemlju Izrailjevu i spustio me na veoma visoku goru. Na njenoj

južnoj strani je bila neka građevina koja *je izgledala* kao grad.

³ Kad me je doveo tamo, video sam nekog čoveka, koji je izgledom bio kao da je od bronzne. Stajao je na vratima, a u ruci mu je bilo laneno uže i meračka trska.

⁴ Čovek mi reče: „Sine čovečiji, pažljivo gledaj, dobro slušaj i obrati pažnju na sve što ću ti pokazati, jer si doveden ovde da bih ti to pokazao. Ispričaj domu Izrailjevom sve što budeš video.“

Istočna vrata

⁵ I gle, Dom je bio opasan zidom svuda unaokolo. Meračka trska koju je čovek imao u ruci bila je dugačka šest lakata*, a svaki lakat je bio za jedan dlan† duži.‡ Širina građevine koju je izmerio bila je jedna trska§, a i visina joj je bila jedna trska.

⁶ Zatim je došao na vrata koja gledaju na istok. Popeo se na stepenice i izmerio prag vrata. Širina mu je bila jedna trska*.

⁷ Svaka stražarnica je bila jednu trsku duga, a razmak između stražarnica bio je pet lakata†. Prag vrata kod trema nasuprot Doma bio je jednu trsku dug.

⁸ Izmerio je trem vrata prema Domu; bio je jednu trsku‡ dug.

* **40:5** Oko 3 m. † **40:5** Oko 7,5 cm. ‡ **40:5** *Lakat* u odeljku Jez 40-48 je tzv. *dugi lakat* i iznosio je oko 53 cm, za razliku od običnog lakta od 50-ak cm. § **40:5** Oko 3 m. * **40:6** Oko 3 m. † **40:7** Oko 2,5 m. ‡ **40:8** Oko 3 m.

⁹ Onda je izmerio trem vrata; bio je osam lakata§ dug, a njegova dva stuba bila su dva lakta* duga. Trem kod vrata bio je nasuprot Doma.

¹⁰ Sa svake strane istočnih vrata bilo je po tri stražarnice. Sve tri su bile iste mere, i stubovi između njih su imali iste mere.

¹¹ Širina vrata koja je izmerio bila je deset lakata, a dužina vrata bila je trinaest lakata†.

¹² Ispred stražarnica s obe strane bila je ograda od jednog lakta‡. Svaka stražarnica je imala po šest lakata§ i s jedne i s druge strane.

¹³ Onda je izmerio vrata od krova jedne stražarnice do krova druge stražarnice; bila su široka dvadeset pet lakata*. Ulazi stražarnica su stajali jedan naspram drugog.

¹⁴ Napravio je i stubove od šezdeset lakata†. Dvorište se pružalo svuda oko vrata do stubova.

¹⁵ Razmak između pročelja vrata do trema unutar vrata bio je pedeset lakata‡.

¹⁶ Stražarnice sa svojim stubovima imale su – svuda unaokolo – uske prozore unutar vrata. I trem je imao prozore svuda unaokolo. Stubovi su bili ukrašeni palmama.

Spoljno dvorište

¹⁷ Zatim me je doveo u spoljno dvorište. Tamo su bile odaje i pločnik koji se pružao svuda oko dvorišta. Bilo je trideset odaja na tom pločniku.

§ 40:9 Oko 4 m. * 40:9 Oko 1 m. † 40:11 Oko 5 m širine i 7 m dužine. ‡ 40:12 Oko 50 cm. § 40:12 Oko 3 m. * 40:13 Oko 12,5 m. † 40:14 Oko 30 m. ‡ 40:15 Oko 25 m.

¹⁸ Pločnik je bio sa obe strane vrata prema dužini vrata. To je bio donji pločnik.

¹⁹ Zatim je izmerio razmak između donjeg dvorišta, od pročelja unutrašnjih vrata do pročelja spoljnog dvorišta. Bilo je stotinu lakata[§] na istok i na sever.

Severna vrata

²⁰ Onda je izmerio dužinu i širinu vrata spoljnog dvorišta koja gledaju prema severu.

²¹ Imala su po tri sobe sa obe strane; stubovi i trem su imali jednake mere: pedeset lakata u dužinu, i dvadeset pet lakata* u širinu.

²² Njeni prozori, tremovi i palme su imali iste mere kao na vratima koja gledaju na istok. Sedam je stepenika vodilo do njih, a trem je bio ispred njih.

²³ Unutrašnje dvorište je imalo vrata naspram severnih vrata, kao ona na istoku. Izmerio je od vrata do vrata: stotinu lakata[†].

Južna vrata

²⁴ Zatim me je odveo na jug gde su bila južna vrata. Izmerio je stražarnice, stubove i trem; imali su iste mere kao i ostale.

²⁵ Prozori i trem su imali uske prozore svuda unaokolo, kao ostali prozori: pedeset lakata u dužinu i dvadeset pet lakata u širinu[‡].

²⁶ Sedam je stepenica vodilo do njih, a trem je bio ispred njih. Njegovi stubovi su bili ukrašeni palmama; na svakoj strani je bila po jedna.

§ 40:19 Oko 50 m. * 40:21 Oko 25 m u dužinu i oko 12,5 m u širinu.

† 40:23 Oko 50 m. ‡ 40:25 Oko 25 m u dužinu i oko 12,5 m u širinu.

²⁷ Unutrašnje dvorište je imalo vrata okrenuta ka jugu. Izmerio je rastojanje između ovih vrata i južnih vrata: stotinu lakata§.

Vrata unutrašnjeg dvorišta

²⁸ Potom me je doveo u unutrašnje dvorište kod južnih vrata i izmerio južna vrata. Imala je iste mere kao ostala.

²⁹ Stražarnice, stubovi i trem bili su iste mere. Vrata i njihov trem imali su prozore svuda unaokolo: pedeset lakata u dužinu i dvadeset pet lakata* u širinu.

³⁰ Tremovi su bili svuda unaokolo. Bili su pedeset lakata dugi i pet lakata široki†.

³¹ Trem je bio naspram spoljnog dvorišta, a njegovi stubovi su bili ukrašeni palmama. Osam je stepenika vodilo do njega.

³² Onda me je doveo do unutrašnjeg dvorišta na istoku, i izmerio vrata. Bila su iste mere kao ostala.

³³ Stražarnice, stubovi i trem bili su iste mere. Vrata i njihov trem imali su prozore svuda unaokolo. Bila su pedeset lakata duga i dvadeset pet lakata‡ široka.

³⁴ Trem je bio naspram spoljnog dvorišta, a njegovi stubovi su bili ukrašeni palmama. Osam je stepenika vodilo do njega.

³⁵ Doveo me je do severnih vrata i izmerio ih. Bila su iste mere kao ostala.

³⁶ Stražarnice, stubovi i trem bili su iste mere. Vrata i njihov trem imali su prozore svuda

§ 40:27 Oko 50 m. * 40:29 Oko 25 m u dužinu i 12,5 m u širinu.

† 40:30 Oko 25 m u dužinu i 2,5 m u širinu. ‡ 40:33 Oko 25 m u dužinu i 12,5 m u širinu.

unaokolo. Bila su pedeset lakata duga i dvadeset pet lakata§ široka.

³⁷ Trem je bio naspram spoljnog dvorišta, a njegovi stubovi su bili ukrašeni palmama. Osam je stepenika vodilo do njega.

Prostorije za pripremanje žrtava

³⁸ Tu je bila jedna odaja čiji je ulaz bio kod stubova vrata. Tu su prali žrtvu svespalnicu.

³⁹ Unutar trema vrata su bila dva stola sa obe strane, na kojima su klali žrtve svespalnice, žrtve za greh i žrtve za prestup.

⁴⁰ A sa spoljne strane, kako se ulazi na severna vrata, bila su dva stola, i dva stola na drugoj strani trema na vratima.

⁴¹ Bilo je ukupno osam stolova, po četiri stola sa svake strane, na kojima su se klale žrtve.

⁴² Bila su i četiri stola za žrtve svespalnice od tesanog kamena, dužine jedan i po lakat, širine jedan i po lakat* a visine jedan lakat. Na njih su stavljali oruđe za klanje žrtava svespalnica i drugih žrtava.

⁴³ Police†, jedan dlan‡ široke, bile su pričvršćene za zid svuda unaokolo, a na stolove su stavljali meso žrtava.

Svešteničke odaje

⁴⁴ Izvan unutrašnjih vrata bile su dve odaje u unutrašnjem dvorištu, jedna kod severnih vrata okrenuta prema jugu, i druga kod južnih vrata okrenuta prema severu.

§ 40:36 Oko 25 m u dužinu i 12,5 m u širinu. * 40:42 Oko 75 cm dužine i širine. † 40:43 Ne zna se tačno značenje reči. Daničić prevodi kuke. ‡ 40:43 Oko 7,5 cm.

⁴⁵ On mi reče: „Ova odaja koja gleda na jug je za sveštenike koji su zaduženi da čuvaju Dom.

⁴⁶ Odaja koja gleda na sever je za sveštenike, sinove Sadokove, Levijeve potomke, koji jedini mogu da pristupe Gospodu da mu služe. Oni vrše službu oko žrtvenika.“

⁴⁷ Onda je izmerio dvorište. Bilo je četvorouglasto, stotinu lakata u dužinu i stotinu lakata§ u širinu. Žrtvenik je stajao ispred Doma.

⁴⁸ Potom me je doveo do trema Doma i izmerio trem: pet lakata s jedne strane i pet lakata* s druge strane. Dužina vrata: tri lakta† s jedne strane i tri lakta‡ s druge strane.

⁴⁹ Trem je bio dvadeset lakata§ u dužinu i dvanaest* lakata u širinu. Bilo je deset stepenika kojima se penjalo do njega. Pored stubova su bili veliki stubovi, sa svake strane po jedan.

41

Dom

¹ Doveo me je u dvoranu Doma i izmerio stubove. Širina stubova je bila šest lakata* sa obe strane.

² Širina vrata je bila deset lakata, a strane ulaza su bile pet lakata† sa obe strane. Onda je izmerio

§ 40:47 Oko 50 m u dužinu i širinu. * 40:48 Oko 2,5 m sa obe strane. † 40:48 Za razliku od ovog, jevrejskog teksta, u Septuaginti stoji: *Širina vrata je bila 14 lakata s pripadajućim zidovima*, tj. oko 7 m u širinu. ‡ 40:48 Oko 1,5 m sa obe strane. § 40:49 Oko 10 m. * 40:49 Prema Septuaginti, tj. oko 6 m. * 41:1 Oko 3 m. † 41:2 Oko 5 m širina vrata i po 2,5 m sa obe strane.

dvoranu Doma. Bila je četrdeset lakata duga i dvadeset lakata[‡] široka.

³ Zatim je ušao u unutrašnji deo Doma i izmerio stubove. Bili su dva lakta, a vrata šest lakata. Širina zidova sa obe strane bila je sedam lakata[§].

⁴ Izmerio mu je dužinu: dvadeset lakata*. Širina ispred dvorane Doma bila je dvadeset lakata. On mi reče: „To je Svetinja nad svetinjama.“

⁵ Zatim je izmerio zid Doma. Bio je šest lakata širok. Bočne odaje su bile četiri lakta[†] u dužinu i širinu, svuda oko Doma.

⁶ Bočne odaje su bile na tri sprata, jedna iznad druge, po trideset na svakom spratu. Svuda okolo uz zid Doma bile su potporne grede da nose bočne odaje, da se ne bi umetale u zid Doma.

⁷ Bočne odaje, koje su okruživale Dom, bivale su šire sa svakim narednim spratom. Građevina koja je okruživala Dom vodila je na gore, sprat po sprat, sa svih strana Doma. Što se išlo više, povećavala se i širina građevine. Tako se, preko srednjeg sprata, išlo od najnižeg do najvišeg sprata.

⁸ Zatim sam video da je svuda oko Doma bio jedan uzdignut pločnik, to jest, temelj bočnih odaja. Bio je visok celu dužinu trske, odnosno šest lakata[‡].

⁹ Debljina spoljašnjeg zida bočnih odaja bila je pet lakata[§]. Širina prostora između bočnih odaja Doma

[‡] 41:2 Oko 20 m duga i 10 m široka. § 41:3 Stubovi oko 1 m široki, vrata oko 3 m široka a zidovi oko 3,5 m široki. * 41:4 Oko 10 m i dužina i širina. † 41:5 Oko 2 m u dužini i u širinu. ‡ 41:8 Oko 3 m. § 41:9 Oko 2,5 m.

¹⁰ i drugih odaja, bila je dvadeset lakata* svuda oko Doma.

¹¹ Od tog prostora bočne odaje su imale po jedan ulaz, jedan na severnoj strani, a drugi na južnoj strani. Širina mesta gde se taj prostor nalazio bila je pet lakata† svuda unaokolo.

¹² Građevina koja je stajala nasuprot odeljenog prostora na zapadnoj strani bila je široka sedamdeset lakata, a debljina zida građevine bila je pet lakata svuda unaokolo. Dužina mu je bila devedeset lakata‡.

¹³ Zatim je izmerio dužinu Doma: stotinu lakata. Dužina odeljenog prostora i zgrade sa svojim zidovima bila je stotinu lakata§.

¹⁴ Dužina prednje strane Doma i odeljenog prostora na istočnoj strani bila je stotinu lakata*.

¹⁵ Onda je izmerio dužinu zgrade koja stoji nasuprot odeljenog prostora sa zadnje strane, i njegove hodnike sa svake strane: stotinu lakata†. Unutrašnja dvorana Doma i tremovi Doma,

¹⁶ pragovi i uski prozori, i hodnici koji ga okružuju sa tri strane nasuprot praga su bili obloženi drvetom svuda unaokolo od poda do prozora; prozori su bili zatvoreni.

¹⁷ Obloženo se nastavljalo od vrha ulaza do unutrašnjeg dela Doma i spolja. A na svim zidovima svuda unaokolo, kako iznutra tako spolja, bili su, prema nacrtu,

* **41:10** Oko 10 m. † **41:11** Oko 2,5 m. ‡ **41:12** Oko 35 m širina grada, oko 2,5 m debljina zida i oko 45 m dužina. § **41:13** Oko 50 m. * **41:14** Oko 50 m. † **41:15** Oko 50 m.

¹⁸ izdeljani heruvimi i palme; po jedna palma između dva heruvima. Svaki heruvim je imao dva lica.

¹⁹ Ljudsko lice mu je s jedne strane bilo okrenuto prema palmi, a lavlje lice mu je bilo okrenuto prema drugoj strani palme. Bili su izdeljani po svem Domu, svuda unaokolo.

²⁰ Heruvimi i palme su bili izdeljani od poda do vrha ulaza po zidu dvorane Doma.

²¹ Dovratnici dvorane Doma bili su četvorouglasti, a ispred Svetinje nad svetinjama bilo je nešto

²² kao drveni žrtvenik; bio je tri lakta visok i dva lakta[‡] širok. Njegovi uglovi, podnožje i strane su bili od drveta. Onaj čovek mi reče: „To je sto koji stoji pred Gospodom.“

²³ I dvorana Doma i Svetinja nad svetinjama su imale po dvoja vrata.

²⁴ Svaka vrata su imala po dva krila koja su se obrtala: dva krila za jedna vrata i dva krila za druga vrata.

²⁵ Na vratima dvorane Doma su bili izdeljani heruvimi i palme, isto kao i na zidovima. A napolju, ispred trema, bila je drvena nadstrešnica.

²⁶ Na bočnim stranama trema bili su uski prozori sa izdeljanim palmama s obe strane trema, kao i na bočnim sobama i nadstrešnicama.

42

Svete odaje i spoljašnji zid

[‡] **41:22** Oko 1,5 m visok i 1 m širok.

¹ Onda me je odveo u spoljašnje dvorište prema severu. Doveo me je u odaje koje su bile nasuprot odeljenog prostora i građevine na severu.

² Dužina s prednje strane bila je stotinu lakata, a širina pedeset lakata*.

³ Nasuprot prostora od dvadeset lakata koji pripada unutrašnjem dvorištu, i nasuprot pločnika spoljašnjeg dvorišta, nalazio se hodnik ispred hodnika na tri sprata.

⁴ Nasuprot odaja bila je unutrašnja staza deset lakata dugačka i lakat† široka. Vrata su im gledala na sever.

⁵ Odaje na gornjem spratu su bile uže od odaja na donjem i srednjem spratu zgrade, zato što su hodnici zauzimali više prostora.

⁶ Naime, bile su na tri sprata, ali nisu imale stubove kao *one odaje* u dvorištima. Zato su gornje odaje bile uže od donjih i srednjih.

⁷ Spoljašnji zid, koji je bio uz odaje, i protezao se prema spoljašnjem dvorištu, ispred soba, bio je dugačak pedeset lakata‡.

⁸ jer su i odaje u spoljašnjem dvorištu bile pedeset lakata§. A onaj red odaja ispred glavne dvorane je bio dug stotinu lakata*.

⁹ Podno tih odaja je bio jedan ulaz, kojim se sa istoka ulazilo iz spoljašnjeg dvorišta.

¹⁰ S juga, po širini zida do odeljenog prostora i do građevine, bile su druge odaje.

¹¹ Ispred njih je bila staza, baš kao i kod odaja na severnoj strani. Odaje su imale istu dužinu i širinu,

* 42:2 Oko 50 m dužine i 25 m širine. † 42:4 Oko 5 m dužine i 50 cm širine. ‡ 42:7 Oko 25 m. § 42:8 Oko 25 m. * 42:8 Oko 50 m.

i sve su imale iste izlaze i ista vrata,

¹² kao izlazi odaja na južnoj strani. Na početku staze je bio ulaz, koji je bio ispred zaštitnog zida, kojim se može doći s istočne strane.

¹³ Onda mi je rekao: „Odaje na severnoj i južnoj strani nasuprot odeljenog prostora, to su posvećene odaje, gde jedu sveštenici koji prinose najsvetije žrtve Gospodu. Oni će tamo ostavljati najsvetije žrtve, žitne žrtve, žrtve za greh, žrtve za prestup, jer je to sveto mesto.

¹⁴ Kada sveštenici uđu, neka ne odlaze iz svetog mesta u spoljašnje dvorište, nego neka odlože odeću u kojoj služe, jer je sveta. Zatim neka obuku drugu odeću, pa neka pristupe mestima za običan svet.“

¹⁵ Kada je završio sa uzimanjem mera unutrašnjeg dela Doma, izveo me je na istočna vrata i izmerio svuda unaokolo.

¹⁶ Meračkom trskom je izmerio istočnu stranu: bilo je pet stotina lakata[†] unaokolo, meračkom trskom.

¹⁷ Onda je izmerio severnu stranu: bilo je pet stotina lakata unaokolo, meračkom trskom.

¹⁸ Izmerio je južnu stranu: bilo je pet stotina lakata, meračkom trskom.

¹⁹ Zatim se okrenuo na zapadnu stranu i izmerio: bilo je pet stotina lakata, meračkom trskom.

²⁰ Onda je izmerio na sve četiri strane: zid je bio dugačak pet stotina lakata i pet stotina širok, da razdvaja sveto mesto od nesvetog.

[†] 42:16 Oko 250 m.

43

Božija slava se vraća u Dom

¹ Čovek me je onda doveo na vrata koja gledaju na istok.

² Uto, Slava Boga Izrailjevog dođe sa istoka. Huk joj je bio kao huk silnih voda, a zemlja se sijala od njegove slave.

³ Viđenje koje sam video, bilo je slično viđenju koje sam video kada sam došao da *navestim* uništenje grada*, i slično viđenju koje sam video na reci Hevaru. Ja padoh ničice.

⁴ Slava Gospodnja je došla u Dom na vrata koja gledaju na istok.

⁵ Tada me je Duh poneo i doveo me u unutrašnje dvorište. A tamo, slava Gospodnja ispunila Dom.

⁶ Dok je onaj čovek stajao pored mene, čuo sam da mi neko govori iz Doma.

⁷ Rekao mi je: „Sine čovečiji, ovo je mesto mog prestola, i mesto gde ću zauvek položiti stope svojih nogu usred naroda izrailjskog. Dom Izrailjev i njihovi carevi neće više kaljati moje sveto ime svojim bludnim delima i mrtvim telima svojih careva kada umru.

⁸ Oni su postavili svoj prag pored mog praga, svoje dovratnike pored mojih dovratnika, i ništa osim zida između mene i njih. Tako su okaljali moje sveto ime svojim gadostima koje su učinili, pa sam ih zatro u svom gnevu.

⁹ Stoga, neka uklone preda mnom svoje bludničenje i mrtva tela svojih careva na svojim uzvišicama, i ja ću zauvek prebivati među njima.

* **43:3** Doslovno: *kada sam došao da uništim grad.*

¹⁰ A ti, sine čovečiji, opiši Dom domu Izrailjevom, da se postide svoje krivice. Oni neka uzmu mere za njegov nacrt.

¹¹ Ako se postide za sve što su učinili, tada im saopšti nacrt i izgled Doma, njegove izlaze i ulaze – celokupni nacrt – i sva uputstva i zakone za celokupni nacrt. Napiši im na njihove oči kako bi se držali celokupnog nacrtu i izvršili sva uputstva.

¹² Ovo je zakon o Domu: sva okolina oko vrha gore biće najsvetija svetinja. To je zakon o Domu.

Žrtvenik

¹³ A ovo su mere za žrtvenik u laktovima† (svaki lakat iznosi lakat i podlanicu‡): podnožje će biti lakat visoko i lakat široko, a okvir koji ga uokviruje – jedan pedalj§. A ovo je visina žrtvenika:

¹⁴ od podnožja na zemlji do donjeg pojasa – dva lakta, a u širinu jedan lakat; a od manjeg pojasa do većeg četiri lakta, a u širinu lakat*.

¹⁵ Ognjište žrtvenika neka bude četiri lakata† dugo, a sa ognjišta žrtvenika neka se dižu na gore četiri roga.

¹⁶ Samo ognjište žrtvenika neka bude dvanaest lakata dugo i dvanaest lakata široko. Neka bude četvorouglast.

¹⁷ A pojas neka bude četrnaest lakata dug i četrnaest lakata‡ širok, na četiri strane; rub oko njega pola lakta. Stepenece neka mu budu okrenute prema istoku.“

† 43:13 1 lakat oko 50 cm. ‡ 43:13 Oko 7,5 cm. § 43:13 Oko 23

cm. * 43:14 Oko 1 m od podnožja do donjeg pojasa, oko 50 cm u širinu, oko 2 m od manjeg pojasa do većeg i 50 cm u širinu. † 43:15 Oko 2 m. ‡ 43:17 Oko 7 m dug i širok, a rub oko njega oko 50 cm.

Žrtve za očišćenje žrtvenika

¹⁸ Zatim mi reče: „Sine čovečiji, govori Gospod Bog: 'Ovo su uputstva za žrtvenik kada bude sagrađen da se na njemu prinose žrtve svespalnice, i da se zapljuskuje krvlju.

¹⁹ Neka se Levitima, sveštenicima iz Sadokove loze, koji pristupaju da služe preda mnom, donese junac za žrtvu za greh – govori Gospod Bog.

²⁰ Onda uzmi nešto krvi i namaži je na četiri roga žrtvenika i na četiri ugla podnožja svuda unaokolo. Tako ćeš ga očistiti i izvršiti otkupljenje za njega.

²¹ Zatim uzmi junca, žrtvu za greh, pa ga spali na određenom mestu Doma, izvan Svetilišta.

²² Drugog dana prinesi jarca bez mane na žrtvu za greh; neka se žrtvenik očisti kao što je bio očišćen s juncem.

²³ Kad završiš s očišćenjem, prinesi junca bez mane i ovna bez mane.

²⁴ Prinesi ih pred Gospodom, a sveštenici neka ih pospu solju, pa neka se prinesu Gospodu na žrtvu svespalnicu.

²⁵ Neka se sedam dana, svakodnevno, prinosi jarac, žrtva za greh, kao i junac i ovan; neka budu bez mane.

²⁶ Neka se sedam dana vrši otkupljenje i očišćenje žrtvenika. Tako će biti posvećen za upotrebu.

²⁷ Kad isteknu ti dani, onda osmoga dana i nadalje, neka sveštenici prinesu na žrtveniku vaše svespalnice i žrtve mira, i bićete prihvaćeni – govori Gospod Bog.”“

44

Zatvorena vrata

¹ Čovek me je onda vratio na spoljašnja vrata Svetilišta, koja gledaju na istok. Bila su zatvorena.

² Gospod mi reče: „Ova vrata neka ostanu zatvorena; ne smeju se otvarati. Niko ne sme da uđe na njih, jer je Gospod, Bog Izrailjev, ušao na njih. Stoga, neka ostanu zatvorena.

³ Samo knez, pošto je knez, može tamo da sedi i jede pred Gospodom. Ipak, on može da uđe samo kroz trem vrata, i da istim putem izađe.“

⁴ Čovek me je zatim doveo na severna vrata ispred Doma. Pogledam ja, kad eno, Slava Gospodnja ispunila Dom Gospodnji. Ja padoh ničice.

⁵ Tada mi Gospod reče: „Sine čovečiji, dobro pazi, pažljivo gledaj i slušaj sve što ti govorim o svim uputstvima i svim zakonima za Dom Gospodnji. Dobro pazi na ulaze i na sve izlaze Svetilišta.

⁶ Reci odmetničkom domu Izrailjevom: 'Govori Gospod Bog: dosta je više svih vaših gadosti, dome Izrailjev!

⁷ Uvodili ste strance, neobrezanog srca i tela, da budu u mom Svetilištu i skrnave moj Dom, dok ste mi prinosili hranu, salo i krv. Tako ste svim vašim gadostima pogazili moj savez.

⁸ I niste vodili brigu o mojim svetim stvarima, nego ste druge postavili da vode brigu o mom Svetilištu umesto vas.

⁹ Govori Gospod Bog: neka nijedan stranac, niko ko je neobrezanog srca i tela – nijedan stranac koji je među Izrailjcima – ne ulazi u moje Svetilište.

¹⁰ A pošto su me Leviti napustili kad je Izrailj odlutao od mene da sledi svoje idole, podneće kaznu.

¹¹ Oni će biti u mom Svetilištu služitelji koji će nadgledati vrata Doma i obavljati dužnosti u mom Domu; klaće žrtve svespalnice i žrtve za narod, i stajati pred njima da im služe,

¹² jer su im služili pred idolima i naveli dom Izrailjev da padne pod osudu. Zato sam se zakleo – govori Gospod Bog – da će podneti kaznu.

¹³ Oni mi neće više pristupati da mi služe kao sveštenici; neće više prilaziti nijednoj od mojih svetih stvari, niti mojim najsvetijim prinosima. Tako će nositi svoju sramotu radi gadosti koje su činili.

¹⁴ Staviću ih da budu čuvari Doma, da obavljaju sve njegove poslove i sve što treba uraditi u njemu.

Levitsko sveštenstvo

¹⁵ Samo će sveštenici, Leviti, potomci Sadokovi, koji su se brinuli za moje Svetilište kad je izrailjski narod odlutao od mene, pristupati da mi služe; oni će stajati preda mnom da mi prinose salo i krv – govori Gospod Bog.

¹⁶ Oni će ulaziti u moje Svetilište i pristupati mom stolu da mi služe; oni će biti u mojoj službi.

¹⁷ Kada budu ulazili na vrata unutrašnjeg dvorišta, neka nose na sebi lanenu odeću. Na sebi da ne nose ništa od vune kada budu služili na vratima unutrašnjeg dvorišta ili u Domu.

¹⁸ Neka nose lanene turbane i lanene gaće oko bokova; neka ne nose ništa od čega bi se znojili.

¹⁹ Kada budu izlazili u spoljašnje dvorište, tamo gde je narod, neka svuku sa sebe odeću u kojoj

služe, i neka ih stave u svete odaje. Zatim neka obuku drugu odeću, da se narod ne bi posvetio njihovim haljinama.

²⁰ Neka ne briju glavu, ali i da ne puštaju dugu kosu, nego neka je redovno skraćuju.

²¹ Nijedan sveštenik neka ne pije vino kada ulazi u unutrašnje dvorište.

²² Neka ne uzimaju za žene udovice ili razvedene, nego samo device iz roda doma Izrailjevog, ili udovice sveštenika.

²³ Neka uče moj narod da pravi razliku između svetog i nesvetog, i između čistog i nečistog.

²⁴ U slučaju spora, neka deluju u svojstvu sudija; neka sude po mojim zakonima i propisima na svim mojim prazničnim saborima, i neka drže moje subote svetima.

²⁵ Sveštenik ne sme da prilazi mrtvacu, da se ne bi onečistio. On može da se onečisti samo ako se radi o njegovom ocu, majci, ćerki, sinu, bratu, ili neudatoj sestri.

²⁶ A kada se očisti, neka mu se broji sedam dana.

²⁷ Onog dana kada dođe u unutrašnje dvorište Svetinje da služi u njemu, neka prinese žrtvu za greh – govori Gospod Bog.

²⁸ Ovo će biti njihovo nasledstvo: ja sam njihovo nasledstvo. Nećete im dati imovinu u Izrailju, zato što sam ja njihova imovina.

²⁹ Hraniće se žitnim žrtvama, žrtvama za greh i žrtvama za prestup. I sve što je zavetovano u Izrailju biće njihovo.

³⁰ Najbolje od svih vrsta prvih plodova, od svih prinosa koje prinosite, pripašće sveštenicima.

Dajte sveštenicima najbolje brašno, da blagoslov počiva na vašim domovima.

³¹ Sveštenici ne smeju jesti meso uginule ili rastrgane životinje, bilo od ptica ili stoke.

45

Sveto područje

¹ Kada budete delili zemlju u nasledstvo, prinesite prinos Gospodu, sveti deo od zemlje, dvadeset pet hiljada lakata dugačak*, i dvadeset† hiljada lakata širok‡. To neka bude sveto područje na celom tom prostoru.

² Od ovog, neka se za Svetinju odvoji četvrtasta površina od pet stotina lakata sa pet stotina lakata, i čistina od pedeset lakata§ oko nje.

³ U ovom području, izmeri dvadeset pet hiljada lakata u dužinu i deset hiljada lakata u širinu gde će biti Svetilište – Svetinja nad svetinjama.

⁴ To će biti sveti deo zemlje za sveštenike, služitelje Svetilišta – koji pristupaju da služe Gospodu. To će biti mesto za njihove kuće, i sveto mesto za Svetilište.

⁵ A dvadeset pet hiljada lakata u dužinu i deset hiljada u širinu neka pripadne u posed Levitima, služiteljima Doma, sa gradovima u kojima će živeti.*

* 45:1 Oko 12,5 km. † 45:1 Ovako je prema Septuaginti, a prema jevrejskom tekstu *deset hiljada*. ‡ 45:1 Oko 10 km. § 45:2 Oko 250 m h 250 m i čistina od oko 25 m. * 45:5 Ovako je prema Septuaginti, a prema jevrejskom tekstu *služiteljima Doma neka pripadne dvadeset soba*.

⁶ Gradu u posed dajte pet hiljada lakata u širinu i dvadeset pet hiljada u dužinu pored svetog područja; to neka bude za sav dom Izrailjev.

⁷ Knezu neka pripadne deo s obe strane svetog područja i gradskog poseda, i duž svetog područja i gradskog poseda, sa zapadne strane na zapad, i sa istočne strane na istok, a dužina neka bude jednaka svakom od tih delova od zapadne do istočne granice.

⁸ Ta zemlja neka bude njegova imovina u Izrailju. Tada moji knezovi neće više ugnjetavati moj narod, nego će dati zemlju domu Izrailjevom po njihovim plemenima.

⁹ Govori Gospod Bog: dosta više, knezovi izrailjski! Ostavite se nepravde i nasilja, pa činite što je pravo i pravedno. Prestanite da oduzimate *zemlju* mom narodu – govori Gospod Bog.

¹⁰ Merite ispravnom vagom, s poštenom efom[†] i s poštenim vatom.

¹¹ Efa i vat neka budu iste mere; vat neka iznosi jednu desetinu homera, i efa neka iznosi jednu desetinu homera. Dakle, neka i efa i vat iznose jednu desetinu homera.

¹² Šekel[‡] neka iznosi dvadeset gera, a mina neka iznosi dvadeset šekela, dvadeset pet šekela, i petnaest šekela.

Prinosi

¹³ Ovo je prinos koji ćete prinositi: jednu šestinu efe[§] od svakog homera pšenice i jednu šestinu efe od svakog homera ječma.

[†] 45:10 1 efa oko 22 l. [‡] 45:12 Oko 11,5 gr. [§] 45:13 Oko 2,7 kg.

¹⁴ A za ulje je ova uredba: vat je mera za ulje. Neka od svakog kora ide jedna desetina vata, pošto u koru, kao i u homeru, ima deset vata.

¹⁵ A od sitne stoke, od svakih dve stotine grla sa Izrailjevih pašnjaka, neka se prinese jedno grlo. Sve to neka se prinosi kao žitna žrtva, žrtva svespalnica i žrtva mira, da se za njih izvrši otkupljenje – govori Gospod.

¹⁶ Sav narod zemlje neka predaje ovaj prinos Izrailjevom knezu.

¹⁷ A knez je zadužen za žrtve svespalnice, žitne žrtve i žrtve izlivnice prilikom praznika, za mladine i subote, i za sve svetkovine doma Izrailjevog. Neka on obezbedi žrtvu za greh, žitnu žrtvu, žrtvu svespalnicu i žrtvu mira, da se izvrši otkupljenje za dom Izrailjev.

¹⁸ Govori Gospod Bog: prvog meseca, prvog dana, uzmi jednog junca bez mane i očisti Svetilište.

¹⁹ Neka sveštenik uzme nešto krvi od te žrtve za greh, i njome pomaže dovratke Doma i četiri ugla pojasa žrtvenika, i dovratke vrata unutrašnjeg dvorišta.

²⁰ Isto to čini sedmog dana u mesecu za svakoga ko nenamerno zgreši. Tako ćete izvršiti otkupljenje Doma.

²¹ A četrnaestog dana prvog meseca, proslavljajte Pashu, sedmodnevni praznik. Neka se tada jedu beskvasni hlebovi.

²² Tog dana neka knez prinese junca, žrtvu za greh, za sebe i za narod zemlje.

²³ Neka tokom sedam dana praznika prinosi kao žrtvu svespalnicu Gospodu sedam junaca i sedam

ovnova bez mane, svaki dan tih sedam dana, i jednog jarca dnevno kao žrtvu za greh.

²⁴ Neka knez obezbedi i žitnu žrtvu od jedne efe za svakog junca, jednu efu za svakog ovna i hin* ulja na svaku efu.

²⁵ Sedmog meseca, petnaestog dana meseca, na praznik, neka sedam dana čini onako kako je činio sa žrtvom za greh, žrtvom svespalnicom, žitnom žrtvom i uljem.

46

Propisi za praznike

¹ Govori Gospod Bog: vrata unutrašnjeg dvorišta, koja gledaju na istok, neka budu zatvorena šest radnih dana, ali neka se otvaraju u subotnji dan, i na mladinu.

² Neka knez uđe na spoljašnja vrata, i neka stane kod dovratka vrata, a sveštenici neka prinesu njegove žrtve svespalnice i žrtve mira. Zatim neka se na pragu vrata pokloni, pa neka izađe. A vrata neka se ne zatvaraju do večeri.

³ Na subote i na mladine neka se i narod zemlje klanja pred Gospodom na ulazu tih vrata.

⁴ Ovo je žrtva svespalnica koju će knez prinositi Gospodu u subotnji dan: šest jaganjaca bez mane i jedan ovan bez mane.

⁵ A žitna žrtva: jedna efa* brašna na ovna, a žitna žrtva na jaganjce koliko može da priušti, zajedno sa hinom† ulja na svaku efu brašna.

* 45:24 Oko 4 l. * 46:5 Oko 16 kg. † 46:5 Oko 3,8 l.

⁶ Na dan mladine neka se prinese jedan junac bez mane, i šest jaganjaca i jedan ovan, sve bez mane.

⁷ Za žitnu žrtvu neka se prinese efa brašna na junca, i efa brašna na ovna, a na jaganjce koliko može da priušti, zajedno sa hinom ulja na efu brašna.

⁸ Kada knez bude ulazio, neka ulazi kroz trem vrata, i istim putem neka izlazi.

⁹ Kada narod zemlje bude dolazio pred Gospoda na praznike, onaj ko uđe na severna vrata da se pokloni neka izađe na južna vrata, a onaj koji uđe na južna vrata, neka izađe na severna vrata. Neka se ne vraća na ista vrata na koja je ušao, nego neka izađe na suprotna.

¹⁰ Neka knez bude među njima: kada budu ulazili, neka i on uđe, a kada izlaze, neka i on izađe.

¹¹ Žitna žrtva za praznike i svetkovine biće: jedna efa brašna na junca i jedna efa na ovna, a na jaganjce koliko može da priušti, i hin ulja na efu brašna.

¹² Kad knez da dobrovoljni prinos – žrtvu svespalnicu ili žrtvu mira – kao dobrovoljni prinos Gospodu, neka vrata koja gledaju na istok budu otvorena za njega. Onda neka prinese svoju žrtvu svespalnicu i žrtvu mira, isto kao što je prineo na subotnji dan. Zatim neka izađe, i pošto izađe neka se vrata zatvore za njim.

¹³ Svakog dana ćeš obezbediti jedno jagnje bez mane na žrtvu svespalnicu Gospodu; prinosićeš ga svakog jutra.

¹⁴ Žitna žrtva koju ćeš obezbediti svakog jutra

biće: jedna šestina efe[‡] brašna i jedna trećina hina[§] ulja, da se navlaži brašno. To je žitna žrtva Gospodu, trajna uredba za sva vremena.

¹⁵ Neka se jagnje, žitna žrtva, i ulje prinose svako jutro. To je trajna uredba o svespalcu za sva vremena.

¹⁶ Govori Gospod Bog: ako knez da dar jednom od svojih sinova, njegovo nasljedstvo će pripasti njegovim sinovima. To je njihova svojina po nasljedstvu.

¹⁷ Ako da dar od svog nasljedstva jednom od svojih slugu, to će biti njegovo do oprosne godine. Tada će se to vratiti knezu. Njegovo nasljedstvo pripada njegovim sinovima.

¹⁸ Knez neće otimati od nasljedstva naroda i ostavljati ga bez poseda. Kad ostavlja posed u nasljedstvo svojim sinovima, neka to bude od njegovog poseda, tako da se niko iz mog naroda ne tera sa njegovog poseda.“

¹⁹ Čovek me je zatim uveo kroz ulaz u svete odaje za sveštenike, koji se nalazi pored vrata koja gledaju na sever. A tamo, na zapadu, u njihovom najudaljenijem uglu, bilo je jedno mesto.

²⁰ Čovek mi reče: „Ovo je mesto gde će sveštenici kuvati žrtvu za prestup i žrtvu za greh; i peći žitnu žrtvu, da ih ne bi iznosili u spoljašnje dvorište i tako posvetili narod.“

²¹ Onda me je doveo u spoljašnje dvorište i proveo me kroz sva njegova četiri ugla. I gle, u svakom uglu je bilo po jedno dvorište.

[‡] 46:14 Oko 2,7 l. [§] 46:14 Oko 1,3 l.

²² U ta četiri ugla dvorišta bila su manja dvorišta, dužine četrdeset lakata i širine trideset lakata. Sva četiri dvorišta su imala iste mere.

²³ Sva četiri su bila opasana kamenom ogradom, a pod kamenom ogradom svuda okolo su bila izgrađena ognjišta.

²⁴ Čovek mi reče: „Ovo su kuhinje gde će sluge Doma kuvati narodu žrtve.“

47

Voda koja izvire ispod Doma

¹ Potom me je doveo na ulaz Doma, i gle, voda je izvirala ispod praga Doma prema istoku, jer je Dom bio okrenut prema istoku. Voda je isticala ispod desne strane Doma, južno od žrtvenika.

² Zatim me je izveo kroz severna vrata vodeći me okolo, sa spoljne strane, prema spoljašnjim vratima, putem koji gleda na istok. I gle, voda je kuljala s desne strane.

³ Kada je čovek pošao na istok sa meračkim užetom u ruci, izmerio je hiljadu lakata*, pa me je proveo kroz vodu; voda je bila do članaka.

⁴ Zatim je izmerio još hiljadu lakata, pa me je preveo preko vode. Voda mi je bila do kolena. Opet je izmerio hiljadu lakata i preveo me preko vode. Voda mi je bila do pojasa.

⁵ Kada je izmerio još hiljadu, nisam mogao da pređem reku, jer je voda toliko nadošla da je moralo da se pliva; nije mogla da se pređe.

⁶ Tada me je upitao: „Jesi li video to, sine čovečiji?“ Onda me je poveo i vratio na obalu reke.

* 47:3 Oko 500 m.

⁷ Kada sam se vratio, video sam na obali reke, s obe strane, veoma mnogo stabala.

⁸ Čovek mi reče: „Ove vode teku u istočni kraj i spuštaju se u Aravu, pa se ulivaju u more[†]. Kada se uliju u more, vode ozdravljaju.

⁹ I kuda god reka dođe, svako živo biće koje se miče oživljava. Tada će biti veoma mnogo riba, jer kad ove vode dođu morske vode će ozdraviti. Gde ova reka dođe, sve će oživeti.

¹⁰ Ribari će stajati duž mora od En-Gedija do En-Eglajima; to će biti mesto gde će se sušiti mreže. Biće tamo veoma mnogo svakojakih riba, kao riba u Velikom moru.

¹¹ Ipak, njegove bare i močvare neće ozdraviti; iz njih će se dobijati so.

¹² A kraj reke, na obe njene obale, rašće svakojaka voćna stabla. Njihovo lišće neće venuti, niti će im plodovi nestajati, nego će rađati novi rod svakog meseca, jer im vode dolaze iz Svetilišta. Njegovi plodovi biće za jelo, a njegovo lišće za lek.“

Granice zemlje

¹³ Govori Gospod Bog: „Ovo su granice po kojima ćete podeliti zemlju u nasleđe među dvanaest plemena Izrailja: Josifu dva dela.

¹⁴ Podelite je podjednako, pošto sam se zakleo da ću je dati vašim ocima, i ova zemlja će vam pripasti u nasledstvo.

¹⁵ Ovo je granica zemlje:

Na severu, od Velikog mora preko Etlona i Levo-Amata, do Sedada,

[†] 47:8 *Mrtvo more.*

¹⁶ Virote, Sivrajima, koji je na granici između Damaska i Amata; Asar-Atihon, koji je na avranskoj granici.

¹⁷ Tako će se granica protezati od mora do Asar-Enana, koja je na severnoj granici Damaska, sa amatskom granicom na severu. To će biti severna granica.

¹⁸ Na istočnoj strani, granica će se pružati između Avrana i Damaska, i između Galada i Izrailjeve zemlje, s Jordanom kao granicom, sve do Istočnog mora i Tamara. To će biti istočna granica.

¹⁹ Na južnoj strani, granica će se pružati prema jugu od Tamara do voda Merive kadiske, duž potoka i Velikog mora. To će biti južna granica.

²⁰ Na zapadu granica će biti Veliko more, od te međe pa do Levo-Amata. To će biti zapadna granica.

²¹ Podelite zemlju među sobom po Izrailjevim plemenima.

²² Zemlju podelite u nasledstvo među sobom i među strancima koji borave među vama, i koji su izrodili decu među vama. Ophodite se prema njima kao prema domaćima, Izrailjcima. Neka i oni prime deo u nasledstvo sa Izrailjevim plemenima.

²³ Neka se strancu da zemlja u onom plemenu u kojem boravi – govori Gospod Bog.

48

¹ Ovo su imena plemena. Deo od krajnjeg severa putem za Etlon do Levo-Amata sve do Asar-Enana

i severne granice Damaska prema Amatu – od istočne granice do zapada – pripada Danu.

² Asiru pripada deo koji je na granici sa Danom, od istoka do zapada.

³ Deo od Asirove granice, od istočne strane do zapadne, pripada Neftalimu.

⁴ Deo od Neftalimove granice, od istočne strane do zapadne, pripada Manasiji.

⁵ Deo od Manasijine granice, od istočne strane do zapadne, pripada Jefremu.

⁶ Deo od Jefremove granice, od istočne strane do zapadne, pripada Ruvimu.

⁷ Deo od Ruvimove granice, od istočne do zapadne strane, pripada Judi.

⁸ Deo od Judine granice, od istočne do zapadne strane, odvojicete za prinos. Neka bude dvadeset pet hiljada lakata* u širinu. Njegova dužina, od istočne do zapadne strane, neka bude jednaka jednom od plemenskih delova. Svetilište biće usred njega.

⁹ Dužina prinosa koji ćete odvojiti za Gospoda biće dvadeset pet hiljada lakata, a širina deset hiljada lakata†.

¹⁰ Taj deo će biti sveti prinos za sveštenike. Neka bude dugačak deset hiljada lakata prema severu i deset hiljada lakata prema zapadu. Širina neka mu bude dvadeset pet hiljada lakata prema jugu. Svetilište neka bude usred njega.

¹¹ To će biti za posvećene sveštenike, Sadokove potomke, koji su mi verno služili, i nisu zastranili kao ostali Leviti, kada su Izrailjci zastranili.

* 48:8 Oko 12,5 km. † 48:9 Oko 5 km.

¹² Njima će pripasti deo od prinosa zemlje, najsvetiji deo, uz granicu Levita.

¹³ Uz sveštenečke granice neka Leviti imaju deo od dvadeset pet hiljada lakata u dužinu, i deset hiljada lakata u širinu. Ukupna dužina neka bude dvadeset pet hiljada, a širina deset hiljada lakata.

¹⁴ Neka ništa od toga ne prodaju niti razmenjuju. Neka taj najbolji deo zemlje ne prenose na nekog drugog, jer je svet Gospodu.

¹⁵ Preostalih pet hiljada lakata ‡ širine i dvadeset pet hiljada lakata dužine je svetovni deo koji pripada gradu za kuće i pašnjake. Grad će biti usred njega.

¹⁶ Ovo su njegove mere: četiri hiljade pet stotina lakata na severnoj strani, četiri hiljade pet stotina lakata na južnoj strani, četiri hiljade pet stotina lakata na istočnoj strani, i četiri hiljade pet stotina lakata na zapadnoj strani.

¹⁷ Pašnjaci će biti dve stotine pedeset lakata § na severu, dve stotine pedeset na jugu, dve stotine pedeset na istoku, i dve stotine pedeset na zapadu.

¹⁸ Ostatak dužine uz sveti deo biće deset hiljada lakata na istok i deset hiljada na zapad. Nalaziće se uz sveti deo, a što rodi od njega, neka bude za hranu gradskim slugama.

¹⁹ Gradski radnici koji ga budu obrađivali neka budu iz Izrailjevih plemena.

²⁰ Sav prinos biće četvorouglast: dvadeset pet hiljada lakata sa dvadeset pet hiljada lakata. To ćete odvojiti kao sveti prinos za gradski posed.

‡ 48:15 Oko 12,5 km. § 48:17 Oko 125 m.

²¹ Knezu će pripasti ono što ostane s obe strane svetog dela i gradske imovine: dvadeset pet hiljada lakata od svetog dela do istočne granice, i dvadeset pet hiljada lakata na zapadu prema zapadnoj granici. Oba ta dela uz granicu Izrailjevih plemena pripadaju knezu. Svetilište Doma neka bude usred toga.

²² Posed Levita i gradski posed biće usred dela koje pripada knezu, između Judine i Venijaminove granice. To će biti kneževo.

²³ Ostala plemena: od istočne do zapadne strane – Venijaminov deo.

²⁴ Uz Venijaminovu granicu, od istočne do zapadne strane – Simeunov deo.

²⁵ Uz Simeunovu granicu, od istočne do zapadne strane – Isaharov deo.

²⁶ Uz Isaharovu granicu, od istočne do zapadne strane – Zavulonov deo.

²⁷ Uz Zavulonovu granicu, od istočne do zapadne strane – Gadov deo.

²⁸ Uz Gadovu granicu, s južne strane prema jugu, granica ide od Tamara do voda Merive kadiske, duž potoka do Velikog mora.

²⁹ To je zemlja koju ćete žrebom razdeliti Izrailjevim plemenima. To su njihovi delovi – govori Gospod Bog.

³⁰ Ovo su gradski izlazi: na severnoj strani, u dužini od četiri hiljade pet stotina lakata,

³¹ biće troja vrata. Vrata će nositi imena Izrailjevih plemena: vrata Ruvimova, vrata Judina i vrata Levijeva.

³² I na istočnoj strani, u dužini od četiri hiljade pet stotina lakata, biće troja vrata: vrata Josifova, vrata Venijaminova i vrata Danova.

³³ Na južnoj strani, u dužini od četiri hiljade pet stotina lakata, biće troja vrata: vrata Simeunova, vrata Isaharova i vrata Zavulonova.

³⁴ Na zapadnoj strani, u dužini od četiri hiljade pet stotina lakata, biće troja vrata: vrata Gadova, vrata Asirova i vrata Neftalimova.

³⁵ Svuda unaokolo: osamnaest hiljada lakata*.
Grad će se od tog dana zvati:

Gospod je ovde.“

* **48:35** Oko 9 km.

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava
The Holy Bible in the Serbian language, Latin script:
Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava

copyright © 2005 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ovo Sveti pismo ili „Delo“ je dostupna pod međunarodnom licencom Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 (CC BY-SA). Da biste videli ovu licencu, posetite <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> ili pošaljite pismo na adresu: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, SAD.

“Biblica” je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc. Svaki put kada koristite žig Biblica®, morate da imate pisanu dozvolu od Biblica, Inc. Imate dozvolu da kopirate i distribuirate ovo delo, sve dok ga ne menjate i zadržavate naslov kakav jeste, koji uključuje zaštićeni znak „Biblica®“. Promena ili prevođenje ovog dela će stvoriti izvedeno delo, koje će zahtevati da uklonite zaštićeni znak Biblica®. Kada objavite ovo izvedeno delo, morate da navedete koje ste promene napravili tamo gde ljudi mogu da ih vide, na primer na internet stranici. Takođe, morate da pokažete odakle je originalno delo: „Originalno delo Biblica, Inc. je besplatno dostupno na www.biblica.com fi <https://open.bible>.“

Bez obzira da li koristite ovo delo bez promena ili napravite izvedeno delo, izjava o autorskim pravima mora da bude navedena na naslovnoj strani ili strani o autorskim pravima dela/proizvednog dela na sledeći način:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Takođe, morate da ponudite svoj izvedeni rad koristeći istu licencu (CC BY-SA) i pravila.

Ukoliko želite da obavestite Biblicu, Inc. u vezi sa vašim prevodom ovog dela, molimo vas da nas kontaktirate na <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at open.bible/contact-us.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

b57e665f-db1e-586a-8f9f-488f99e19ac3